خوست ويبپاڼه
WWW.KHOST-WEB.NET
ژن شپه او ښکي توپيري
Ketabton.com
ليکوال : کورس (بابايي)
ژباړن : سيد نظيم (سيدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليكوال: كـــــورس (بابايي)
ژبـــاړن: سيد نظيم (سيد ي)

دكتاب ځانګړني:

دكتاب نوم: نن شپه او بنكي توييږي

ليـــكوال : كورس بابايي

ژباړن : سيد نظيم (سيدي)

خپرندوى : صميم ادبي ټولنه

لړ : (٢)

چاپ شمېر: زرټوكه

چاپ نېټه : ١٣٨٦ لېږديز_لمريز

كمپوزګر : امان الله(عابر)

www.khost-web.net

چاپ ځاى: دنورمطبعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلې ډېرې درنې مور او ډېردرانه پلار ته يې په ټوله کولتوري اوفرهنګي مينه ډالۍ کوم چې په شپږ کلنۍ کې يې د قلم او کتاب سره اشنا کړم.

(سيدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

داڼرې او ځمکه هغه خوړونکې هدیره ده چې تل یې د انسانانو مړو ته خوله خلاصه نیولې وي او تل یې د ځمکې پرمخ نېک او شریف انسانان خوړلي دي.
د دې نړۍ رڼا هم نوره پیکه او تته شوې ده چې پس له دې به د ژوندون ځمارغځونو ته پري نړدي.
ننني انساني قانون هم هغه ړنده اوکڼه محکمه ده چې د بدایه او ظالم په غاړه او لاسونو کې یې د ګلونو هارونه او ګېډۍ ورکړي او د مظلوم په غاړه او لاسونو کې د دار کړۍ او ولچکې.
د اوسني ډېری انسانانو د تربیت او تهذیب ولکې د هغه بې قېزې آس په لاس کې ورلوېدلې چې تر دې دمه یې بې وسه اوبې کسه انسانان ترپښو لاندې کړي او د زمانې د تاړاکونو په نامه یې دل او دُل کړي دي.
په دې نړۍ کې د انسانانو د پیدا ښت نېته له نېټه لیک (تاریخ) څخه رانیولې بیا تر نن پورې هېڅ کله داسې انسانان پیدا نشول چې حتی ُ په سلو کې دوه سلنه یې هم دخدای (ج) قانون په اره توګه پلې کړي او په واقعیتونو سترګې پټې نکړي ، ځکه دایوه زبات شوې خبره ده چې د درد نغمه ، دناچارۍ او بې کسۍ سندره ، د زندانونو غروبونه او ټول هغه وچ او سپور اوازونه چې سل ډول څړیکې او دردونه په کې نغښتې دي په احساس لرونکي او دردلرونکي زړه باندې اغېزه وښندي.
د نړۍ په ټولو انسانانو کې به داسې څوک پیدا نشي چې تراوسه پورې یې د درد څکه نه وي کړي او د زمانې په پنجو کې نه وي رانښکېل شوی.
که انسان هرڅومره لوی شي او هرڅومره د خدای یۍ دعوه وکړي ، بیا به هم غم او درد ورباندې راځي او هرومرو به د مرګ ترخه زهر تر ستوني تېروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څوک نه وايې چې مهال به تل د ده په واک کې وي او تل به د دغه عېش اوعشرت څخه خوند اخلي. دخدای (ج) غونډال (نظام) ډېر ټينګ او تل پاتې دی ، دخدای (وېش) او ورکړه په يو ډول او مساوي توګه ده ، هېڅ کله به څوک د خدای (ج) په قانون کې تېری او ظلم پيدا نکړي ، هرډول تېری اوګډوډۍ انساني قانون کې دي او د هر ډول ستونزو زېږېدونکي په خپله انسانان دي ، ځکه که چېرې د خدای (ج) په غونډال کې دمال او دولت له پلوه اوچتوالی او برتريت وای نو نن به ټول پاچايان او پانګوال د سرو زرو په کفنونو او تابوتونو سره خاورو ته سپارل کېدل او تل به يې په قبرونو پيرې کېدلې . هېڅکله داسې ونه شول او حتیٰ کفارو هم دا کار ونکړ ، ځکه څو څوځلې يې دا کارونه تجربه کړل او ...

سره ددې چې د هر ډول ستونزو او فسادونو زېږنده انسانان دي ، خوبياهم يو ډول انساني عاطفه او مينه په کې ژوندۍ ده چې کله ناکله د انسانانو ولکې تخنوي او د نيلي آس څخه يې را کښېباسي .

انسان اړ دی چې د ټولنې رنګينۍ اوښايست لپاره مينه هم وکړي او د دې مينې مراندې دومره وغځوي چې په کې ورک شي او ټول مينه مينه شي ، نو که هرکله يو انسان د مينې په ارزښت پوه شي او په ريښتينې توګه مينه وکړي ، نو ټولنه جوړه ده او د هېڅ ډول تشنج زمينه به برابره نشي .

په هر حال خبره نه اوږدوم او دلنډېدو درشل ته يې ځم ، دغه ناول هم ديوې ربنتينې مينې زېږنده دی چې د دوه زړه بايللو د ژوند او د زړه د مراندو د کلکوالي او نږدېوالي استازي کوي او ...

زه نه غواړم چې دناول د سکالو او منځپانګې په اړه وغږېږم او يا پرې قضاوت وکړم ، خو دومره ضرور ويلای شم چې ډېر څه په کې شته او همدغې شيانو اړ کړم چې ويې ژباړم او ستاسې درنو مخې ته يې کېږدم ، څو په خپله پرې قضاوت وکړئ او سمه ګټنه ترې پورته کړئ .

په پای کې د دوو خبرو يادونه اړينه بولم او هغه دا چې لومړی د ډېر لوی او متعال خدای (ج) شکر پر ځای کوم چې دومره وخت يې راکړ دا ناول وژباړم او ګرانو مينه والو ته يې وړاندې کړم او دويم دا چې د غزني ډېر محترم او په کولتور مين والي ښاغلي معراج الدين پټان څخه مننه چې زما ددې کتاب د چاپ چارو مالي لګښت يې په خپله غاړه واخيست .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه راز دګران لیکوال او شاعر عطاالله حیران څخه هم یوه نړۍ مننه چې زماد ډېر ډېر ګران استاد څېړونکي ، لیکوال ، شاعر ، ادیب ، ناقد او ... استاد محمد اصف

(صمیم) په نامه یې ټولنه جوړه کړه او بیایې ماته دا ویاړ راوبخښه چې د درانه استاد دټولنې له خوایې راته دا کتاب چاپ کړ چې زه یې د احسان او مینې څان پوروړی او منندوی بولم.

خـدای (ج) دې حیران صاحب ته ټولنه بریالۍ او قلم تېره لري.

په درنښت

سید نظیم سیدي

کابل پُل آرتل

۲۲/۱۲/۱۳۸۵

لومړۍ خپرکی

کله چې له ما جلا شوه ویې ویل : زما ښایسته ګله ، که سل کاله وروسته مې قبر وسپړې او زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي وي یوازې له تا سره مینه کوم.

دشپې وروستۍ شیبې وې چې چا ټلیفون کې راته وویل : دسپند په واټ کې مړی شوی اوبې له دې چې نور جزیات راته ووایي ،غوږۍ یې کېښود .

خومخکې له دې چې غوږۍ کېږدې سمدستي مې ترې وپوښتل : آیا دپولسیو مامورینودوژنې خبر تائید کړی دی ،نومورې دهو ځواب راکړ ، بې له ځنډه دخپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپاڼې د عکاس اوموټر سره دپېښې ځای ته ورغلم ،سره ددې چې لا سهار نه و را دبره شوی ، خوبیا هم ډېری خلک چې تازه له خوبه راپاڅېدلي وو له هغې کور سره يې (چې مړی پکې شوی و) ګڼه ګونه جوړه کړې وه ،او دپېښې په اړه یې خبرې کولې ، دسيمې دیوه اوسیدونکي له خولې خبر شوم چې یو سړي خپله مېرمن وژلې اوپه خپله تښتېدلی دی ،په دې وخت کې دولتي امبولانس چې ډاکټران په کې ناست ول ،دپېښې ځای ته راغلل اوورپسې دجنازې پولیسو موټرهم ښکاره شوچې جنایي کسان په کې ناست وو ،ډاکټران ،جنايي پولیس اونورعادي پولیس ټول په بېړه دمړي کورته ورننوتل ،ترلږ ځنډ وروسته زه هم کورته ورپسې دخبر چمتو کولو لپاره ورننوتم ،کورډېر ښکلی نه ؤ ، دکورپه غولي کې یوه مړه ښځه په ځنګ پرته وه ،چې په غاړه اودبدن په نورو ځایو نو یې شنې چاپې له ورایه معلومېدې ، ترلږ ځنډ او خاموشۍ وروسته ډاکټرانو دمړي په کتلو پیل وکړاو دایې مالومه کړه چې هغه تر داوو او دنګلو وروسته زندۍ شوې ده وژونکي (قاتل) دهغې دژوندۍ پاتې کېدو ټولې هیلې په خاورو لړلې وې ، دډاکټرانو له کتنو معلومه شوه چې مقتوله نشه او مسته وه او دخولې څخه یې دشرابو بوي راتلو، د ډاکټرانوترڅېړنو وروسته سمدستي جنايي مامورینو خپلې پلټنې پیل کړې ، دا چې قاتل تښتېدلی و، نو پولیسو دګاونډیانو څخه پوښتنې او ګروېږنې پیل کړې ، څو ګاونډیانو یې پولیسو ته وویل دمقتولې نوم (شهلا) دی او په دې کور کې یې له خپل یوه زوی او مېړه سره ګډ ژوند کاوه ، دنومورې ښځې دمړینې څخه څو ورځې دمخه یې زوی دکور په حوض کې دلویدلو له کبله په حوض کې مړ شوی و ، په داسې حال کې چې دشهلا مېړه هم په مسافرت کې شپې سبا کولې ، مګر یوې ښځې چې ددې ګاونډۍ او دیوال شریکه وه جنایي پولسیو ته وویل: تېره شپه ((بهمن)) چې دمقتولې مېړه دی له مسافرته راغلی و او تر وژنې څو دقیقې ترمخه مې دهغوی شور او زوږ واورید ، نومورې ښځې زیاته کړه له کومې ورځې چې دغه خلک دې سیمې ته راغلي دي تل یې په کورکې شوراوزوږاورېدل کېده،اوپه غالب ګومان بهمن هم دهمدې شخړو له امله خپله ښځه وژلې ده ، په همدې شېبو کې چې جنایي مامورینوڅېړنې پای ته رسولې پولیسو خبر ورکړ چې وژونکي خپل ځان دپولیسوحوزې ته تسلیم کړی دی او اعتراف یې کړی دی چې خپله مېرمن شهلا یې زندۍ کړې ده. خو دمړینې لامل یې نه دی ښودلی ، د دې خبرې په اورېدو سره جنایي مامورینووویل مړی دطبي څېړنو لپاره عدلیې روغتون ته یوسئ ، څو دقیقې وروسته یې دشهلا مړی دخلکو دګڼې ګوڼې او ها ها څخه راوویست او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغتون پرلور یې بوت ، پولیسو دخلکو ګڼه ګونه خوره کړه او دشهلا دوژنې دڅېړنې په موخه دجنايي څانګې پر لور روان شول،دساتونکي دخونې په یوه کونج کې دلرګینې څوکۍ پرسریوښایسته ځوان چې په څېره کې یې له ورایه دخپګان او ناکرارۍ نښې ښکاربدې او په لاسونوکې یې زولنې پرتې وې ناست و ، دجنايي افسر درانټوتلو سره سم دنومورې ددرناوي لپاره له خپله ځایه پاڅېده او بې له دې چې څه ووایي په خپل ځای کې کښیناست ساتونکي افسر جنايي پلټونکي ته دنومورې دوسیې د ورکولو په ترڅ کې وویل: چې قاتل دخپلې مېرمنې دوژنې په جرم اعتراف کړی دی خو تر اوسه یې دوژلو د لامل په توګه څه نه دي ویلي او دتحقیق په ټولو پړاونو کې یې خو له چوپه وه، جنايي پلټونکي سمدستي دساتونکي له خونې ووت او بلې خونې ته ولاړ او امر یې وکړ چې بهمن راولئ.

نږدې یو ساعت نومورې له بهمن څخه پوښتنې اوګروېږنې وکړې خو نومورې تورن یوازې یوه خبره کوله چې ما خپله ماندینه وژلې ده او نور څه په دې اړه نلرم چې تاسې ته یې ووایم ، جنايي پولیس فکر وکړ چې وژونکی رښتیا نه وایي نو امر یې وکړ چې بهمن دمحکمې زندان ته بوځي ، جنايي مامور دڅېړنو له خونې راووت او پولیسو بهمن په داسې حال کې چې په لاسونو کې یې زولنې پړقېدې دمحکمې دزندان پر لور روان کړ.

زه دقتل دخبر ا وتصویر تر لاسه کولو وروسته دورځپاڼې دفتر ته لاړم او په داسې حال کې چې تر دې دمه مې ددې پېښې په اړه فکر او سوچ کاوه خبر چمتو او دورځپاڼې مسوول مدیرته دچاپ لپاره وسپاره اوپېښه له ټولو جزیاتو سره چې دپولیسو پوښتنې او دبهمن یا قاتل چوپتیا ،دکلیوالو شور او غوغا راپور مې مسوول مدیر ته وسپارل او ددې ورځې په مازیګر ورځپاڼې کې چاپ شول ، ددې مینه وال وم چې دالړۍ او پېښه وڅارم ځکه تر اوسه داسې پېښو سابقه نه درلوده چې یو څوک دې لومړی قتل وکړي او بیا دې په داسې ساده ګۍ اقرار هم وکړي له جنايي مامور نه مې په ټیلیفون کې څوڅو وارې وپوښتل چې تورن څه ویلي او که نه؟ خو هغه راته وویل څوڅو ځله مې څېړنې ځنې وکړې خو هغه بد بخته هماغه یوه خبره کوي او دقتل لامل نه په ګوته کوي او یوازې دګاونډیانو څرګندونې یې دي چې په دوسیه کې لیکل شوې دي

ددې لپاره چې دپېښې موضوع ښه روښانه شي نومورې دوسیه سترې محکمې ته وړاندې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دپېښې څخه څو میاشتې تېرې شوې وې چې دمعمول سره سم دورځپاڼې دفتر ته لاړم مسوول مدیر راته وویل ټاکل شوې چې دبهمن محاکمه په دې نږدې ورځو کې ترسره شي او ته بویه هغه څه چې په محکمه کې تېرېږي کټ مټ ورځپاڼې ته ولیکې نو ورته مې وویل سمه ده ، زما هم ددې پېښې روښانتیا ته نوره تنده زیاته شوې وه او ځیروم چې دبهمن محاکمه به څه وخت پیلېږي ،خبر شوم چې دراتلونکې اونۍ په خالی (شنبه) ورځ به دمحاکموله تالارنو څخه په یوه تالارکې محکمه کیږي.

دخالي په ورځ محاکمه پیل شوه او د پیل نه خلک خورازیات راغلي ول،خونومورې په ټولوپړاونوکې چوپتیا غوره کړې وه ترڅومحکمې اعلان وکړچې سبا محکمه خپله پریکړه اعلانوي او دتورن په اړه به نهایي تصمیم نیسي،سبا خبرشوم چې وروستۍ غونډه ده اودخلکو به هم ګڼه ګونه ډیره وي نو ترنورو ورځو لږ څه دمخه دورځپاڼې دفتر ته لاړم له مسوول مدیراویوڅوتنونوروکارکوونکوڅخه پرته نورڅوک نه وو راغلي ،جریان مې مسوول مدیرته ووایه اوله عکاس اوډریور سره یوځای دمحکمې پر لور روان شوم کله چې دجنایي سالون مخې ته ورسېدم ،نودخلکوګڼه ګونه مې ترسترګو شوه ،داسې ښکاربېدل چې دخلکودزیادت له امله خلک ددروازو ترشا ولاړدي، زه له عکاس سره یوځای دخبریالانو په ځانګړیو څوکیو کښېنا ستو ، پولیس هم د دروازې ترڅنګ ولاړ ول چې دزیاتوخلکودرانتوتولومخه ونیسي،شاید د جنایي پېښوپه محاکمه کې دخلکوداډول اله ګوله بې سارې وه ، د وره تر شا خلک به هرو مرو پښېمانه ول چې ولې وختي نه راتلل چې څوکۍ یې نیولای وای خوبله چاره نه وه باید دمحکمې ترپایه همداسې دوره ترشا پاتې وای.

دا داسې محاکمه وه چې یو تورن دوژنې په تورمحاکمه کېده اوبرخلیک یې ورټاکل کېده زه هم په یوه کونج کې دخلکو ترمنځ منتظرناست وم،مخامخ راته قاضي ناست وچې په رسمي کالیو کې دریاست پرګدۍ ناست دی اوټول دده دامر انتظار باسي.

ترلږځنډه وروسته دقاضي د څټک وچ غږ دخلکو په منځ کې انګازې جوړې کړې اوخلک یې اړویستل چې چوپ شي ، ټول خلک منتظروو چې دداسې یوچا محاکمه ده چې په ټولوتحقیقاتوکې یوازې په قتل اعتراف کاوه اونورڅه یې نه ویل نن یې برخلیک ته ډیرخلک په تمه وو.

وروستي ځل لپاره دقاضي د څټک غږ د خلکوساګانې په مرۍ کې زندۍ کړې او یوې غلې چوپتیا دمحکمې فضا محاصره کړه او غږ غوږ ورک شو ، دمحکمې ریس په جګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اواز وویل : (د ۴۴۹ نمبرقیدي ....) یو جگ سړی دخپلو جړوبړوپښتانو سره د تورنو له ځایه راجگ شواودویم ځل لپاره بیرته بې له دې چې څه ووایي کښېناسته، یوه عجیبه هاها دخلکو په منځ کې تاوه راتاوه شوه ، ښځواونجونوبه ویل چې غریب ته وګورئ له ځېرې خویې نه معلومیږې چې قاتل وي په دې وخت کې قاضي خلکوته ګواښ وکړ چې شوربند کړي اوبیا یې مخ دمجرم پرلورواړاوه او ویې ویل : ددوسیې داسنادو او شواهدو ستادګاونډیانودشهادت اوستا د خپل اعتراف له مخې ته مجرم یې ځکه څه موده وړاندې دې خپله بډایه اومالداره مېرمن وژلې ده ،آیا ته په خپلو خبرو معترف یې ؟ قیدي دقاضي دخبرو پروړاندې لاخپل غبرګون نه وو ښودلی چې مدافع وکیل له خپله ځایه را جګ شو ویې ویل : دمحکمې ښاغلی ریس صاحب ددې خبرې په پام کې نیولو سره چې نن دمجرم دمحاکمې وروستۍ غونډه ده اجازه غواړم یوڅو خبرې عرض کړم.

په داسې حال کې چې دروند اولړزیدلي اواز یې انګازې کولې داسې وویل : څرنګه چې تاسې پخوا لاخبر شوي وئ چې څوک په قصدي توګه څوک ووژني دقانون له مخې اعدامیږي ، نو د ټولنې نظام ایجابوي چې قانون دمجرم په اړه خورا په جدي توګه پلې شي ترڅو د نورو لپاره عبرت وګرځي چې له داسې جنایتونو څخه ځان وساتي ،له دې امله ښاغلي قاضي صاحب څخه هیله کوم چې قانون په سمه توګه پلې کړي ،ځکه داکوم قاتل چې په ډېرې بې رحمۍ اوشقاوت سره یې خپله ځوانه اومعصومه مېرمن وژلې ده .نوموړي دمحاکموپه ټولوغونډوکې په خوله مهرلګولی واوچوپتیا یې غوره کړې وه او د وژنې په اړه یې هیڅ هم نه دي ویلي.

ټول پوهیږي چې دمجرم چوپتیا ټولو محکمو کې دښاغلي قاضي صاحب حوصله تنګه کړې ده اوزه یقین لرم چې نوموړی غواړي چې قاضي ته وښايې چې ګواکې هغه لیونی دی او دلیونتوب له امله یې چوپتیا غوره کړې ده موږ دمحاکمو ددوسیو په ترڅ کې ډېر مجرمان ولیدل چې دځان ژغورنې په موخه داسې کارونه کوي او بهمن هم دغه لاره غوره کړېده او ښکاره ده چې دا ځل به هم خپله چوپتیا ماته نکړي وړاندیزکوم چې دښاغلی قاضي صاحب دې قانون سم پلې کول په پام کې ونیسي اودټولنې داصلاح لپاره دې امر صادر کړي اوپه ضمن کې دې پاملرنه وشي چې مجرم باندې دقانون عمومي مجازاتو له مخې داعدام حکم صادر شوی دی مدافع وکیل چوپ شو اوپه خپل ځای بیرته کښېناست ، دټولو ګډونوالو سترګې دمجرم پر لور وروا وښتې څرنګه چې دمجرم مسلسل غمونو په زړه کې څپې وهلې، یوه عادي اوله ملنډو ډکه موسکا یې پر شنډو خوره شوه پدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې چې غم ځپلې سترګې يې دقاضي په وجود کې ښخې کړې وې په ارامۍ سره له ځايه راپاڅېداو مطلقې چوپتيا فضا نيولې وه ،تورن په داسې حال کې چې په لړزېدلي اواز يې څوبې جاجه غونډلې (بې مفهومه کليمې) دشونډو لاندې دژبې پرسر راوړې ،شونډې يې په ژبه لمدې کړې اوبيايې په کراره او شمارلي غږپه خبرو پيل وکړ:(ښاغلی رئيس صيب ،قاضي صاحبانو، زه يو ځوان يم دهغې ټولنې ځوان چې تاسې ښاغلي قاضي صاحبان او ګډونوال يې هم يوه برخه اوغړي ياست ، زه اوس مهال دوژنې په تور دعدالت پروړاندې ولاړيم اودعدالت دپرښتې دسروزرو وزرې په خپلو سترګو وينم چې ماته ګواهي اوزيری راکوي،عدالت تل ژوندی دی. عدالت !
هوکې عدالت ژوندی دی او زه هم له هغو کسانو څخه چې دقانون اوعدالت دروند پېټی يې په اوږو دی غواړم چې خبروته مې غوږونيسي اوپاملرنه ورته وکړي وروسته بيا خپله پرېکړه (فيصله) وکړئ او عدالت وچلوئ.
زه سوادنه لرم ،البته داپه دې مانا نده چې ګواکې ماهېڅ درس ندی ويلی ،نه داسې نده ،بلکې زه غواړم ووايم چې زما زده کړې ستاسې په پرتله چې حکم صادروئ په هغه کچه ندي،حق هم لرم،ځکه چې ښوونځی مې په نيمايي کې پرېښود ،خو همدې زده کړو په وسيله مې هم په اجباري توګه خپله دفاع په خپله کوم او دمحکمې په وروستۍ غونډه کې خپلې خبرې اودفاع کوم.
زه له خلکو شرمېدم او خجالت مې ويستو چې حقايق راوسپړم خو اوس احساس کوم چې داهرڅه اشتباه وه ځکه خلک هم دهمدې ټولنې جز دي ،دهغې ټولنې چې په ډېر لږوخت کې يې زه له ښوونځي څخه په تېښته کړم اوزما ټولګېوال يې په کراتو کراتو له ما څخه پورته پوړيوته ورسول،اوکه رښتيا ووايم نوداهغوی حق هم دی ځکه هغوی درس ويلی اومانه دی ويلی ،اوبويه(بايد) چې خپله سزا ووينم.
ماوروسته ترمدرسې خپلې زده کړې په همدې ټولنه کې چې تاسې تشکيله کړې ده ترسره کړې اوهمداټولنه وه چې زما ملايې راماته کړه اوزه يې په خپلو پولادينو پنجو کې ورک (نابود)کړم.
ماپه همدې ټولنه کې دبې وزلواوبې ګناه خلکوغږونه واوريدل اودهغوی سره هم غږی شوم ،هوډ مې وکړچې دهغوی ټولګيوال شم اوورسره يو ځای درس ووايم.
مګر دادرس داسې درس نه وچې ښوونکي اويا ښوونځي ته اړتيا ولري ځکه ستر ښوونکی يې پخپله ټولنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اوښولګیوال چې په ښولنه کې مې پیدا کړي ول ښولو یوه موخه درلوده چې دځوانۍ رنګین او پسول شوی مرغه ته حقیقت بخښل ول. زموږزړه هم غوښتل چې دښه ایه او مېړه لرونکو خلکو غوندې د ژوند ښولولذتونو (خوندونو) څخه برخمن شو.

موږ هم غوښتل چې موټر، پیسې او ښولې اسانتیاوې چې ښه ایه خلک یې لري ولرو.

خوافسوس چې موږګناهکاران وو اوګناه مو دپیسو او میلمستیاوو نه درلودل ول. په غالب ګومان که ما دغه څیز درلودای نن به زما ځای د تورنو په کتارکې نه و.

او د سرو زرو هیلې او ارمانونه به مې نن نه خاورې کېدل. ځینې په دې ګروهه دي چې په ژوند کې برخلیک وجود نلري او انسان چې هرڅه کوي پخپله یې خپل ځان ته کوي ،خوکه داتریوې کچې سمه وي نو سل په سلو کې سمه نه ده ، مېږی چې د شل ځله ښکته او پورته راتللو څخه وروسته غنم خپلې ځالې ته وړي او نه ستړې کیدونکې هلې ځلې کوی څوچې بریالی شي ،خوکه همدا مېږی په یو ډېر بد اوطوفاني حالت کې رانښکیل شي څه کولای شي ؟

ښکاره ده چې هېڅ یې له لاسه نه کیږي !

زه هم اوس په یوه داسې اکر کې رانښکیل یم چې یوه خواشینونکي توپان را په مخه کړی یم اوهېڅ هیله مې دژوندي پاتې کیدونشته ،زماژوندي پاتې کیدل ،دمیږي دژوند په څېردی چې په یو توپاني اکر کې دتصادف له مخې دکومې تختې پورې نخښلي اوله مرګ نه بچ کېږي.

ماهم دښولنې له سین یا توپان څخه دمرګ نه خلاصون موندلای دی ،خولکه څنګه چې ګورئ نن د یوو ژونکي په توګه محاکمه کېږم.

له تاسې څخه غوښتنه وشوه چې خپله قطعي رایه صادره کړئ او ما محکوم کړئ ، ولې ؟

ځکه ماچوپتیا غوره کړې ،آیاکه څوک ونه توانېږي چې خبره وکړي باید سمدستي یې داعدام حکم صادر کړئ ؟

تاسې ماته وواياست ،آیا دهرچا چې ژبه بنده شوه اودخپلې ابرو اوعزت دخوندي ساتلو لپاره له ځانه څخه دفاع ونکړه نوباید دځمکې په تل کې استوګن شي اودهېرېدونکي (فراموشۍ) تیره یې پرمخ کېښودل شي.

تاسې تل خبرې او نارې سورې دعدالت کوئ، خو په دې نه پوهېږئ چې نارې سورې وهل دعدالت په نامه پخپله یو ډول بې عدالتي ده.

عدالت ! ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا څه ښایسته او ګلورین ویی دی، خو په تاسف سره چې دهېچا په وجود کې په خپله رښتینې او واقعي مانا نه پیدا کېږي او بشري قانون هېڅکله نه شي کولای چې پخپله رښتینې مانایې پلې کړي !

اې عدالته ستا په پار تیره سینه وهي نارې او سورې کوي خو هېڅکله نه حاضرېږی چې اعتراف وکړي او دغه راز دعدالت په نامه څه جنایتونه نه دي چې نه کېږي.

او څه کارونه نه دي چې نه تر سره کېږي !

نن هم دعدالت په نامه وغوښتل شول چې زما په اړه داعدام حکم صادر کړي او مسلماً داعدام دحکم په صادرولو سره به ستاسې په اند عدالت پلې شوی وي.

ډېر وویل شول چې داعدام په حکم به دجنایاتو شمېره را ټیټه شي ، خو هېڅکله داسې ونه شول دورځې یو تن اعدام شي خو دشپې بیا بله وژنه وشي.

نن ورځ دنړۍ دېرمختللیو هېوادونو په قانون کې داعدام حکم منسوخ شوی او زموږ قاضي صاحبان دې هم دې ټکي ته پاملرنه وکړي.

ټول هغه کسان چې دوژونکو یانې قاتلانو په نامه په محکمو کې محاکمه کېږي دپیدا ایښت نه وژونکي نه وي.

زه نه وایم چې داعدام حکم مه پلې کوئ ، زه وایم په دې اړه پوره څېړنه وکړئ وګورئ دوژنې لامل څه دی؟

تاسې چې دعمومي مجازاتو دقانون له مخې دهر وژونکي لپاره داعدام غوښتنه کوئ ایا کله مو داسې سوچ هم کړی چې شاید تاسې ته هم کوم وخت غوسه درشي او و نه شئ کولای خپل اعصاب کنترول کړئ او په یوې خپېړې څوک ووژنئ !

ایا په دې صورت کې باید تاسې اعدام شئ؟

البته دا وایم چې دوژنې ټول اړخونه ښکاره او بربنډ شي تر څوسمه او بشپړه څېړنه تر سره کړئ.

زما په اند قانون باید واقعي او رښتیني وژونکولپاره پلې شي نه هرهغه چاباندې چې دقاتل نوم پرې ایښودل کېږي په داسې حال کې چې ګناهکاران هم نه وي !

ښه به داوي چې دداسې ځانګړو مواردو لپاره په قانون کې له سره بیا کتنه (تجدید نظر) و شي او ددغو ستونزو لپاره بشپړې څېړنې وشي ، ځکه زه یوازې تورن په وژنه نه یم چې په دې محکمه کې محاکمه کېږم مسلماً له ماورسته او ترما دمخه داسې محکمې هم شوي او وبه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ټول منتظرياست چې زه په خپله دوژنې لامل تشريح کړم په داسې حال کې چې داستاسې دنده ده چې بويه په دې اړه بشپړه او په رښتني توګه څېړنه وکړئ ، بې له دې چې ماته کومه اړتيا پيدا کړئ. تاسې دقانون پلې کول دعدالت په نامهستره کاميابي ګڼئ ته بولی آيا کله مو داسې سوچ هم کړی که اشتباه وکړئ څه به وشي.؟

نه ، هيڅ کله هم نه !

هر ګوره څنګه چې رايه صادره شوه نو نورد پای ته رسېدو اړتيا نشته او .... زه که داخبرې په ژبه راوړم نو دځان لپار يې نه وايم ، بلکې دهغه چا په پارېي وايم چې په ګانده کې به په دې محکمو کې محاکمه کېږي ، بايد دهغوی په فکر کې واوسو ! !)) په دې وخت کې مدافع وکيل دعتراض په ډول له خپل ځايه راجګ شو او په جګ اوازيې مخ دمحکمې رئيس پر لور واړاوه اوويې ويل:

((ښاغلی رئيس صاحب تورن له آرې سکالو بهر وځي ، ښه به داوي چې دحاشيو پر ځای آر مطلب ته راشي !)) .

تورن په بې پروايۍ مدافع وکيل ته وکتل او ويې ويل:

((نه ، زه دسکالو نه بهر نه يم وتی ، آره سکالو (موضوع) هم په همدې خبر وکې چې مې يا دې کړې نغښتې او څرخي ، مګرزه تورن نه يم ، ديوې وژنې په جرم نه يم تورن شوی ، داحق بويه ماته راکړل شي چې له خپله ځانه دوروستي ځل لپاره دفاع وکړم ، نو په دې اساس بويه دومره آزادي خو راکړل شي چې دښاغلي قاضی صاحب . ذهن دهغو پېښو په هکله چې هره وژنه په يوه لامل ترسره کېږي روښانه کړم ،په دې اساس هغه څه چې تاسې ورته دحاشيې نوم ورکوئ په بشپړه توګه زما دخبرو سره تړاو لري او زه بايد په جدي توګه ووايم چې زه دسکالونه بهر نه يم وتی.

په هرحال دښاغلي قاضي نه هيله کوم هر هغه څه چې زه يې وايم ورته پاملرنه وکړي، په حقيقت کې دا زما تېر شوی ژوند (سرګذشت) دی چې زما دمېرمنې له وژنې سره په بشپړه توګه تړاو لري او زه يې دوروستۍ دفاع په نامه محکمه کې څرګندوم . په داسې حال کې چې دګډونوالواو قاضي صاحب لپاره به ديو داسې چا داستان وي چې نن يې ژوند تباه شوی او بايد دژوند تر وروستيو شېبو پورې دخپلو خاطرو سره ژوندی واوسي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولس کلن وم او دليسې په پنځم ټولګي کې مې زده کړې کولې ، راتلونکي ته ډېر هيلمند او ليوال وم چې يوه ورځ ځان سوکاله احساس کړم ، زړه مې غوښتل چې ډېر ژر دغه دوه کاله تېر کړم او پوهنتون ته لاړ شم.
ژوند راته ښايسته او سينګار شوی ښکارېده دښوونځي چاپېريال او ښکلا نه مې خوند اخيست او له دې چې احساس مې کاوه وروسته تر زده کړو به د هېواد والو لپاره دچوپړ جوګه شم ، ډېر خوشحاله وم او له ځانه سره مې نقشې جوړولې ، په هغه وخت کې ماته دښوونځي ټالۍ (زنګ) دنړۍ ښايسته او ښکلې مو سيقي وه ، په ځانګړې توګه دسهاري ټالۍ چې زموږ تر ښوونځي ښکته دنجونو ښوونځي ټالۍ هم ورسره سمه اوربدل کېده ، دغرمې موده به چې کله دهلکانو او نجونو ښوونځي رخصت شول نو په پياده رونوکې به عجيبه غوغا او هاها جوړه وه ، ما به دنجونو له ليدو څخه خوند اخيست ، خو تل به مې نا خود آګاه کوښښ کاوه چې دنجونو څخه ځان ليرې وساتم. سره ددې چې خوش ټيپه هم وم او په ضمن کې ملګرو مې هم څوڅو ځلې ويلې وو چې دنجونو ؛ په منځ کې محبوبيت او جذابيت لرم ، خو هېڅ کله مې کوښښ نه کاوه چې دنجونو سره ملګرى شم په ياد مې دي چې څوځلې موقع مساعده شوه چې دنجونو سره دوستي پيل کړم خو خپله مې داکار ونه کړ ! کله به مې چې ټولګيوالو دنجونو دمينې په هکله خبرې کولې ما به پرې ملنډې وهلې ، هغوی ته به مې تل ويل چې په دې پېر ((دوره)) کې مينه او عشق مانا نلري ، هغوی به چې زما داخبرې واورېدې او پوه به شول چې ددوی هم ژبې نه يم نو نور به يې ماته دنجونو به هکله هېڅ نه ويل خو کله به چې همدغو هلکانو سره جونو بې وفايي وکړه او يا تر دوی بل کوم بډايه ، ښايسته او خوش ټيپه هلک به يې وليد او دهغه سره به يې دانې وځغلولې نو زما خواته به راغلل او په داسې حال کې چې فوق العاده به غوسه ول زما خبرې به يې تائيد ولې.
رښتيا داوه چې ماښځينه کول او مينې ته يې هېڅ ګروهه نه درلوده ، په همدې اساس په هغه وخت کې ماته دمينې غونډلې غير دملنډو بله مانانه درلوده !
با لاخره دبرخليک اوتقدير لوبې ديو ځايه پېلېږي چې انسان يې پخپله هم سوچ نشي کوای ، دغه لوبه ماته هم ديوې وچې يخې ورځې نه پيدا شوه او ...
هغه ورځ وروسته ترغرمې دفوټبال لوبې لپاره لوبغالي ته تللی وم تر (۸۰) اتياو دقيقو مې دفوټبال لوبه وليده خو نپوهېږم ددې دومره مينې سره سره چې دفوټبال سره مې درلوده ولې وروستۍ لس دقيقې ايسار نشوم. دګډونوالو دګڼې ګوڼې نه راووتم او لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپبه وروسته په داسې حال کې چې دګډونوالو دهڅونې نارې ، سورې مې تر غوږو کېدی دلوبغالي له وره (دروازې) راووتم.
په لوی واټ کې داوچتو اوچتوګامونو په پورته کولو سره دکور پر لور روان شوم څومره چې به وړاندې تللم په هماغه کچه به مې سوچونه زیا تبدل ا ودراتلونکي لپاره مې ځانته نقشه کاږله. نا څاپه مې خپلو کتابونو ته پام شو چې په ځمکه راښخه لوېدلي دي ، کله مې چې سر د سوچونو له نړۍ او چت کړ نو څه ګورم چې یوه نجلۍ مې کتابونه راټولوي ، له ځانه سره مې وویل شاید خوب وینم ، خو ښایسته ، پاسته اوزړه راښکوونکي اوازېې زه له سوچه رابهر کړم. دبخښنې په غوښتنې سره یې وویل: زما دتقوې (تقویتي) ټولګي درسي ساعت چې په دې واټ کې دی پیل شوی ځکه مې منډې وهلې چې ګواکې درس ته ځان ورسوم په دې اساس پوه نشوم او له تاسره مې ټکر وکړ ؟
دا داسې نجلۍ وه چې دښایست پرې تمامه وه ،زېړ اوږده ویښتا ن او شنې جذابې سترګې یې درلودې ، سم نه پوهېږم چې څه اکر مې درلود . خبرې مې نکولې په مات او اوتره توګه مې بې اختیاره دهغې سترګوته وکتل،هغې په ډېرې تېزۍ کتابونه راټول کړل او ماته یې په لاس کې راکړل. خدای په اماني یې وکړه او لکه بربښنا څو ګامه وړاندې ودانۍ ته چې ټولګی یې و ولاړه او له سترګو مې پناه شوه.
دهغې ښکلا او جذابیت پرما ډېره اغیزه ښندلې وه چې له ځانه یې بې خوده کړی وم پېښې مې وړاندې نه تللې ، ګومان مې کاوه هغه څه چې راته لږه شېبه وړاندې پېښ شوي و تر خوب راته ډېر ارزښت او اهمیت نلري ، غوښتل مې چې ویې ځارم خو وخت تېر شوی وو ، په کراره ارامه او لړزېدلي ګامونو دکور پر لور روان شوم . کله چې کورته ورسیدم نو نږدې غروب و بې له دې چې دمعمول په څېر دمور خونې ته لاړ شم اوله هغې سره روغبړ وکړم ، خپلې خونې ته لاړم او دوره له بندیدو وروسته په سوچونو کې لاهو شوم. په هغه شپه مې چې مورهرڅومره ټینګار وکړ چې ډوډۍ وخورم ومې ونه خوړه . سم نه پوهېدم چې څه حال مې درلود ،مورمې که هر څومره ټینګاروکړ چې ما په خبرو راوړي خوګټه یې ونکړه په پایله کې مې ورته د درواغوپلمه وکړه چې ډېرستړی یم اونشم کولای دډوډۍ خوړلوخونې ته لاړ شم ،مور مې بېرته ولاړه اوزه دویم ځلي په سوچونو کې ډوب شوم !
داسوچونه ټول دهماغې زېړو ویښتانودرلودونکې جنۍ سوچونه ول اوهغه څه چې پېښ شوي و په یادمې راوړل ، په پایله کې دساعتونو سوچونو وروسته بیاهم بریالی نشوم چې له یاده یې وباسم نوهوډمې وکړچې هرڅنګه کېږي باید پیدا یې کړم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره عجيبه شپه وه هغه چا چې تل په مينه ملنډې وهلې اوس په خپله ديوې نجلۍ دمينې له کبله خوب نه ورې ،هغه شپه د ډېروګډو وډو اومشوشوسوچونووروسته خپل پالنګ ته ولاړم اودهمدې نجلۍ په ياد ويده شوم.
سهارلږ څه وروسته دمعمول له مخې راپاڅېدم ،دسهارچاى ترخوړلووروسته مې په درواغوځان خوشاله خوشحاله کاوه او دشپې ، دستړياله کبله مې له مورڅخه بخښنه وغوښته.کتابونه مې راواخيستل او دښوونځي پرلورروان شوم.خوښوونځي ته لاړنشوم اوپه کوم ځاى کې مې چې هغه پرون ليدلې وه لاړم ،فکرمې وکړ چې شايد کورېې په همدې نږديوکې وي اوممکن هغه وګورم،خودا اندېې ګټي و اوما هغه ونه ليده !غرمه مې کورته ټيليفون وکړ چې دفوق العاده ټولګۍ له امله نشم کولاى غرمې ډوډۍ ته راشم او وروسته ترغرمې هم هلته پاتې شوم خوبيا مې هم ونه ليده.
دغروب پرمهال غم ځپلې اوناکراره مې دکورلاره راونيوه ،هغه ورځ دلومړي ځل لپاره ښوونځي ته نه وم تللى له همدې کبله مې په ټوله لاره له ځان سره داسوچ کاوه که چېرې زمونږ کورته يې دښوونځي له خواکومه دغيرحاضرۍ پاڼه رالېږلې وي ،ابروخوبه مې لاړه شي ،خوآخرمې دحل لياره پيداکړه هوډمې وکړ چې پُست راوړونکي ته به يو څه پيسې دېډې په توګه ورکړم چې دغير خاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، په دې توګه دهغې ورځې پرمازيګر وختي کله چې پُست راوړونکي زما دپلار لپاره پاڼه راوړه نوپنځه تومانه مې نومړي ته ورکړل اوهيله مې ترې وکړه چې دغيرحاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، هغه ومنله له خپل دې کارڅخه ډېرخوشاله وم ،ځکه که وروسته تردې يوڅوورځې نورهم ښوونځي ته نه واى تللى نو باک يې نه درلود.
بله ورځ بيا هم هماغه ځاى ته ولاړم خوچې هرڅومره يې منتظرکښېناستم رانغله ، د مازيګرپرمهال هغې ودانۍ ته ولاړم چې دشپې ښوونځي زده کوونکي ورته راتلل ،زما ستونزه داوه چې دهغې ټولګي سهي (صحيح) پته راسره نه وه نو ځکه بيامې هم پيدانکړه اوزمالټون بې پايلې شو.دربيمه څلورمه ،اوپنځمه ورځ هم تېره شوه خوزه ونه توانيدم چې هغه پيداکړم بلاخره دشپږمې ورځې ترغرمې لټون وروسته په هماغه ساعت کوم چې څوورځې دمخه مې هغه په کې ليدلې وه په هماغه ځاى کې وليده،خومخکې تردې چې زه کوم غبرګون ښکاره کړم هغه يوې کتاب اوکتابچې پلورنځي (قرطاسيه فروشى) ته ننوته ،منتظر کښېناستم ترڅود وکانه رابهرشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویم څپرکی

بې اختیاره مې بدن ریږدېده یو عجیبه اکر مې درلود ،زړمې په سینه کې درزېده ،روح مې ترشونډولاندې یوه سندره زمزمه کوله ،چې دهغې نغمې ماته بې جاجه وې ،ښایي دغه زمزمه دمینې زمزمه وه ، ځواني وه ، شوراواحساسات و،په هرحال نږدې و چې له خوشالۍ نه لیونی شم ،خپله مې هم دهغه منقلب حال نه چې پیدا کړی و تعجب کاوه.
له ځانه سره مې سوچ کاوه چې کله له دوکانه رابهر شي څه ورته ووایم اوڅنګه ورسره دخبرولړۍ پیل کړم،په همدې شېبه کې هغه له مغازې راووته،ژبه مې بنده شوې وه،هغه زما پرلور را روانه وه،اوس نو سوچه له ماسره نږدې شوې وه ،ماهم دهغې څېرمه(فرعې) واټ په دیوال تکیه وکړه په کوم چې هغې غوښتل وروګرځي
جرات مې ترینګلی کړ او ورته مې وویل: سلام !.
په داسې حال کې چې موسکا یې په شونډوخوره شوه ویې ویل: سلام ! په دې اساس له ډېره هیجانه لړزېدم ترې مې وپوښتل :یوازې یاست ؟(هو !) ، (اجازه راکوئ چې یوڅه خبرې سره وکړو؟) وموسیده اوڅه یې ونه ویل.
دهغې چوپتیا درضایت مانا درلوده ،له همدې کبله یې څه ونه ویل اوهغه وخت په لاره روان شوو، زموږ ژبه په لومړیو کې یوازې یوبل ته لیدل ول.....
ترلږځنډوروسته دهغې په وړاندیز قهوه تون(قهوه خانې) ته لاړو.
ښایسته سینګارشوې وه،شنوسترګواو زېړو ویښتانویې زه سوچه مجذوب کړی وم ،صورت یې دګلویوې ښایسته اویوې جوړې شوې ګېډۍ ته ورته واوشونډې یې دیوې نرۍ او شرابې نجلۍ اکرغوره کړی و.
لکه څنګه یې چې دحُسن اوښکلا په تماشا کې ډوب وم په خبرو راغله او ویې ویل: ولې خبرې نه کوې ؟ مګرتاسو میلمنه نه ده دعوت کړې ،ولې نه پوښتئ چې څه کړون (میل) لرئ ؟ لکه څوک چې نوی یودم له درانه خوبه راویښ شي اوترشوم او ورڅخه مې ببښنه وغوښته اوبیا مې پرشرمیدلي ګړدود (لهجې) ورته وویل:
وبښئ ،رښتیاً څه کړون لرئ ؟
(هرڅه چې ستاسې خوښه وې)
(تاسې څه کړون لرئ ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(زه معمولاً یو ګیلاس قهوه څښم)
زه هم همداسې !
هغه وخت مې د دوه ګیلاسو قهوې غوښتنه وکړه اوڅوشیبې وروسته ګارسون دوه ګیلاسه قهوه راوړه ،په حین وخت دڅښلوکې مې دخبرولړۍ پیل کړه اوورسته دمتفرقه خبرومې ترې دملګري یا کوژدنې په هکله وپوښتل ،هغې ماته وویل ،یوهم نه لرم ما هم ورته په خوشالۍ ددوستۍ وړاندیز وکړ.
چوپ شوه اوڅه یې ونه ویل ،ماورته ټوله کیسه وکړه چې څنګه څوورځې ښوونځې ته نه یم تللې اودهغې دپیدا کېدوله کبله مې انتظار کړی !
سترګو یې دشوخۍ اکر غوره کړاو په موسکیدلې اکریي زما په ځواب کې وویل: دناروغۍ له امله څوورځې ښوونځې ته نه ده راغلې او څرګنده یې کړه چې هغه هم دهغې ورځې دټکرله امله په سوچونو کې وه ، په دې غونډلو سره مې په زړه کې دهیلو رڼاګانې وځلېدې اویوه نوې دریڅه په کې پرانیستل شوه ،اوس مې نودزړه دربا په خپله هم په جګ غږاوریده، زما لپاره داسې شېبې چې تراوسه دنجلۍ سره نه وم اشنا شوی خوندورې وې او زړه راښکونکې وې،داسې دخوشالۍ احساس مې کاوه چې تردې دمه مې هېڅکله دداسې سوکالۍ احساس نه وکړی.
سترګو یې بریښنا کوله،ځانګړې بریښنا ،داسې چې وژنه یې کوله،ښایي مخکې تر وژل کیدو سوځول او ایرې کول یې ، هغې زما لپاره فوق العاده هرڅه کول، تتوونکې ښکلایې د سحر او جادو ډکه وه چې سړی یې ماته وه.
زما او دهغې به یوساعت کېده چې په قهوه تون کې موسره خبرې کولې یودم ځیر شوم چې رنګ یې واوښت ، سترګو یې خپله ارامي له لاسه ورکړه اوداسې شوه لکه په زړه یې چې درد وي دمارپه څېرتاوېده راتاوېده، رګونه یې ټول پړسېدلي ول او دبدن سوروالی یې ټول تګ شین خاپې شو .
بې اندازې ناکراره شوم او ترې مې وپوښتل: ((حال موښه نه دی !))
په شنه زوریې موسکا پرشونډو خوره کړه اوویې ویل: ((نه ، نه ښه یم ولې)) یوازې مې په زړه لږ درد دی او هغه وخت یې بخښنه وغوښته او له خپله ځایه جګه شوه ، دلاس وینځلو ځای پر لور روانه شوه او چې کله بیرته راستنه شوه نو حال یې تر یو ځایه ښه وو، په داسې حال کې چې دهغې حال له تغیره متعجب شوی وم ګومان مې وکړچې شاید یا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښايي دقهوه تون دسالون هوا پرې بده اغېزه کړې وي او په دې حال شوه نو وړانديز مې ورته وکړ چې بهر واټ ته ووځو او لږ سره قدم ووهو .
ويې منله او وروسته دقهوې پيسوله ورکولوڅخه دقهوه تون نه بهر شو . دڅو واټونو څخه واوښتو څو شېبې وروسته په يوه څېرمه واټ چې له ودانيو ډک و ورسيدو ، واټ تش و او زموږ دګامونو غږونو په کې انګازې کولې.
هغه ورځ زما دژوند يوه خورا ښه او نېکمرغه ورځ وه ، ځکه ما داسې حس کاوه چې دهغې دپيدا کېدلو سره سره ما رښتيني نېکمرغي تر لاسه کړې ده.
دهغه چا لپاره چې په مينه به يې تل ملنډې وهلې داصحنه يو خوب او يا هم دنه منلووړخبره وه .خو په هر حال اوس راغلې وه . په داسې حال کې چې زما زيړو او سوزونکو لاسونو دهغې پاسته او تک سپين لاسونه منځل هغې يوازې موسل او بس.
ما په داسې حال کې چې دهغې خوږې موسکا کې مې سترګې ښخې کړې وې ورته وويل درسره مينه کوم ، ډېره زياته ، حتی د دې مينې له کبله حاضريم چې خپل ځان هم درنه قربان کړم ، هغې هم اعتراف وکړ چې راسره مينه کوي او ماهم دهغې دې خاطرې لپاره چې مې تل په ياد وي په زړه کې ، ځای ورکړ او هېڅکله يې نه هېروم.
بې سابقې شور او زوږ مې په وجود کې څپې وهلې ځکه چې دخپلې ګاندې لپاره مې نجلۍ (مېرمن) پيدا کړې وه ، بې کچې مې دخوشحالۍ احساس کاوه . هغه اوس زما لپاره دنمانځلو يوبته وه.ما اوهغې ډېری وختونه په واټونو کې چکرې وهلې او کله به چې شپې وغوښتل خپل تور پړونې په شنه اسمان وغوړوي نوزه به دهغې په خوښې ورڅخه جلا شوم.
زه چې ددې نا څاپي بلدتيا څخه ګنګس او اوترشوی وم حتی هېرمې کړل چې نوم يې وپوښتم ، خو دخدای په امانۍ پر مهال يې په خپله داسکالو زما په ياد کړه او ويې ويل زما نوم ((رويا)) ده او دحقوقو پوهنځي دلومړي کال زده کړيالـه يم ، ما هم ځان وروپېژند او ورته مې وويل زما نوم ((بهمن)) دی او تر اوسه لا په ښوونځي کې زده کړې کوم ، هغه وخت مو لاسونه سره ورکړل او تږې سترګې مو په يو بل کې ښخې کړې او يو څو شېبو چوپتيا نه وروسته مو دکړون برعکس له يوه بله جلاشو په داسې حال کې چې دسبا دليدلو ژمنه مې ورسره وکړه دکور پر لور روان شوم خو دهغې ورځې نه هېرېدونکې خاطره مې تر اوسه په زړه کې پاتې شوه.

دربېيم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې ورځ په سبا زه ښوونځي ته لاړنشوم او درویا دلیدلو لپاره دپوهنتون پر لوررهی شوم. په لیاره کې مې دهغې ورځې ټکر باندې سوچ کاوه او له بله پلوه دې سوچ وړی وم چې هغه دپوهنتون په لومړي ټولګي کې وه نو معمولاً یې عمر تر ما زیات دی خو ما دې شیانو ته ډېر اهمیت نه ورکاوه ، او که رښتیا ووایم نو داشیان ماته سوچه بې ارزښته ول. ما احساس کاوه چې ((رویا)) سره مینه لرم او داراته مهمه نه ده چې هغه تر ما مشره ده او که کشره ، په داسې حال کې چې په همدې سوچونوکې ډوب وم نیم ساعت وروسته دپوهنتون رخصتۍ څخه دپوهنتون وره ته ورسیدم ، زده کړیال (محصلین) دمړی خوړلو لپاره روان وو، ښه مې دا وګڼله چې دپوهنتون د وتلو وره ترڅنګه چې درویا پوهنځي سره نږدې و ودریږم.
دانتظار په هماغه شېبو کې وم چې نا څاپه مې یوه نه باور کېدونکې صحنه په خپلو ګناهکار سترګو ولیده ، په دې وخت کې یوسور رنګی شخصي موټر چې دپوهنتون نه دوتلو په حال کې و بریک وکړ،ما ګومان کاوه چې ګوندې اشتباه کوم نوځکه یې زما پاملرنه هم ځانته واړوله.
نوموړي موټردوه سورلۍ درلودې یوه یې یو نا بلده ځوان چې تورې چشمې یې په سترګو وې او دویم یې ما ښه پیژندله غیر زما له مینې (رویا) نه بل څوک نه وه ! کله چې یقیني شوم اشتباه نګورم له دې چې ((رویا)) مې په یوه شخصي موټر کې هغه هم دناپیژندل شوي ځوان سره ولیده نو ژوند راته تیاره او اور ښکاره شودڅو شېبولپاره مې داعصابو کنټرول له لاسه ورکړحتی دومره حال مې نه درلوده چې هغوی مې خارلي وای. یوازې دومره وتوانېدم چې دموټر شمېره یې ولیکم ، وروسته مې هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي دپېښې هر اړخیزه څېړنه وکړم.
په همدې اساس کله چې زده کړیالان له پوهنتون څخه بهر شول،اوپوهنتون په غولي لږه څه ګڼه ګوڼه کمه شوه نو پوهنتون ته ننوتم او راساً د رویا پوهنځي پر لور روان شوم دڅو پوښتنو او ګروېږنو وروسته دښنبو په تر لاسه کولو سره وتوانېدم چې درویا ټولګی پیداکړم کله یې چې ټولګي ته نږدې شوم نودیوه سپین ږېري چپړاسي نه مې دنوموړې په اړه پوښتنې وکړې.
زوړ چپراسي چې زما دپوښتنو او ګروېږنو نه په تنګ شوی و ګڼو وډو ځوابونو په راکولو یې پیل وکړاوپه آخره کې لا په غوسه هم شوخوکله چې مې ورته دتو ما نو یو څوګون په ورغوي کې ورکېښود ویې خندل او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((وبخښې زه سم ستاسې پوښتنو ته ځيرنشوم هر څه چې غواړئ وپوښتئ ښاغليه ترکوم ځايه چې معلومات لرم درته يې وايم اولارښوونه درته کوم))
د((رويا)) نښې مې ورکړې اوپوه شوم چې دا رويا ښه پيژني هغه وخت مې ورته ځان د رويا مرکچين ښکاره کړ چې ګواکې زه رويا سره واده کوم او مخکې له واده غواړم دنومړې په باره کې څېړنه وکړم نو تاسې چې هرڅه دهغې په باره کې پوهيږئ راته ووايئ.
چونکه ناکراره اوکنجکاو وم لومړی مې کوښښ کاوه هغه ځوان چې روياېي په موټرکې سپره وه وپېژنم او د دې لپاره چې ترهرڅه دمخه دغه سکالوماته روښانه شي . زاړه چپړاسي ته مې وويل : رښتياماوس رويا په يوه شخصي سور رنګي موټر کې وليده ((دغه شخصي سور رنګه موټرد چا دی؟))
تريوې شېبې چوپتياوروسته يې راته وويل ښاغليه هغه ((احمدف)) درويا ټولګيوال دی، پلاريې دښاريولوی بډايه دی اوخپله يې هم ښه قوي ځوان دی.
په داسې حال کې چې دشونډولاندې مې يوځوبدې ردې احمدف ته وويلې،دخپلې رويا په هکله مې ترې يوڅوپوښتنې او... وکړې،يوه دملنډو ډکه موسکا يې وکړه اوويې ويل : ((لکه څنګه چې خلک وايي رويا داحمد ملګرې ده اوهغوی هم ډېری ورځې ساعتونه،ساعتونه سره يوځای تېروي.اوازه وه چې احمد پوډري و او رويا يې هم له ځانه سره په دې ناولي عمل روږدې کړې،رويا هم ددې لپاره چې له احمدف څخه پوډر واخلي دمجبورې ورځې ورسره ملګرتياکوي ،احمدتېرکال دبد فعله ملګروسره دهېوادڅخه بهر په پوډرو روږدی شو ،پلاريې چې خبرشونوده ته يې دپوډرولپاره پيسې نه ورکولې احمد اړشوچې دمخدره توکو له بانډ سره کار وکړي اوکله چې دپوهنتون پازه وال (مسوولين) پرې خبر شول نواحمديې له پوهنتون څخه وشاړه خوپلاريې دخپل ابرو اوعزت خوندي ساتلو په پارنومړی دپوډريانودرملنې روغتون ته بوت او بستريې کړ ترڅوښه شو او دويم ځلي يې دپلاراوپوهنتون سره ژمنه وکړه چې بيابه داکار نه کوي اوخپلوزده کړوته يې ادامه ورکړه.
خوبيا لړاوډېره اوازه ده چې احمد بيا پوډري شوی او رويا يې هم په همدې ناولي عمل روږدې کړې ده،دزاړه چپړاسي دخبرو په اورېدوسره مې ټول بدن ولړزېد پښې مې سستې شوې احساس مې وکړچې ګوندې پرځمکه ولو وبدم، په بيړه مې دزاړه چپړاسي سره خدای په اماني وکړه اوزنګېدلی ،زنګېدلی له پوهنتونه رابهرشوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایسته نری بادرا الوته د ونو له پاڼوتېرېده اوزماپرمخ لګېده ،اوس نوزه دیوبې دمه اوسست سړي په څېر شوی وم چې هره ګړۍ مې دلوېدو شونتیاوه .په هرې خوارۍ چې و ماځان واټ ته ورساوه دیوې شېبې لپاره مې دلومړۍ ورځې ملاقات راپه یادکړ،نوی پوه شوم چې په هغه ورځ د رویا اکرپه قهوه تون کې ولې تغیر وکړ،نوهغه پوډرۍ شوې ده اوزه پدې نه پوهېدم .احساس مې وکړچې درویا ژوند په خطرکې دی اوهر څنګه چې کېږي هغه باید وژغورم ، ماله رویا سره دزړه له تله مینه درلوده اواوس داشونتیا وه چې هغه له لاسه ورکړم او راځخه پناشي،اوس چې په حقیقت پوی شوی وم بې له دې چې هغه پوه شي باید زه یې وژغورم.

اوس نوهره شېبه دهغې ژوند په خطرکې و او ډېرژر یاوروسته به دمرګ غېږې ته ځان تسلیم کړي ،اوپدې صورت کې زه هم باید مړشوی وای ،په همدې سوچونوکې ډوب وم چې کورته ورسېدم.

له کوره مې رویاسره ټیلیفوني اړیکه ټینګه کړه هغه په کور کې وه ،زه بې له دې چې دپوهنتون دتللو په هکله ورته څهووایم ورسره مې وټاکله چې سبا دمازدیګر په څلورو بجو دتریایي واټ په سیمه کې دضیا شاعر په واټ کې سره وګورو ،وروسته له ټیلیفون څخه په سوچ کې ډوب شوم.په عجیبه او ډیرخطرناک سوچ کې چې دپوډرو زهروپه هکله و او رویایې ګواښله.زه یې ډېرځورولم،هرڅنګه چې وخو ترسبا مازیګرڅلوروپورې مې صبر وکړ،سبا په ټاکلې وخت په یوه ټکسي کې د تریایی قهوه تون ته ولاړم.

رویا ځوښېږې وروسته راغله.زه هم له خپله ځایه راجګ شوم اوپداسې حال کې چې کوښښ می کاوه له ناکامه وخاندم دکښېناستوبلنه مې ورکړه ،هغه هم کښېناسته ،ورته مې وویل:

(څنګه دې وکړ؟)

(ښښنه غواړم کارمې درلود ځکه ځوښېږې وځنډېدم)

(ښه څه خورې ؟)

(ایسکریم)

ډېره ښه ده

ګارسون ته مې د ایسکریمو وویل،وروسته رویا خبرې پیل کړې اوزما دحال یې وپوښتل،ددې لپاره چې زما خفګان (ناراحتیۍ)ته ځیرنشي نو د نوموړې پوښتنوته مې عادي ځوابونه ورکول،ګارسون ایسکریمونه راوړل اودواړوپه خوراک پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ.ایسکریم مې په بې کېږونې وخوړ،کله چې خلاص شوورته مې وړاندیزوکړچې بهرووځو،لږچکرووهواوپه ځنګ کې یې لږې ازادې خبرې هم وکړو ،ویې منله د تریا دقهوه تون نه بهرشوو او د رامسترپه واټ کې ورسم شوو.لمرخپلې وروستۍ په وینولړلې وړانګې دغاړه غړۍ غرونوترشا پناه کولې اوغروب هم په خپل خوند ورا او زړه رابنکونکې ځپواو ولولوسره رادبره کېده .زه اوهغه په ماتواوګوډوګامونوپلې درامستروات څخه ثریا واټ پرلورې وګرځیدو.زماپه زړه کې سوزونکې لمبې بلې وې .داسې حس مې کاوه چې په رویا مې زړه سوځې خودازړه سوی نه ؤ،بلکه دهغې سره مې مینه وه اوهمدامینه وه چې زه یې اړکړی وم ترڅو رویا له دغې جهنم څخه وژغورم. له ډېرو سوچونووروسته مې داهوډوکړچې داخبره په خپله رویا سره مطرح کړم که ګوندې دهغې په مرسته ددې بد مرغۍ لپاره کومه دحل لیاره پیداکړو،کله چې مې ورته حال ووایه نوماته او نا هیلې شوه،اوښکې یې په ستر ګو کې وځلېدې اوساه یې په ستونې کې زندۍ شوه ،اوداچې پوه شوه زه په ټولو شیا نو پوه شوی یم ډېره بده خواشینې شوه ،خوماورته ډاډورکړورته مې وویل ما ځکه داخبره له تا سره شریکه کړه چې مینه درسره لرم اوغواړم مرسته درسره وکړم ،ژمنه مې ورسره وکړه چې دژوند ترورستیو شیبوپورې هم ورسره دټولوناخوالوپروړاندې ولاړیم.اوددې په ځنګ کې مې هیله هم ترې وکړه چې له دې وروسته دې نوره داحمدف سره په موټرکې نه سپرېږي ،او دخپلې اړتیا دپوره کولو په موخه دپوډروله کبله دې داحمد سره ملګرتیا نه کوي.

هغې له ماسره ژمنه وکړه چې وروسته تردې به داکار نه کوي او داخبره یې ماته مستند اسناد شول ، وروسته له هغې ورځې رویا په محسوسه توګه خپله کړنلاره بدله کړه او کومې پوښتنې او څېړنې چې ما وکړې، رویا داحمدف سره خپله ملګرتیا خلاصه کړې وه، په داسې حال کې چې څو ځلې داحمد له خوا ګوابنل شوې هم وه ، خو لکه څنګه چې رویا پوډرۍ وه او خوشې کېدل (ترکول) یې په داسې اسانۍ شوني نه وه نو کومې پیسې چې پلار ورکولې په ټولوبه یې پوډر اخیستل اوڅکول به یې،خوماډېرکوښښ کاوه چې هره ورځ یې پرې لږ،لږکم کړم ترڅو په اوډلې ډول یې پرې پرېږدم زه دکوم اکر(حالت) نه چې په مخه راته ډېرخوشحاله وم اومطمین وم.کوم اکرچې رویا غوره کړې دی ډېرژربه پوډرترک کړي اوهغه وخت بیا کولای شو په خوشحالۍ ژوند پیل کړو.

زموږددې دومره ستونزو اوکړاونو ګاللو سره سره بیا هم احمد غلی پاتې نشو اودخپل غچ اخیستلوپه موخه یې د رویا پلارته شیطاني وکړه،درویا پلارهم یوبډایه اوکنجوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی و ، اصولاً تردې ورځې یې هېڅ کومه پاملرنه د رویا ژوند ته نه وه کړې ، هغه داسې یو پیسه دوست سړی و چې ترهرڅه به یې کارته ډېر ارزښت او اهمیت ورکاوه، فوق العاده مستبد انسان و او کله چې دلور روږدېدو نه خبر شو نو لکه په زرهاوبې پاڼه پلرونو غوندې یوازې پخپل لور ورځنې جیب خرڅ بند کړ او...
داسړی د دې پرځای چې درویا دېچ کېدلو په خیال کې واوسي دخپلو پیسو په غم کې وو او داسې گومان یې کاوه چې هر گوره په دې کار به یې لور د روږدېدو څخه خلاصې وموميی !
کله چې رویا ماته داجریان ووایه نوورسره مې ژمنه وکړه چې که هر څنگه کېږي او له هر ځایه کېږي هېڅ کله به یې بې پیسو نکړم او په دې اساس کومې پیسې به چې ما رویا ته ورکولې بس کېدې یې او دپلار پیسو ته یې اړتیا نه پیدا کېده. پلار لوده یې هم گومان کاوه چې گوندې په دې ډول یې لور د پوډرو له روږدېدا څخه خلاصی وموميی.
اوس مااو رویا ډېرې ورځې دبېکارۍ پرمحال سره کتل اوسره یو ځای کښېنا ستو ورځې اومیاشتې مو سره یو ځای تېرې کړې ،اود ازموینوموسم موراورسېد ما د رویا په هڅونې اوټینگار ډېر زیارگاللوچې خپلې ستونزې اودرسونو وروستوالی بشپړ کړم ، رویا هم له ماسره په درسونو کې خورا ډېره مرسته وکړه چې په دې توگه ما وکولای شول په خپلو کالنېزوازموینوکې بریالی شم او ښه نمره واخلم
کله چې رویا زما له بریا لیتوبه خبره شوه نو د ډېرې خوشحالۍ نه په جاموکې نه ځایده،ځکه اوس زه او هغه دومره سره نږدې شوي ووچې غمونه اوخوشحالۍ مو سره یو ول،زه او هغه د دوو بدنونو یوه ساه (روح) وو. څو اونۍ وروسته د رویا ازموینې هم بشپړې شوې او هغه هم په ښو نمروبریالۍ شوه اوس نوزه دهغې او هغه زما په بریالیتوب خوشحاله وو !!
کله چې د اوړي گرمیو رخصتۍ پیل شوې او د رو یا پلارچې گومان یې کاوه د پیسوپه نه ورکولو دخپل لور د روږدېدو درملنه کولای شي،هوډوکړچې دخپل کاردلابریالیتوب په موخه اودخپلې لوردپام غلطۍ لپاره نوموړې خپل بڼ (میگون) ته دنیا کره ولېږي.
کله چې رویا داخبره ماته وویله ډېر خوشحاله شوم ځکه ما هم کولای شول چې خپلې رخصتۍ په میگون کې دخپل تره (کاکا) کره په ښکلیوبڼونوکې تېرې کړم اوهلته بیا کوای شم چې ډېری وخت له رویا سره ووینم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پایله کې همداسې وشول زه او هغه دځو ورځو لپاره میګون ته لاړو ،دهغې ورځې له سبا وروسته مااورویا ډېرې ښې ورځې سره یو ځای تېرې کړې،هرسهاربه دنوردي غره ، ښونو ،دهلکانو او نجونو یو ځایې لوبواوخلاصه بېلابېلو لوبو او ځایونوته تللو او په دې توګه، مومینه هره ورځ دبلې ورځ په پرتله زیاتېده داوړي ډېرې اوږدې اوګرمې ورځې تېرې او ورځې بیرته په خپل آر (اصلي) اکر شوې، یوه ورځ یې ماته خبر راکړچې پلارمې تهران ته غوښتې یم ، ما هم خپل کالي راټول ، او له رویا سره مې خدای په مانی وکړه زما دبدرګې پرمهال رویا غټې غټې اوښکې تويیولې،زه مجبور شوم او ورسره مې ژمنه وکړه چې دهمدې ورځې په مازیګر که هر څنګه کېږي بېرته راځم او په همدې ژمنه له هغې څخه لاړم ، کله چې له میګون څخه تهران ته ورسېدم ترو خپل کورته لاړم هلته وضع بل ډول وه هرشي له پخواسره توپیردرلود، زموږ ډېری خپلوان زموږ په کور کې ترسترګوکېدل ټول ماتم وهلي ول، او دټولوسترګې له اوښکو ډکې وې،دلته زه دیوه ترخه حقیقت سره مخامخ شوم اوډېرژرپوه شوم چې مورمې دتل لپاره سترګې پټې کړې دي ، دمور دمرګ دخبرله اورېدو سره مې ډېر وژړل حتی دومره مې وژړل چې ځوځلې بې خوده شوم چې خپلوخپلوانو بېرته را په صد کړم،اوس نو ما خپل خورا نږدې کس دلاسه ورکړی و اونه پوهېدم چې وروسته تردې به زما برخلیک څنګه کېږي !

دمورمړینې زما وضع بل ډول کړه او زما لپاره یې رابدله کړه ،دمورله مړینې وروسته زه نوربښوونځي ته لاړنشوم او لکه څنګه چې زما پلار هم شپږمیاشتې وروسته دبلې ښځې سره واده وکړ نوزما ژوند نورپه هغې کورکې تنګ شو او هغه کور راته دوزخ ښکاره شو ، شاید که زما پلار دمورپه ژوندونې بله ښځه کړې وای دومره به یې نه وای ځورولی، خو کله یې چې دهغې له مرګ څخه شپږمیاشتې وروسته دا کار وکړنو یوه عجیبه او وېرونکي کرکه مې ورته په زړه کې پیدا شوه !

اوس نو په نړۍ کې زما یوازنۍ هیله او امید رویا وه ، دهمدې کبله مې هوډ وکړ چې برخلیک مې هسې هم دمورله مرګه وروسته بدل شو ، ښه داده چې له رویا سره واده وکړم او دهغې دعمل پرېښودو څخه وروسته یو ښه سوکاله او آرام ژوند پیل کړم. دهمدې هوډ له کبله مې له پلار څخه په داسې حال کې چې کرکه مې هم ورځنې کوله دیوه کار پیداکېدو غوښتنه وکړه ، څواونۍ وروسته یې راته کار پیدا کړاودهغه په غوښتنه دیو ودانیزې(ساختماني)کارخانې دحسابدارۍ په برخه کې وټاکل شوم .زه له خپله کاره راضي وم او کوښښ مې کاوه چې دکار خانې پازه وال هم راڅخه راضي واوسي،دهمدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبله مې صداقت داري او امانت داري کوله چې په هر کم وخت کې مې وکولای شول واده وکړم اوصندوق رئیس شم،خپل سرو سامان مې هم جوړکړاوتنخواه مې هم دیوې کورنۍ دجوړېدو لپاره بسیا وه،کومې پیسې مې چې دتنخواه په نامه اخیستې هم مې رویا ته ورکولې او هم ما لګولې.اوس نوزما ستونزه یوازې درویا پوهړي تو ب و ، ددې لپاره چې له هغې سره واده وکړم نو په کاروه چې هغه دې خپل روږدبدل پرېږدي، یوه ورځ چې زه اوهغه بهر دچکروهلو په موخه وتلې وو ورته مې وړاندیز وکړ چې یوه ځانکړې روغتون ته لاړ شو او ورسره وګورو چې ددې عمل دپرېښودو لپاره څومره لګښت ته اړتیا شته رویا ومنله اوپه مشوره یوه ځانکړي روغتون ته لاړو دروغتون مدیر چې ددې برخې ځانګوال (متخصص) هم وو ویې ویل لس زره تومانوته اړتیا شته تر څو دا روغه شي،ماډېرکوښښ وکړچې پیسې څه کمې کړي خو ویې نه منله، او زیاته یې کړه چې په روږدېدویې ډېر وخت تېرشوی اوموږ اړیو چې وینه یې بدله کړو.نورنو ټینګارراته ښه ونه ایسېده اوادځانګوال سره مو خدای په اماني وکړه اوله روغتونه رابهر شو په لاره کې له ځانه سره دیوې لنډې محاسبې وروسته ځیرشوم چې ددغو پیسو دپیدا کېدولپاره زه باید حداقل دوه کاله زیار وګالم ترڅو دغه پیسې چمتو کړم او په دې دوه کالو کې شونتیاوې شته چې څه نوې پېښې راپیدا شي او ممکن زه او رویا سره جلا شو په همدې موخه مې له ځانه سره هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي او په هره توګه چې کېږي زه باید دغه پیسې پیدا کړم او خپله مینه وژغورم.

څلورم څپرکی

دهغې ورځې له سبا څخه ما خپلې خوارۍ دپیسو پیدا کېدلولپاره د رویاددرملنې په موخه پیل کړې،هرچېرې مې چې وکولای شول لاړم اوهرصمیمي او کلک ملګري مې چې درلود ورغلم خوله ټولو ناهیلې راغلم په دې وخت کې مې ذهن ته راغلل چې یو ځل خپلې مشرې خورکره تهران ته ولاړ شم کېدای شي ستونزه مې اواره کړي ، خور مې په شېراز کې پیژندل شوې او بډایه ښځه وه هغې کولای شول چې دادومره پیسې ماته راکړې ښالي (دخور مېړه) مې درې کاله ترمخه په یوه ترافیکی پېښه کې مړشوی واولکه څنګه چې هغوی اولادونه نه درلودل او په څنګ کې یې کوم وارث هم نه درلود نوټول شته او پانګه یې زما خورته په میراث پاتې وو . خورمې دخاوند له مړینې وروسته بل واده ته زړه ښه نکړ اوپه یوازې توګه یې په شېرازکې ژوند پیل کړاوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوموپیسوڅخه چې دې ته له خاوند څخه په میراث پاتې وې او کومه ګټه یې چې ورته کوله کولای شول ماته زما داړتیا لپاره یې راکړي.
دا ترټولوخوراښه لاره وه په دې توګه ماټیلیفوني رویاته اطلاع ورکړه او وروسته ترهغې دشپرازپرلوردخورکره روان شوم ، کله چې هلته ورسېدم نږدې سهاروله موټره ښکته شوم هوا ډېره یخه اوباراني وه تورو وریځو په اسمان کې غویامنډ جوړ کړی و ، په غم ځپلې زړه ، خواشیشتی دخور دکور پر لور رهي شوم ، په خیال کې مې رویا لېدله چې دواده په سپینه جوړه کې مستي کوي او خپل سپین مرغلین لاسونه یې زما پر لور اوږده کړي دي. او موسکې موسکې کېږي ، زه هم په ډېرې خوشحالۍ ورته زیری ورکوم چې ډېر ژر به یې له دغې ناوړې او وژونکې ناروغۍ وژغورم ، ښه مې نه دي په یاد چې څومره به په دې سوچ کې ډوب وم چې نوی ځیر شوم دخور کورته مې رسېدلی یم نږدې پنځه بجې وې چې زه دخور کور دوره تر شاه ورسېدم په کراره مې خپل ساړه لاسونه دپطلون له جېبه راوکښل او دکور ټالۍ مې ووهله د درېیو دقیقو لپاره مې همداسې ټالۍ وهله تر څو یوه غټه پېړه او سړه پړه مزدوره یې له خوبه راویښه شوه او ور یې پرانیست.
زه یې وپېژندلم اوسلام یې راکړ په داسې حال کې چې زما له ورتګ څخه په هغه وخت کې اوتره شوې وه دکور بلنه یې راکړه ، بې له دې چې دنوموړې اوترېدوته کوم اهمیت ورکړم ترو دخورخونې ته ورغلم هغه چې هم دټالیو په اواز راویښه شوې وه راته ډېره خوشحاله شوه او په غېږکې یې ونیولم ، وروسته له روغبړه او پوښتنو مې ښه ونه ګڼله چې ورته ووایم ، هغه دکور د ټولو له احواله خبره شوه او زه یې ستړی ولیدم نو په بله خونه کې یې راته ځای جوړکړ چې یوه سترګه خوب وکړم سم نپوهېږم چې څومره خوب به مې کړې وي خو چې کله له خوبه راویښ شوم نو نږدې دولس بجې وې له ځایه پاڅېدم او وروسته دمخ له وینځلومې ډوډۍ وخوړه دخور په غوښتنه مې دمیلمنو کوټې ته دخبرو لپاره لاړو ، ما دلارې په هکله دیوې لنډې سریزې وروسته د ارې سکالو په اړه ورته وویل او ورته مې شرح ورکړه چې څنګه له رویا سره اشنا شوی یم او څنګه وضع اوس لري او کومو پیسوته مې چې اړتیا لرله ورته مې یا دې کړې ، خور مې لومړۍ مسکۍ شوه زه هم خوشحاله شوم چې ښایی رایې کړي خو نا څاپه یې څېرې بدلون وموند او ویې پوښتل: ((رښتیا څومره پیسو ته اړتیا لرې ؟))
((لس زره تومانو ته ! !))

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره يې غوره کړې وه ويې ويل: ته زما ورورېې او زه ليواله يم له تاسره مرسته وکړم خو په تاسف سره دا کومه شمېره چې ته يې غواړې دستي ساعت راسره نشته دي ، خو که غواړې درې زره به درته او س درکړم او پاتې به شپږ مياشتې وروسته درولېږم ، غير له دې زه هم بله چاره نلرم او داشونتيا له ماسره نشته چې ټولې يو ځل درکړم.

دخور په خبرو نږدې و چې ليونی شم په دغې ځواب سره يې چې ماته راکړ ټولې هيلې او ارمانونه مې په سين لاهو شول ، زه په ډېرې هيلې او اميد هغې ته ورغلی وم خو هغې زه ناهيلې او زړه تورن کړم ، دلته و چې دبډايه خلکو سره مې کينه او حسد پيدا شو زړه مې غوښتل چې زه هم بډايه واوسم او په خپلو پيسو باندې خپل ټول ارمانونه پوره کړم خو افسوس او بيا هم افسوس چې ما پيسې نه درلودې او زه مالداره نه وم ، په زړه کې مې خدای (ج) ته وويل (ولې يو شمېر دومره پيسې لري چې ټولای يې نشي او يو شمېر بيا دومر ه محتا ج او مسکين دي چې حتیٰ بيګاه ته د ډوډۍ روپۍ هم نلري او وږي ترې دسلهاو سوچونو سره په بړستنې ننوځي خو حتیٰ ددې پوښتنې لپاره مې هم ((قانع کېدونکی ځواب پيدا نکړ په ډېرې نا هيلې دپوچو او ګډوډو سوچونو سره او دهغې خيالونو سره چې کله شېرازته ننوتم ترې راووتم او رورسته ديوې وچې او يخې خدای په امانۍ دخور او مزدورې سره يې بې له دې چې دپاتې کيدو ست ته يې پاملرنه وکړم له کوره يې راووتم ، يو څو شپې بې موخې دشېراز په واټونو کې وګرځېدم راوګرځېدم او په پايله کې په ناهيلۍ په داسې حال کې چې نه پوهېدم څه راپېښېږي دتم ځای پرلور روان شوم او په داسې حال کې چې خورا ډېر ناکراره مغموم او غوسه وم په يوه زاړه او مات ګوډ موټرکې راسپور شوم او دتهران پر لور مې حرکت راوکړ ، کله چې تهران ته ورسېدم ناوخته و او زموږ شرکت دسهارنۍ حاضرۍ ډېر وخت تېر شوی و دهمدې کبله مې دخپل مشر (رئيس) سره ټيليفوني اړيکه ټينګه کړه اوورته مې پلمه وکړه چې نن سهار دکلکې ناروغۍ له امله ونه توانېدم خپل کارته راشم ، پس له غرمې به انشاالله خپل سهارنی پاتې شوی کارهم بشپړ کړم وروسته له دې چې غوړې مې کېښنود ، په تهران کې ټولو ملګرو او يارانو ته ورغلم که ګوندې پيسې ترې واخلم خو په تاسف سر ه بايد ووايم چې ټولو ملګرو څخه بيا هم بېنوا راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا هیلۍ مې ټول بدن لکه خوړونکي ځناور سوری کړی و او داسې حس مې کاوه چې نور نو روح مې په تن کې په تنګ شوی او ډېر ژربه دهوا څپو سره ګډ شي او بدن به مې لکه د سلګونو جسمونو په څېر په فراموشۍ لاهو شي.

خو نه هېڅکله هم داسې ونه شول زه مړ نه شوم او مقاومت مې وکړ او کوښښ مې کاوه چې اخر به بریالی شم زه ځکه ژوندی پاتې شوم چې پنځ (طبیعت) زما په برخلیک نورې لوبې هم کولې او هر ډول برخلیک یې چې زړه وغواړي را په برخه یې کړي. دهغې ورځې له غرمې وروسته بیا هم په ډېرې بې اوسلګۍ (حوصلګۍ) شرکت ته ولاړم او دخپلې خونې په کرسۍ کښیناستو مې د سلګونو سوچونو سره په کار پیل وکړ دا چې دشېراز یون (سفر) له امله مې کارونه وروسته پاتې ول نو تر ناوخته پورې مې خپل کارونه وکړل ترڅو چې کار بشپړ شو که څه هم نور کار کوونکي لا څو ساعته دمخه تللي وو.

کله مې چې کار بشپړ شو غوښتل مې له خونې ووځم چې په دې وخت کې یوې مرموزې او زړه راښکوونکي قوې راباندې یرغل وکړ او دصندوق په لور یې راښکودم ! دصندوق په منځ کې روپیو له ورایه راته سترګکې وهلې په سوچ او خیال کې مې رویا ولیده چې په همدې پیسو له مرګه ژغورل کېږي او ماته سوري وهي چې ما وژغوره که هر څومره کوښښ مې وکړ چې دغه مرموز غږ مې په ضمیر کې غلې کړم خو ونه توانېدم ځکه پیسې راته مخامخ وې خو د راخیستو جراات مې هم نه درلود ، له ځانه سره مې سوچ وکړ که دا پیسې واخلم نو یوه ستره رسوایي او بدنامي به ترې جوړه شي او دا کار زما لپاره چې دشرکت د مشر اعتمادي سړی وم خورا ستونزمن کارو ، خو په پایله کې چې په یوه داسې ستونزمن اکر کې راښکېل وم داکار مې وکړ او دخپلې اړتیا وړ روپۍ مې ترې را واخستلې او له شرکته رابهر شوم . له ځانه سره مې سوچ کاوه چې زه خپله دصندوق مسوول یم کوای شم تر یوې اونۍ دا سکالو پټه وساتم او څوک راڅخه خبر نشي او په ځنګ کې هیله من وم چې په دې یوې اونۍ کې که هر څنګه کېږي داپیسې پوره کړم او بېرته یې په خپل ځای کې امانت کېږدم او همدارښتیني یا دروغجنه هیله وه چې زه یې دصندوق غلا ته اړکړم. سبا ه ډېر وختي په وېرې او اُمید له پیسو سره یو ځای خپل صمیمي او کلک ملګري ((حمید)) کورته ورغلم.

حمید مې یو له کلکو ملګرو څخه وچې پلار یې ډېر بډوڼه او ځمکې دتهران داطرافو په سیمو کې درلودې او حمید دغه جایداد کنټرولاوه ، هغه ډېرې وختونه له ماسره مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې وه او حتیٰ کله چې ما ترې د رویا دبستربېدو له کبله پیسې وغوښتې نو ډېرې هلې ځلې یې وکړې چې له پلار څخه یې واخلي خو بریالی نشو .
زه او حمید ډېر کلک ملګري وو ، دهماغه وړیکتوب نه به مو سره یو ځای لوبې کولې او له یو بل څخه به مو مشوره اخیسته حمید په ظاهره ډېره ښه هلک و خو په شدیده توګه یې دپلار خبرې منلې او که دپلار خبرې یې نه وای منلی نو ښکاره وه چې پلاریې یوه روپۍ هم نه ورکوله ، خو ددې ټولو خبرو سره سره هغه ماته یو خورا ښه او مهربان ملګری و.
دهغې ورځ په سهار وختي چې کله ما دحمید دکور ټالۍ ووهله ، مزدوریې راته ور پرانیست او سلام یې وکړ ، زه یې د سلام له ځوابو لو وروسته تر و دحمید خونې پر لور روان شوم هغه تا زه له خوبه راویښ شوی و زما په لیدو سره یې تعجب وکړ ، ورته مې وویل یوه ډېره مهمه سکالو راته پېښه شوې ده او بې سرېږې مې ورته موضوع تشریح کړه ، حمید دکیسې له اورېدو وروسته ډېر ټینګار وکړ چې پیسې واپس په خپل ځای کې کېږدم او له سره یې ژمنه وکړه چې په ډېره کم وخت کې به دغه پیسې درته چمتو کړم. ما هغه ته ډاډ ورکړ چې دپیسو دپیدا کیدو پورې کولای شم دغه سکالو پټه وساتم او چې کله دې پیسې راکړې نو بېرته به یې پخپل ځای کې کېږدم ، حمید ډېر ټینګار وکړ چې پیسې بېرته کېږدم ځکه شونتیا لري داخبره په ډاګه شي او هغه وخت بیا تا دیوه غل په نامه حوزې ته وسپاري ، ما بیا هم هغه ته ډاډ ورکړ چې خبره به دومره نه شړېږي ، ځکه که ته (حمید) هم ونه توانېږې چې تر ټاکلې مودې پورې پیسې راکړې نو زما پلار به دخپل ابرو او عزت خوندي ساتلو په خاطر دشرکت مشرته پیسې ورکړي ځکه هغه یې ملګری دی او خبره به پټه پاتې شي.
خو حمید راته وویل ته لیونی یې ، ته غواړې دیوې پوډرۍ ا وبې اندېښنه نجلۍ له کبله خپل موقف او عزت په خطر کې واچوې ، ښه به داوي چې داکار ونکړې !
زما چیغې دحمید خبره په نیمایي کې ورغوځه کړه او ورته مې وویل ما داکار کړی او له خپله هوډه په هېڅ وجه نه اوړم ، حمید چې کله زما بې کچې ټینګار ولید له خپلې خبرې واوښت او نوریې هېڅ ونه ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم څپرکی

بله ورځ په ډېرې وېرې او خپګان شرکت ته ولاړم او بې له دې چې څوک ماته ځیر شي یا پر ما شکمن شي په خپل کار مې پیل وکړ ، کله چې شرکت رخصت شو او خلک لاړل نو راساً رویا ته ولاړم هغه تر ټولو ورځو ښایسته او جذابه ښکارېده کله مې چې سترګې دهغې سترګوته ځیر شوې نو احساس مې وکړ چې زړه مې له ډېر ه هیجانه لړزېږي چې ګواکې ته به وایې دهغې په مینه کې بریالی شوی یم له ځان سره مې وویل د رویا ددې دومره معصومیت او محبت پروړاندې ځان هم ارزښت نلري په خوشحالۍ مې دهغې په ویښتانو لاس راکش کړ او وروسته مې دپیسو چمتو کولو په هکله له ځانه یو لوی داستان جوړ کړاو ورته مې وویل چې داپیسې مې له خپل یو نږدې ملګري څخه واخیستې په داسې حال کې چې په شکمنه توګه یې ماته کتل ډېرې پوښتنې او ګروېږنې یې راڅخه وکړې چې رښتیا ورته ووایم خوم مایې ټولې پوښتنې په یو ډول او بل ډول ځواب کړې ، هغې ته چې هم نورې پوښتنې بې ځایه ښکاره شوې نو تسلیمه شوه او نورېې څه ونه ویل، پرېکړه مې وکړه چې دهماغې ورځې په مازیګر له حمید سره یو ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړي روغتون ته چې ټاکل شوې وه ، درویا درملنه په کې وشي لاړ شو اودکارونو اوډنه (ترتیب) ورته ووایو . په داسې حال کې چې رویا ډېره خوښه وه له مایې مننه وکړه له دې چې رویا مې ډېره خوښه او هیله منه ولیده نو په خپل غلط کارمې حتیٰ یوه کوچنۍ پښېماني هم ونکړه . ځکه دهغې خوشحالۍ ماته یوه نړۍ ارزښت درلود . ما او هغې کولای شول د روږدېدلو له درملنې څخه وروسته یې یوښه او نوی ژوند پیل کړو ، له دې خبرو وروسته چې غرمه نږدې وه وړاندیز مې وکړ چې ډوډۍ په یوه رستورانټ کې وخورو ویې منله او په ډېره مینه یوه رستورانت ته لاړو او ډوډۍ مو وخوړه ، وروسته سینما ته لاړو او بیا مې رویا کورته ورسوله او وټاکل شوه چې رویا به وروسته له غرمې خپلې کورنۍ ته درواغ وایي چې نوموړې دخپلو ټولګیوالو سره یو ځای دیوه جمعي ګرځیدو او علمي پرکټیک په موخه دیوه اوږده وخت لپاره دهېواد بېلا بېلو سیموته ځي او وروسته بیا باید دهماغې سینما مخې ته ودرېږي چې یو ځای په ګډه ځانګړي روغتون ته لاړ شو .

ساعت په شپږو څرخېده چې په عجله مې خپل کالي واغوستل او حمید ته مې هم ټیلیفون وکړ ، چې کوم ځای کې موچې له رویا سره ژمنه کړې راشي او وروسته له هغې دکوره رابهر شوم .

کله چې نوموړي ځای ته ورسېدم رویا تر ما دمخه راغلې وه خو دحمید لا درک نه و په دې وخت کې دیوه مات ګوډ ټیکسي چې رنګ یې هم شړیدلی و دبریک وچ غږ دفضا چوپتیا وشیرله او شېبه وروسته حمید ترې راښکته شو . درویا او حمید له ورپېژندلو وروسته درې واړه دروغتون پر لور چې په هماغه نږدیو کې و روان شوو دپنځو او شپږو بجو شاوخواکې موږ روغتون ته ورسېدو ، داطلاعاتو مسوول تن موږ دانظار خونې ته بوتلو او اړوند ډاکتر ته یې ټیلیفوني اطلاع ورکړه څو شېبې وروسته ډاکتر راغی او موږ یې خپلې کوټې ته بوتلو ، له ډېرو خبرو وروسته زه او ډاکتر دې پایلې ته ورسېدو چې رویا همدلته بستر کړواو وروسته مې بیا ددرملنې پیسې تحویلې کړې او په څنګ کې مې لږې روپۍ رویاته هم ورکړې چې ویې لګوي او په ځان تنګسه تېره نکړي ، په ډاکتر مې ټینګار وکړ چې درویا خیال وساتي ډاکتر هم ژمنه وکړه چې تر خپله وسه به کوښښ وکړي . او رویا به خوشحاله وساتی او په څنګ کې یې ډېر ژر به سیستماتیک ډول درویا درملنه وکړي. او دغه راز رویا به دتل لپاره له دې وژونکي ناروغۍ څخه وژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې ډاکټر مور هغې کوټې ته بوتلو چې رويا په کې بستربده ډاکټر ووت او حميد هم په يوه پلمه له کوټې بهر شو. زه او رويا يوازې په خونه کې پاتې شو کله چې يوازې شو نو رويا ناڅاپې خپل ځان زما په غيږکې راغوځار کړ او په شنګوشتکو يې وژړل او دلومړي ځل لپاره يې شونډې زما پر شونډې کېښودې او دمينې په نړۍ کې سره ورک شو ، بدن يې سوزونکې ګرمي درلوده ، او سترګې يې له اوښکو ډکې وې څېرې يې يو ه عجيبه اکر درلود . داشپه زما لپاره هم دنه زغم وړوه او داسې احساس مې وکړ چې زه هم ژړېږم ، کوښښ مې وکړ چې ځان په واک کې کړم خوبې اختياره مې اوښکې توېدې ، زما اوښکې دهغې په صورت او دهغې اوښکې زما په صورت تويدې ، يو بل مو ښکلول ځکه دجدايي او بېلتون زغم مو نه درلود .

ډېر وخت په همدې ډول تېر شو څو عادي اکر ته راغلو او چې کله عادي شو نو دخداى په امانۍ او وداع وخت رارسېدلى و . په دې وخت کې حميد هم کوټې راغى ددې لپاره چې ډېر په تکليف نشم رويا له ما غوښتنه وکړه چې ډېر ژر له روغتونه لاړ شم ، سره ددې چې اماده نه وم روغتون پرېږدم او لاړ شم خو درويا ټينګار اړ کړم تر څوورسره خداى په اماني وکړم او وروسته ترې دحميد سره يو ځاى دډاکټر له خونې راووتو ، رويا زمونږ دبدرګې لپاره دکوټې تر وره راووته او په ديوال يې تکيه وکړه او زمونږ پر ګامونو کې يې سترګې ښخې کړې.

کله چې دهليز ختم شو او غوښتل مو چې له نومړي ځايه ووځو چې درويا غږ په دهليز کې انګازې جوړې کړې ، بهمنه زما پوښتنه ژر ، ژرکوه ، زما پوښتنه ژر ، ژر.... نور ژړا مهلت ورنکړ او خپلې کوټې ته ننوته مايې چې کله دوره دبندېدو غږ واورېده نو نه پوهېږم چې څه حال به مې درلوده او دحميد په مرسته له روغتون څخه بهر شوم ، کله چې له روغتونه رابهر شو نو شپې خپلې وزې خورې کړې وې او ستورو هم په سترګک وهلو پيل کړى وو . زما صميمي ملګرى حميد چې زما وضع ته ځير شو ى و ډاډ او زړه ور توب يې راکاوه ، هغه شپه ماته ډېره سخته او دردونکې شپه وه ، په داسې حال کې چې درويا له بستربدو څخه مې زړه راضي و خو خپل ځان مې هغې غلا له کبله مسکين حس کاوه.

اوس نو زه په يوه خراب اکر کې وم نه پوهېدم چې پايله به يې څنګه وي يا څنګه کېږي ځکه پلارمې دې شرکت ته ورپېژندلى وم ، نه پوهېدم چې که داخبره بربنډه شي څه به کېږي ، دهغه چالپاره چې ټول ژوند يې په ابرو او عزت کې ژوند کړي وي ، ښکاره ده چې داسې کس لپاره غلا ښه نه ده . زه پخپله هم پوهېدم چې ديو انسان ژغورنې لپاره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلا کړې ده خودادلیل دټولنې لپاره دمنلو وړ او معقول نه و ځکه غلا ، غلا ده که دیو انسان دژغورنې لپاره وي او که دژوند تامینو لو لپاره.
دغې افکارو زه بې کچې زورولم خو څه مې کړی وای چا ره نه وه ، او باید ځان مې دبرخلیک لوبوته تسلیم کړی وای ، زما لپاره چې په دې وخت کې څه راپېښ شوی ویوداستان و چې هېڅوک یې په پای نه پوهېده !په همدې ګډو وډو افکارو کې ډوب وم او بې موخې خوشې په خوشې په واټونو کې ګرځېدم راګرځېدم، حمید غریب که هرڅومره نصیحت راته وکړ خو پرمایې لږه اغېزه هم ونکړه اخر مې له حمیده سره مخه ښه وکړه او بېرته دکور پر لور ستون شوم ترو خپلې کوټې ته ولاړم او دډېرې ستړیا او نا ارامې له امله په کټ کې وغځېدم او په سوچونو کې لاهو شوم ، سوړ باد له ونو راتېرېده او په کړکیو لګېده، زه بې حاله اوله وېرې سره سوچونو وړی وم او په پایله کې له خپلو سوچونو ستړی شوم او دهمدې سوچونو سره خوب یووړم.
په دې ورځ لږ څه دمخه دنورو ورځو په پرتله را پاڅېدم او په ډار او وېرې شرکت ته ولاړم کله چې شرکت ته ورسېدم او دننه شوم غیر له ساتونکو، نور څوک لانه و راغلي ، خپل دفتر ته ننوتم بې سابقې وېرې مې زړه رامحاصره کړی و له ځانه سره به مې ویل هره ګړۍ دا شونتیا شته چې دشرکت مشر له ارې سکالو خبر شي او ما زندان ته ولېږي.
ددې سوچ له کبله چې ما به زندان ته لاس تړلی بوزي ډېر وېرېدم حتی لړزې هم پسې را اخیستی وم ، خو چاره څه وه ، ځکه ما پخپله خپل ځان برخلیک ته سپارلی و او دا دبرخلیک خوښه وه چې څه یې زما پر سر راوړل ، زه یوه داسې څپه وم چې غاړې ته په رسېدلو سره له منځه تللم ، او نابود کېدم، په دې اساس ما باید ځنډ ایستلی وای چې په دې وخت کې برخلیک زما په سر لوبه پیل کړه او په دغه جواری یانې لوبه کې برخلیک کامیاب شو !
نږدې غروب و چې دشرکت یوه مشر دیوه مهم قرار داد لپاره زما څخه دصندوق دپیسو غوښتنه وکړه، زه ګونګ او ګنګس شوم نه پوهېدم څه وکړم، دستي مې دحمید کور ته ټیلیفون وکړ خو بیا هم له بده مرغه چې هغه نه و، یو څوک مې دپلار پسې ولېږه خو پلار یې زما پیدا نه کړ، بالاخره کومه بدبختی او رضالت چې ما پخپله په ځان راوړی و دشرکت خاوند پرې خبر شو او لکه څنګه چې نوموړی زما دپلار ملګری نو په هماغه شپه یې زما پلار شرکت ته راوغوښت او دغلا خبره یې ورته وکړه ، پلار مې هم په ښکاره دشرکت مشر ته وویل: لکه څنګه چې زه مې د زوی معرف یم نو پولیسوته یې وسپارئ تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورتېل شي او خپله سزا ووېني ځکه نوموړی غل دی او څوک چې غلا کوي باید سزا ووېني ولو که زما زوی هم وي.
کوم ځواب چې زما پلار د شرکت مشر ته ورکړو نو هغه هم اجباراً زه پولیسو ته وسپارلم او زه په داسې حال کې چې د پولیسو ټولو پوښتنو ته بې ځوابه وم دوسیه یې راته جوړه کړه او د محاکمې په موخه یې زندان ته ورو ستم.
درې میاشتې وروسته یې زه د محاکمو په یوه محکمه کې محاکمه کړم، هغوی ټینګار کاوه چې زه ورته د غلا لامل ووایم ، خو د خبرې له سپیناوي او حقیقت څخه مې سترګې پټولې ځکه داسې ونه شي چې خلک زما او رویا له داستانه خبر شي.
په همدې دلیل د قاضي پر وړاندې غلی او بې ځوابه ودرېدم او چوپتیا مې غوره کړه ، کله چې قاضي ځیرشو چې زه غلی یم او په هېڅ وجه ورته د غلا لامل نه وایم نو مجبور شو زه یې لس زره تومانه د غلا په تور په یو کال بند محکوم کړم.
مهمه نه وه چې زه یې د غلا په تور دیوه کال لپاره محاکمه کړم او محکوم شوم او دې کار راته کوم اهمیت نه درلود چې زه د غله په نامه پولیسو ته ور وپېژندل شوم او تریوه کاله پورې هلته بندي واوسم. بلکې زما لپاره مهم او اړین د رویا ژغورل و چې ما دزړه له تله د هغې د ژغورلو لپاره دا کار وکړ او د هغې د روغتیا لپاره مې دا قرباني ومنله او یو کال زندان مې په پراخه تندې ومانه.
په هر حال هغه مهال ما چوپتیا غوره کړه او دا پړه مې په ځان ومنله که رښتیا ووایم هغه وخت اصلاً زه هیڅ په خپل حال نه وم ،یوازني شي چې ماته ارزښت درلود ، د رویا صحت او روغتیاوه او د همدې کبله مې هم دا پیټی په خپلو اوږو واخیست او نړۍ ته مې ځان د غله په نامه وروپېژانده خو خپل وجدان اوضمیرته نه وم پړځکه ما د خپلې مینې لپاره قرباني ورکړې وه او د غه قرباني مې د زړه له تله ومنله او یو کال زندان ته مې ټټرودرزاوه.
په زندان کې و چې زه د ژوند ترخه حقیقت سره آشنا شوم او د احس مې هلته وکړ چې رښتیا هم آزادي څومره خوند لري .ځکه اوس نو آزادۍ اوزندان ترمنځ یوه جګ د ېوال وجود درلود.له دیواله هاخوا آزادوا و نېکمرغو خلکو ژوند کاوه او هم د خپل ژوند د جوړېدو په هلو ځلو کې ول ،خو له د ېواله د ېخوا کیسه بل ډول وه ،بس یوازې ورځې د شپې او شپې د ورځې په نامه سبا کېدلې ،ترڅو محکومیت یا کومه سزا چې ورته ټاکل شوې وه بشپړه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان په زندان کې دځینو زندانیانو له روحیې څخه سخت په تعجب کې کېږي چې ښه ببلګه یې هغه شمېر زندانیان دي چې داعدام یاابدي حبس حکم پرې صادرشي خودوی هېڅکله خپل اُمید له لاسه نه ورکوي او هېڅکله دخدای له درباره نه ناهیلي کېږي.
دوی چې هریو ډېر بداوناوړه برخلیک لري هېڅ کله نه غواړي چې خپل خوږژوندیې په داسې ځایونو(زندان) کې په حبس تېرشي اوډېری یې نه پوهېږي چې ولې برخلیک په یوه داسې برخلیک اخته کړل اوهمدارازهغوی په دې ګروهه دي چې انسان په هرځای کې چې وي اوپه هرپېرکې چې وي بویه ناهیلی نشي.
کله چې قیدیان زماله بنده خبرشول نوټول راڅخه راټول شول اوراته یې وویل خوشحاله اوسه ډېر نېکمرغه سړی یې ځکه ته یوازې یوه ورځې دلته یې اوبېرته آزادیږې ،رښتیاهم چې خبرې یې ماته له تعجب ډکې وې خوچې کله یې بشپړه توضیح ورکړه نوهغه وخت پوه شوم چې دوی رښتیاوایي ځکه هغه څوک چې دابدحبس یااعدام په حکم محکوم شوي هغوی ته یوکال یوازې یوه ورځ ده اوبس او هرڅنګه چې وي دایوکال تېرېږي اوپه پایله کې قیدي آزادېږي خو څوک چې دابدي حبس یااعدام په حکم محکوم شوي وي هغوی ته بیایوکال او اوولس (۱۷) کاله کوم ځانګړې ارزښت نلري، خوددې سره سره بیاهم هغوی هیله لري چې ګوندې یوه ورځ عمومي ښښنه اعلان شي اودوی دابدي حبس یااعدام څخه خلاصی ومومي.
خو پخپله دطبعي غریضې له پلوه هرانسان ته ځان خوږدی او دې ته چمتودی چې دزندان د دېواله ترشاه هره ورځ مړشي اوبیاژوندی شي خوهېڅکله نه حاضرېږي چې اعدام شي ! !
دغه ډله خلک سره ددې چې پوهېږي مرګ حتمي دی اویوه ورځ نه یوه ورځ سړی مړکېږي خوبیاهم بې کچې زیارکاږي چې په اسانۍ مرګ ته تسلیم نشي ، ددوی په اند ددوی مبارزه بایدیوه پنداوعبرت وي دهغه چالپاره چې په خوراوړې اشتباه ځان معدوم شوی حس کوي !
کله به چې ماهغوی ته درویاپه اړه خبرې ویلې اوکله به مې چې خپل احساس اومینه درویاپه هکله دوی ته وویله نوهغوی به راته وویل ، ناهیلې مه اوسه مبارزه اومجاهده وکړه ،موږهم مور ،پلار، خور،ورور،ښځه اوبچي لرو،خو په زندان کې مو هېڅکله هغوی هېر نه کړل اوهېڅکله ناهیلي نشو ، ددوی خبرو به ماته نوی ژوند راوبخښه اوهیله من کولم به یې او کله به مې چې له ځانه سره سوچ وکړ چې زما په بندي کېدو دبل انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند له خطره بچ کېږی او له مرګه ژغورل کېږي نو دخوشحالۍ احساس به مې کاوه ، رویا زما لپاره هر څه وه او دهغې له کبله زما زنداني کېدل ماته هېڅ ډول ارزښت نه درلود .

ژوند په زندان کې له بهر سره غیر له محدودیته دومره توپیر نه درلود ، په دې مکان کې چې په واقع کې یوځانګړی ښار و دجګو دېوالو تر شاه یې یو شمېر انسانانو دخپل ژوندي پاتې کېدو له کبله یوازې ژوند کاوه ، زه هم ددغې انسانانو په منځ کې دیوې ښې ګاندې په هیله وم او دزندان شپې او ورځې مې سبا کولې زندان ته غیر له حمیده نور مې نه هېڅ خپلوان او نه ملګري پوښتنې ته راغلل او یوازې هماغه و چې زما پوښتنه یې کوله او په څنګ کې یې زما او رویا ترمنځ اړیکه هم وه ما حمید ته دنده سپارلې وه چې هرڅنګه کېږي زما دبندي کېدو څخه رویا ته څه ونه وایي او هغه هم راسره ژمنه کړې وه چې خپله پوره وسه به وکړي چې دا خبره ترې پټه وساتي او رویا ترې خبره نشي. سره ددې دومره ډاډ ګېرنې چې زندانیانو ماته راکولې خو بیا هم ماځان یوازې بې له رویا مړ ګاڼه ، په ورځو به مې سوچ کاوه اوپه شپو شپو به بې خوبه وم داسې ونه شي چې رویا ماله یاده وباسي. خو لکه څنګه چې مې په خپله مینه باور درلود نو داسوچ به مې ډېر ژر له سره لاړ او... له بله پلوه تریوې اندازې مې خیال هم ارام وڅکه حمید ته مې دنده سپارلې وه چې رویا ته ووایی زه یې په اجباري توګه یو اوږده مسافرت ته لېږلی یم او دا باید تر راستنېدو پورې انتظار وکاږي ، خونه پوهېږم چې ولې هر وخت په زندان کې درویا په سوچ کې وم اوبې دلیله مې زړه درزا کوله ، ډېر ځلې مې داهیله کوله چې ای کاش درویا رخصتیدو پرمهال (له روغتوون څخه) زه هم آزاد وای او تر کوره مې بدرګه کړی وای ، او یو بل مو په غېږ کې ټینګ کړی وای او ښکل کړی مو هم وای.

او دغه راز ما ورته د پوډرو دترکېدو مبارکي هم ورکړی وای ، زړه مې غوښتل چې وروسته له روږدېدا څخه یې یونوی اوسوکاله ژوند سره یو ځای پیل کړو او نېکمرغه واوسو خوافسوس چې هېڅکله مې داهیله ترسره نشوه ، ځکه زما لا تازه پنځه میاشتې په جېل کې تېرې شوې وې چې رویا له روغتون څخه رخصت شوه ، خو زما چې دوه میاشتې په محاکمه او درې میاشتې په زندان کې تېرې شوې نو بویه چې پاتې اووه میاشتې نورې هم په زندان کې تېرې کړی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر حال دې سکالو زه خورا ډېر زيات زورولم په داسې حال کې چې مطمئن وم حميد زما په غياب کې په خورا ښه توګه درويا پالنه کوي تر څو له زندان خلاص شم نو په دې وجه ډېر کلک دخپلې او رويا راتلونکي ته په تلوسه کې وم.
يوه ګونګ او مبهم احساس شپه او روځ په زندان کې زورولم ، کله به چې غروب پيل شو او ورځ به مړه شوه نوزه به په يوه کونج کې کښېناستم او په سوچ کې به ډوب شوم.
ښايي تاسې باور ونکړئ ، خو په جرات ويلاى شم چې غم لړلى او خپه کوونکى غروب دزندان غروب دى ، ټول شيان په زندان کې دغروب پرمهال رنګ الوتي او مړه ښکاري ، حتىٰ غرېونه هم د ورځې په دغه وخت کې محزون تر غوږو کېږي دجېل غروب ددغې ځانګړتياوو په درلودلو سره زه اور تـــــه راکاږلم او په خورا سرعت سره يې زه غم ځپلې او خپه کولم ، په داسې حال کې چې وايي خورا غم لړلى غروب دژوند غروب دى ، خو زه په دې ګروهه يم چې دزندان دغروب څخه بل غم لړلى او غمګين غروب وجود نلري.
دژوند له غروب سره سړى دتل لپاره دخاموشۍ نړۍ ته ځي خو په زندان کې دغه ځان وژونکې او دردونکى غروب هره ورځ تکرارېږي.
په واقعيت کې دجېل دغروب پېلېدل زما دغمونو ، رنځونو او تر خو اوښکو پيليد ل ول.
دغروب ژړا مې دزړه يوه تياره سلول ته آرامي بخښله ، کوښښ مې کاوه چې ځان دجېل له چاپېريال سره عادت کړم او خواه ناخواه لکه څنګه چې انسان په ژوند کې له هرشي سره عادت کوي ماهم په پايله کې دزندان له چاپېريال سره عادت وکړ. کله به مې چې زړه تنګ شو او د رويا يادونه به راپه زړه شول نو لکه ماشوم او ښکې به مې تويېولې خو بيا به مې هم زړه ته تسکين ورکاوه ، ځکه يوه ورځ نه يو ورځ به له جېل څخه خوشې شم او بيا به خپلې محبوبې رويا سره کښېنم او مجلس به کوم. خو افسوس چې انسان هېڅ کله دخپلو هيلو او غوښتنو په خلاف هغه څه چې پېښېږي فکر نه کوي خو په حقيقت کې انسان بويه هېڅ کله په دې هيله ونه اوسي هغه څه چې غواړي هرومرو رښتيا شي. هرڅوک بويه دا ومني هغه پېښې چې اټکل يې هم نه کېږي ممکن هره شېبه دانسان مخې ته راشي او دژوند لاره يې وربدله کړي. لکه ماته چې په اټکلي توګه راپېښه شوه او مايې په خوب کې هم اټکل نه کاوه.
دهغې ورځې نېټه ليک (تاريخ) مې سم په يا دنه دى خو تقريباً دوه مياشتې مې آزادۍ ته پاتې وې چې يوه ورځ حميد مې دحال پوښتلو ته راغى ، څېره يې دمخکې په څېر نه وه ، له ورايه ښکارېده چې په کوم کړاو کې راښکېل دى ، کله مې چې ترې دورپېښې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزې په اړه پوښتنه وکړه ، نو لومړی یې پر ما ژمنه (قول) وکړه چې خپه نشم ، ما ورسره ژمنه وکړه ، نو په لړزېدلي اوازيې داسې بې له سرېزې (مقدمې) پیل وکړ : ((بهمنه: رویا غواړي چې په مسافرت ولاړه شي !))
ددې خبرې په اورېدو مې تیندک (ټکان) وخوړ او بې اختیاره مې چیغه کړه.
((ولې ؟ولې حمیده ؟ دڅه لپاره غواړي ولاړه شي ؟))
حمید په تاسف سره سروخوراوه ویې ویل : ما ډېر کوښښ وکړ چې دهغې (رویا) مانع شم خو هغه له حقیقت څخه خبره نه ده او داسې ګومان کوي چې زه ورته دروغ وایم او تا هغه دتل لپاره پرېښې ده ، ځکه خویې پرون له ما څخه ستا دځای ځایګي پوښتنه هم وکړه او ویل یې چې زه لیک وراستوم ، خو ما بیا هم هماغه زړه خبره ورته تکرار کړه او منفي ځواب مې ورکړ ، نو ځکه یې دمسافرۍ هوډ وکړ او چې کله مې ترې لامل وپوښت ویې ویل : ته په هرڅه پوهېږې او ماته درواغ وایې ، زه بهمن دتل لپاره خوشې کړې یم که نه هېڅ شونتیا نلري چې هغه دې په دومره وخت کې زما پوښتنې ته رانشي او ته ددې لپاره ماته درواغ وایې چې حقیقت زما دخپګان لامل ونګرځې او زه هم په اجباري توګه مسافرت ته ځم ؛ څو لږ ارام وکړم. سترګې مې په ډېرې نا هیلۍ دحمید پر لور ورواړولې او ورته مې وویل : حمیده که هغه نه پوهېږي چې زه چېرې یم نو ته خو پوهېږې ! ؟
((هو : زه پوهېږم خو څه وکړم ، چې زما کوښښونه درویا دقانع کېدو لپاره بې پایلې شول هغه نور په هېڅ صورت زما خبرې نه مني او وایي که بهمن په مسافرت تللی نو لږ تر لږه پته (آدرس) خو یې ماته راکړه ترڅو یو لیک خو ورته ولیکم ؛ رویا وایي : بهمن خو یوه شېبه هم له ما پرته نشوه تېرولای ، اوس څنګه میاشتې او کلونه له مالیرې تللې دی ؟
په همدې دلیل هغه نور په هېڅ وجه زما خبره نه مني او زه ورته دیوه دروغجن په توګه معرفي شوی یم !)) تر لږ سوچ وروسته ځیر شوم چې حمید رښتیا وایي ، خو ماهم چاره نه درلوده ځکه ما خو ترنن ورځ پورې ټولې خبرې پټې کړې وې نو څنګه دحمید په وسیله ټولې خبرې رویا ته ووایم په داسې حال کې چې دزندان موده مې هم نږدې په بشپړېدو وه . نه هېڅ کله ، نه ، داغیر ممکنه وه ،داسې مې انګېرل چې هر څه پای ته ورسېدل او ما رویا له لاسه ورکړه دامهال مې درویا نه شتون ښه په کلکه احساس کړ خوددې ټولو سره سره به مې بیا هم ځان ته تسکین ورکاوه چې هرڅنګه کېږي باید دزمانې له تاړاکونو سره مقابله وکړم ، او کېدای شي هرڅه سم شي خو له بده مرغه دمقاومت کولو توان هم له ماکډه کړې وه . په همدې دلیل په ناڅاپي توګه مې په ژړا پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او له خپل ملګري حمید څخه مې د مرستې غوښتنه وکړه ، هغه په ډېرې ارامۍ سره چې زه اذیت نشم وویل : ((بخښنه غواړم بهمنه په دې اړه چې زما څومره توان و مرستې مې وکړې خو اوس هېڅ هم نشم کوای !)) په داسې حال کې ډېر خپه ، نا چار او اوتر وم خو بیا مې هم له حمید څخه هیله وکړه چې په دې اړه هرڅنګه یې چې خوښه وي ، څه کاروکړي ، څو رویا پاتې شي او د مسافرۍ خیال له دماغه وکاږي ، هغه هم په کلکه ژمنه وکړه چې تر خپلې وسې به لازیات یوځل بیا کوښښ وکړي او له دې وروسته یې له ما سره خدای په اماني وکړه او ولاړ .

زړه مې ډېر ناکراره و دزندان یوې خونې په کونج کې سوچونو پسې واخیستم اسمان لړلړ توربډو ، درنا استازو خپل ژوند له لاسه ورکاوه ، اوپرځای یې دشپې تورې تیارې او ظالمې وړانګې چې غولۍ غولۍ راروانې وې او دخاموشۍ انګازې یې خورولې ځای ونیو.

وخت بې له وقفې پرمخ روان و اوپېښو هره شیبه دلسګونو او سګونو ژوند اخښستو زه هم په یوه بوي ناک کونج کې دخپل تباه شوي ژوند او برخلیک په سوچ کې وم ژړل مې بې له دې چې زه وغواړم او که نه ، غټې او ترخې اوښکې چې یوازې قلم یې انځورکښلای شي تویېولې. البته دا اوښکې یوازې زما دسترګونه وې بلکې زړه مې هم ورسره ژړل او وینې یې تویېولې ، داسې احساس مې وکړ چې دلومړي ځل لپاره په رښتیني توګه دماشومانو په څېرله زړه نه ژاړم ، ټول هغه سړي چې په ژوند کې ژړاته اړکېږي او دکومې ستونزې له کبله ژاړي نو هغه وخت زما ؛ په حال ښه پوهېدای شي او زما دزړه دردزا اورېدای شي او هغه وخت بیا پوهېږي چې دمجبورۍ او غم ژړا څومره ترخه او ستونزمنه ده ، سړی چې کله د ذلیل توب او غم احساس وکړي او غرور یې ترې واخیستل شي نو نور ژوندی نه دی ، او هسې دبُت په شانې جسماً موجود وي او ما هم په هغه وخت کې همداسې یو اکر درلود ، هېڅ چاره مې هم نه درلوده ، نو مجبور وم چې په دغو لمبوکې وسوځم او ځان ورسره عادت کړم.

هغه شپه مې ډېره په سختۍ او کړاو سره په زندان کې تېره کړه او کله چې سهار شو بې له دې چې د سهار چای وڅښم دزندان په غولي کې مې په قدم وهلو پیل وکړ ، له هېڅ چا سره مې خبرې نکولې او یوازې دخپلو ګونګو او مبهمو سوچونو په دریاب کې ډوب وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرمه مې هم دبې اشتهایۍ او زړه بدوالي له امله ډوډۍ ونه خوړه او همداسې څو غرمې سهار او شپې مې ډوډۍ ونه خوړه او یوازې مې دزندان په غولي کې ګامونه اوچتول څو چې حمید مې پوښتنې ته راغی.
دهغه راتګ ماته یو ډېر بد زېری و، او ډېر کوښښ یې هم کړی و خو ، بالاخره ترې رویا شېراز ته تللې وه. ددې خبرې په اورېدو سره زه ډېر خپه شوم خو حمید ماته ډاډ ګیرنه راکوله، او راته ویل به یې چې ستا دبند وخت هم نورلږ پاتې دی او کېدای شي ډېر ژر په دې نږدې وختونو کې راخلاص شي ، نو بیا ته پخپله هم کوای شې چې شیراز ته درویا لیدلو لپاره ورشې اوسربېره دبخښنې په غوښتو سره چې دادومره موده نه وې ورسره یو ښه ژوند پیل کړې او.....
که رښتیا ووایم نو دحمید خبرو په هغه وخت کې ډېر تسکین راکاوه او څو شپې به قرار کېدم له هغه مې هیله وکړه چې زما ترخلاصېدو دمخه دې یوځل هرومرو شېرازته ولاړشي او درویا پوښتنه دې وکړي او د ډاډ ګېرنې ترڅنګ دې زېری هم ورکړي چې زه په دې نږدېو کې له مسافرت څخه راځم......
حمید راسره ژمنه وکړه چې ولاړبه شي خو په تلوتلوکې یې بیا هم ټینګار وکړ چې خپګان ډېر ونه کړم ، او ددې تر څنګ یې درویا یو لیک هم راکړ ې دتګ پرمهال یې لیکلی و او په هغه کې یې دخپلې سیمې پته راته لیکلې وه چې زه ورشم نو په هغې پته ورسره اړیکې ټینګې کړم.
دحمید له تګ څخه ورسته په ډېره تیزۍ خپل ځای ته راغلم او په ډېره بېړه مې درویا لیک پرانیست چې وګورم څه یې راته په کې لیکلي دي ،کله مې چې درویا لیک پرانیست نو رویا ډیر ښایسته ،دزړه له سوزه او د احساساتو څخه ډک لیک یې لیکلی ؤ.
((زماګرانه بهمنه....
دا لیک دیوې غمجنې او یخې ورځې په پای کې لیکم ،اسمان ډېرو بدو تورو وریځوپوښلی دی ،او زه ډېرخپګان پسې اخستی یم ، ستا انځوراوجسم هروخت راته مخکې مخکې کېږي ،اوپرمایې خوب اوارام زهر کړي دي.
زما ګرانه بهمنه: نن ښایي زما په ژوندکې ترټولوبده اوکرغېړنه ورځ وي ،ځکه د لومړي ځل لپاره ما دیوه تریخ اوزړه دردوونکي مېنې څکه وکړه ،نن مې وانګېرله چې ته نور له ماسره مینه نه کوې او دتل لپاره دې ترک کړې یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ښایسته ګله ،زما ښایسته بهمنه ،ته دومره بې مینې اوبې وفا وې چې زما دناروغۍ پرمهال حتی یوځل هم زما دپوښتنې لپاره روغتون ته رانغلې ،په داسې حال کې چې زما سترګو ستا انتظارکاوه ،ماتل داسې فکر کاوه چې ته به یوه ورځ ضرور زما پوښتنه کوې اوزمادغه سترې انتظاربه پای ته رسوې.

خوافسوس چې دایوه تیروتنه وه او تا ترآخرې شپې پورې په روغتون کې زما پوښتنه ونکړه اوزماسترګوهمداسې ستاراتګ ته لارې اوشپې څارلې.

زمادژوندهیلې ، زماډېرښایسته محبوبه ،زمادزړه سره ،زه درسره ډېره ډېره مینه کوم ،حتی غواړم عبادت دې وکړم ،خوڅه وکړم په خپله بې مینې اوبې وفا وې داته وې چې زه دې یو ځلي پرېښودم اوحتی یوورکی لیک چې ډېر څه په کې پراته وي راته ونه لیکه ،خوزماګرانه بهمنه پدې خبره پوه شه چې زه تل له تا سره مینه کوم اوترڅوچې ژوندۍ یم ستا مینې ته به وفاداره یم.

ته زمادژوند د ښکلاوګل یې ،ته یوازنی کس یې چې زماویجاړ شوی زړه دې ورغاوه ډاډه اوسه چې بې له تا به هېڅوک زماپه زړه کې ځای ونه نیسي اونه به ورته ځای ورکړم.

دادرسره زماژمنه ده ،زما ګرانه بهمنه ،غواړم چې کله مړه شم نوقبرمې وسپړې او وګوره چې زماپه زړه څه لیکل شوي ،اوکه چېرې په هغې ورځ هم ستامینه زماپه برخه شوه نووبه ګورې چې زما پرزړه یې لیکلي یوازې له تاسره مینه کوم.

زماګرانه بهمنه ،ستاښایسته اوجذابي سترګې ماته الهام راکوي اوزه بې له دې هېڅ یم مړی یم ،خونه پوهیږم چې ولې دې ونه غوښتل چې هغه زماشي ،نه پوهیږم نه پوهیږم ولې دې یوازې پرېښودم اوراڅخه ولاړې ، آخرولې ؟

اې زماګرانې ګلې کاشکې چې ته پوهیدای ،څومره درسره مینه لرم ،اوڅومره مې زړه غواړي چې ستاپه څنګ کې واوسم،اوستانه بغیرخو زه هېڅ یم ،هېڅ.

زماښایسته بهمنه ،زمادژوندښکلا خوښونکیه ،زړه مې غوښتل چې تاهم لکه زما په څېرماسره مینه کړې وای.

کاشکې چې ته پوهیدای چې په داسې یوچټل اوناولي وخت کې یوه غریبه ،مظلومه اوبې کسه نجلۍ ستاپه پاک او سپېڅلي عشق کې سوزي،لمبه کیږي چې داعشق اومینه یوازې ستاده.

بهمنه او....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماګرانه ،هیله درڅخه کوم چې حد اقل هېره مې نکړې ځکه زه هېڅکله تا نه هېروم .زه نن شپه چې یوه توره تیاره شپه ده ستا په پار اوښکې تویيوم ،اوبویه ووایم چې نن شپه ما لپاره داوښکو تویيولو اودغم شپه ده .
زه اوس مهال دخپلو برباد شویو هیلو پسې افسوس کوم ، او نه پوهېږم چې ستا دنا څاپې تېښتې او لیرې والي لامل څه و ؟
زما ګرانه بهمنه ، که چېرې په رښتیني توګه یوه نجلۍ مینه شي نو هېڅکله ددویم سړي مینې ته په خپل زړه کې ځای نه ورکوي ، او ای زما دزړه ټوټې زه ستا په هکله داسې یم .
زما بهمنه ، زما ډېر ګرانه ، که چېرې دې ولېدل چې کومه ځوانه نجلۍ دهدېرې پر لور بیايي نو زما لپاره یو څو ګامه دهدېرې پر لور ورسره لاړ شه او څو اوښکې پسې تویې کړه ، ځکه دغه جسد سم زما دبې ځانه جسم په څېر دی چې سوی او ایرې شوې دی ، اولکه څنګه چې له خاورې نه جوړ شوي یو بېرته خاورې کېږو .
زما ګرانه بهمنه ، نن چې دغه دخاطرو او شپېو ښار پرېږدم او ترې ځم پوهېږې څومره راته ګرانه او ستونزمنه ده او پوهېږې څومره پرې زورېږم ، دلومړۍ ورځې اشنایي او دساعتونو مزې او خوندونه چې سره یو ځای وو راپه زړه کوم او بې اختیاره اوښکې تویيوم .هغه اوښکې چې دتللې مینې او شپېو استازې کوي، دهغې مینې چې تل به زما په زړه کې ځای لري ، خو له بده مرغه چې تا هغه مینه ډېره زر وېره کړه او وېره څه چې لا پر قبر دې ورننویسته ، زما لپاره هم خدای جل جلاله یو دی او هم بهمن ، دادهرې رښتیني او پاک لمنې نجلۍ سیند کې (قاموس) دی چې دیو چا سره دزړه له کومې مینه کوي .
زما دزړه سره زه ځم او اطمینان لرم چې یوه ورځ به ته ددغې تللې مینې پسې خپه شې او پښېماني به ښکاره کړې ، او په ژوند کې به دې تل افسوس کوې چې زموږ مینې ولې ثمره نه درلوده .خوګرانه بهمنه دایوه خبره په یاد وساته او هغه داچې داته وې چې زموږ دمینې دېوالونه دې رنګ کړل او زموږ دزړونو مراندې دې وشکولې خو زه هېڅ کله دربښتیني مینې په منځه تللو باندې ایمان نلرم ، مینه که په رښتیني توګه واوډل شي نو تل پاتې کېږي . او مرګ هم زړه نشي کوای چې رښتیني مینه له منځه یوسي . خو دغه نېکمرغي او خوشحالي اوس دتل لپاره له منځه تللې او مړه شوې ده ، او داسې کېدای هم شي چې زه داسې تصور کوم چې دتل لپاره مړه شوې ده .
زه یوازې دخپلې لېوالتیا او ستا په نغوته (اشاره) چې زه دې پوهولم چې وېره کړې دې یم له تا څخه بیله شوم ، په داسې حال کې چې زما زړه یوازې ستا دمینې پسې درزېږي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ویشتلې مرغۍ درپسې ټوپونه وهي تر څو چې زه ژوندۍ یم هېڅ کله به دې هېرنکړم او تل به مې په یاد اوسې ، دخدای په امان زما ګرانه بهمنه خدای په امان ای زما د زړه او ژوند عزیزه ، خدای په امان...))

څوک چې هېڅ کله تا نه هېروي ((رویا))

کله چې مې درویا لیک ولوست نو لیک مې بې اختیاره له ګوتو وغورځېداو پرځمکه ولوید زړه مې غوښتل چې چیغې ووهم او رویا ته ووایم چې زه بې وفا نه یم ، او دابیلوالی ، مصلحتي دی ، غوښتل مې چې رویا دلته وای او هرڅه یې لیدلای وای او په دې هم پوه شوی وای چې زه ولې او دڅه لپاره په زندان کې پروت یم ، اوولې یې لېدوته نه ورتلم ، خو افسوس مخکې له دې چې چیغې او کوکارې مې د رویا غوږو ته ورسېږي زما په ستونې کې زندۍ شوې او دبې پایه دریاب په څېر سوچونو کې ډوب شوم.

شپږم څپرکی

ورځې او اونۍ تېرې شوې او په پایله کې زه دځپل پاتې شونې قید له تېرولو څخه وروسته آزاد شوم په کومه ورځ یې چې ماته خبر راکړ خوشې کېږم نږدې و چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخوشحالۍ نه لیونی شم په ببړه مې دزندان له ملګرو سره خدای پاماني وکړه او په داسې حال کې چې دهغوی د ژرخلاصېدو هیله مې هم کوله دزندان له تورو او خېجنو تمبو راووتم او خپلې جامې مې وڅنډلې.

دپسرلي يوه ښایسته او سینګار شوې ورځ وه ، ګلانو ټولنې ته رنګارنګي ورکړې وه د ونو پاڼې شنې او طبیعت په بشپړه توګه پسو ل شوی و ، دپسرلي زوږ او غوغا انسان ته نوی رنګ او قوت ورکاوه، ډېر ښایسته او پوست باد (نسیم) چې د ونو له پاڼو څخه تېرېده اویوه ترنمي فضایې جوړه کړې وه ، زما پر وجود ډېر خوږ او ارام ارام لږېده ، زه دښار غټو او بر لرونکو سړکونو ته ورسېدم اوس مهال له یوه کال بند وروسته بیا هم دخپلو خلکو او هېوادوالو په منځ کې وم ، دآزادۍ احساس مې په ټول وجود دخوشحالۍ واکمني کوله ،دخلکو له زوږ ، غوغا او راکړې ورکړې څخه مې بې ګڼې خوند اخېسته. هغوی آزادول او هر کار یې چې زړه غوښنه کوو یې ، یوه شېبه خو ګونګو او مبهمو سوچونو ددوی په هکله پسې راخیستی وم. خووروسته مې په ښار او واټونو کې هلکان او نجونې لیدلې چې په واټونو کې لاس تر لاس او ځنګ ترځنګ ، میده میده روان دي. او دخپلې ګاندې لپاره ځان سره نقشې مطرح کوي.

لاسي پلورونکي مې لیدل چې په خپل ماهرانه او جګ اواز چیغې وهي او خپل مال پلوري. دسینما ترځنګ ګڼه ګوڼه خورا زیاته وه او هرچا سینما ته دتللو لپاره صفونه جوړ کړي وو، زوږ او ځوان ، وړ او غټ ټول په خپلو کارونو بوخت ول او ددوی غوغااو شور ماشور دښه اوخوشحاله ژوند زیری ورکاوه.

دنیوونونو (څراغونو) بېلا بېلو رڼا ګانو یو ډول ځانګړې ښکلا ښارته وربخښلې وه او ما لکه دلومړي ځل لپاره چې په دې ښار کې پښه ایښې وي ګونګ او مبهم روان وم ، هرڅه راته نوي برېښېدل ،زړه مې غوښتل چې دجېل یوکال بند ، عذابونو غمجنیو او ستونزو څخه وروسته په آزاده توګه ښارکې وګرځم او خپلې تېرې خاطرې دویم ځلې راژوندۍ کړم ، ساعتونه بې موخې په ښارکې دخپل خلاصون دنمانځنې په یاد وګرځېدم ، دشپې نهه نیمې بجې وې چې ستړی ، ستومانه او خوشحاله دحمید کور ته ورغلم. هغه زما له لیدلو څخه ډېرخوشحاله شو او دواړو مو یوبل په غېږکې ونیول په دې وخت کې زما له سترګوبې اختیاره اوښکې را بهېدې ، حمید ددې لپاره چې دخوشحالۍ په وخت کې درویا یاد را په زړه نشي مخ راواړاوه او ویې ویل: بهمنه اوس هرڅه پای ته ورسېدل او ته یو ډېر نیکمرغه انسان یې که څه هم په جېل کې پرتا سختې ورځې تېرې شوي خو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهال چې را خلاص شوی یې کوای شي چې شېراز ته ولاړ شي او هلته له رویا سره نوی ژوند پیل کړي په داسې حال کې چې ما پلټنه وکړه هغه دم ګړی په شېراز کې دخپل تره (کاکا) سره اوسېږي او ته کوای شې چې هغه په شېراز کې پیدا کړې او دنوي ژوند په هکله سره خبرې وکړئ ، په غالب ګومان تاسې به ښه او نېکمرغه جوړه یاستئ ،ځکه رویا نوره معتا ده (پوډری) نه ده او ګولای شي چې له واده وروسته ښه ژوند ولرئ ، او ددې دومره کړاونو وروسته یو نوی او خوشحاله ژوند پیل کړئ.

په دې وخت کې چې ستړی هم وم او دحمید دنه مزاحم کېدو هڅه مې هم کوله حمید څخه مې زیاته مننه وکړه او له ځایه راجګ شوم چې ارام وکړم، خو حمید ټینګار وکړ او پرې نه ښودم چې ولاړ شم ، نو دکور مزدور ته یې امر وکړ چې ما ته ځای په همدغه خونه کې جوړ کړي ، ځو ویده شم شپه مې دحمید په کور کې تېره کړه ،دبلې ورځ پرسهار حمید څه پیسې دپور (قرض) په نامه راکړې او ما پرې دشېراز ټکټ واخیست په داسې حال کې چې حمید مې هم دبدرګې لپاره راسره راغلی و ورسره مخه ښه وکړه او په موټرکې سپور شوم ، ځو شېبې وروسته چې حمید راته دخدای په امانی په نغوته لاس ښوراوه موټر دشېراز پر لور حرکت وکړ ، موټر دښار له جګو او اوږدو ، ودانیو او واټونو څخه واوښت او شېراز پر مستقیم سړک سیخ شو او ... اسمان خورا تېزشین رنګ خپل کړی و اود ډېری مغازو ځراغونه روښانه ول . موټر دښار له وروستي واټن څخه وروسته دلین سړکه ته سیخ شو ، زړه مې ډېر درزېده ، سوچ مې کاوه چې په شېرازکې درویا سره څرنګه مخ شم ؟ که رښتیا وو ایم نو دهغې په هکله سوچونو هم خوشحاله کولم زړه مې غوښتل چې څنګه له موټره کښته شم رویا پیدا کړم او له هغې څخه ددې دومره مودې دناځاپي ورکېدو بخښنه وغواړم ، که رښتیا ووایم په مخکې ځل چې شېراز ته دخپل خور کره تللی وم ، چندان خوشحاله ترې نه وم نو همدا لامل وچې شېراز مې ښه نه ایسېده خو داځل مې موخه دخور کورنه و ، په داسې حال کې چې کوای مې شول دخپلې خور په ښایسته او مجلله کور کې یې هم واړوم ، خو دخور کور نه راته دسړک پریوه څنډه پریوتل هم ښه ښکارېدل ، نه دخور کور.

له هغې مودې مې را په دې خوا له خورڅخه ډېره کرکه کوله ، هغه یوه ډېره پسته او رذیله ښځه وه ځکه پیسو او دنیا یې سترګې ړندې کړې وې او هېڅ چا یا څېز ته یې پاملرنه نه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې ددې ټولې پانګې سره سره ماته لس زره تومان رانکړل ، په داسې حال کې چې زه يې نږدې څوک هم وم او ددې لس زرو روپو له کبله ما ميا شتې ، مياشتې په زندان کې تېرې کړې . وروسته له زندان مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې نه يوازې دخپلې خور بلکې دخپلې ټولې کورنۍ سره اړيکې ونه نيسم او ځان ترې څنګ ته کړم او دا کار مې هم وکړ .
دهغوی ټولو څخه مې کرکه کوله ، ځکه هغوی زه رښتينی او امين نه بللم په داسې حال کې چې هغوی په ميليونونو روپۍ درلودې اونه يې غوښتل چې دهغې څخه لس زره روپۍ ماته دپور په ډول راکړي رښتياوايي دځينوچې پيسې زياتې شي انسانيت يې هم کمېږي .
زمادبډايه کورنۍ انسانيت هم مړشوی وو.هغوی حتیٰ په جېل کې هم يوځل زماپوښتنه ونکړه اويوځل لپاره يې هم زماتېروتنه ونه بخښله اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې يوځل زمادغلاد لامل پوښتنه وکړي چې ماولې غلاکړې ده ؟
پلارمې هم يوځل زماليدو ته رانغی اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې حقيقت له ماڅخه وپوښتي نوپه دې توګه ددغې کورنۍ سره زماتړاوکومه مانانه درلوده اوپه واقعيت کې زمااودهغوی ترمنځ يوه فاصله پيداشوې وه چې دافاصله به زمادژوند تروروستۍ سلګۍ پورې دوام ولري ،په دې توګه مادخپلې کورنۍ سره داړيکوشکېدلوپه هکله دخپل وجدان په محکمه کې خورازيات سوچ وکړ خوغيرد رويا بل هېڅ څوک ماته دکورنۍ غړي نه برېښېدل اويوازې رويا ته مې ذهن تللوکله چې شېراز ته ورسيدم بې له دې چې سوچ وکړم کومه خورهم پدې ښارکې لرم راساً ميلمستون ته ولاړم اويوه خونه مې اجاره کړه کله چې مې ټول ځيزونه په خونه کې ځای پرځای کړل دميلمستون څخه د رويا دپيداکېدلوپه موخه راووتم اودرويا دتره پته چې راسره وه دهمغې پرلور مې حرکت وکړه ډېره شببه دکوڅې سرکې يې ودرېدم چې ګواکې رويا پخپله دتره له کوره راووځي خونه يوازې رويا بلکې هېڅ څوک درويا دتره له کوره راونه وتل.
په همدې پارمې مخپټيينه وکړه چې هر څنګه کېږي درويااله حاله ځان خبرکړم په دې اند دکوڅې برسرکې دوکان ته چې خاونديې دميز ترشاه څوکۍ کې ناست و ورروان شوم چې له هغې څخه پوښتنه وکړم کله چې وروررسېدم نويوه يخه پيپسي مې هم ورڅخه واخسته اوپه دې پلمه مې درويا دتره په هکله ترې پوښتنې اوګروېږنې پيل کړې ،دزاړه دوکانداره له خبرو پوه شوم چې درويا تره دکورنې سره يوه ورځ دمخه د دې ښار څخه بهر يوه کلي ته دسياحت لپاره تللي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددکاندار له دې خبرې وروسته راته ځنډ ښه ښکاره نه شو او له هماغه ځایه مستقیماً دمیلمستون پرلوري روان شوم.

هغه شپه تر سهاره خوب یو نوړم او تر سهاره مې درویا په اړه فکر کاوه، کله مې له ځانه سره اند کاوه چې که رویا ما له دې دومره وخت وروسته وګوري، مخ رانه ونه ګرځوي او ما دتل لپاره له ځانه ونه شړي، او کله به مې په خیا ل کې لیدل چې رویا له یوه بل هلک سره په ګرمو خبرو بوخته ده او کله به مې سوچ کاوه چې رویا زما له لیدلو څخه ډېره خوشاله شوې او دواړه دخوشالۍ له امله ژاړو او اوښکې تویوو.

البته دا ټول خیالونه او اندونه ول او هېڅ یوه تر دې دمه حقیقت نه درلود.

دا ټول هغه سوچونه دي چې یو ربښتینی مین یې مخکې له مخکې په خپل ذهن کې جوړوي او خپل زړه ته پرې تسلیت ورکوي، هغه شپه ما هم داسې یو اکر درلود او هر څه چې مې کوښښ وکړ ویده شم ونه توانېدم دومره په یو او بل اړخ واوښتم راواوښتم چې اخر سهار شو.

کله چې دلمر زرینې پلوشې دغاړه غړې، غرونو څخه په ناز او نخرو راواوښتې زه دخوب له ځایه راپاڅېدم او دسهار له چای څښلو وروسته مې له ځانه سره تصمیم ونیو چې نن به ټوله ورځ دشېراز په ښکلیو ځایونو او منظرو کې چکر وهم.

دهمدې تصمیم پر بنسټ لومړی دحافظ صاحب او وروسته دسعدي مزارونو ته ولاړم او له دې وروسته تر ماز دیګره پر تاریخي لیدنو او ښکلو ځایونو وګرځېدم، دشپې ستړی ستومانه مېلمستون ته ولاړم او په خپله خونه کې تر سهاره ویده شوم، دبلې روځې پر سهار د (جمشېد تخت) ته ولاړم دلمر پرېواته پر مهال چې کله بېرته شېراز ته راستنېدم د (کریم خان زند) داثارو دلیدلولپاره هم ورغلم، کله چې دشېرازله عمومي ښارګوټي تېرېدم یوه نه باورکېدونکې صحنه مې ولیده ، لومړی خو مې فکر وکړ چې دا هر څه اشتباه ګورم خو چې کله ښه ځیر شوم که کسم هغه څه چې وینم حقیقت دي.

په یوه زېړ بوخونې موټر کې دننه چې دپارک په څنګ کې ولاړ دی رویا ناسته ده او مجله لولي، اوتر (ترور) شوی وم ، غوښتل مې چې وړاندې ورشم چې په دې وخت کې یو سړی د ډوډۍ پلورنځي (نانوایی) څخه راووت او دموټر جلب ته کېناست او مخکې له دې چې زه کوم ګام دهغوی په لور ورجګ کړم موټر حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه موټر کې چې رویا او هغه نابلده سړی پکې ناست وو ولاړ خو زه لا هاغسې په خپل ځای کې لکه بت ولاړ وم او د هغوی تش ځای ته مې کتل، په پایله کې مې د ډېر ځنډ او خوشې دریدو وروسته په ډېره غوسه او نا ارامۍ سره دیوې ودانۍ پر لور حرکت وکړ.
اسمان کې وربځې تاوېدې راتاوېدې او دلمر کوم درک نه معلومېده ، ډېر ښایسته خوږ بادلګېده او زما ویښتا نوته یې یوه ځانګړې ښکلا ورکوله ، ما دهغه نا پېژندل شوي سړي په اړه چې رویا ورسره موټر کې ناسته وه او تردې دمه مې نه پېژندلی فکر کاوه ، کله به دې خبرې چې خدای جل جلاله مه کړه رویا او داهلک یا سړی سره ملګري ونه اوسي زورولم ، خو کوښښ مې کاوه چې په حقیقت پوه شم ،خو بیا هم دې اندېښنې دومره زورولم چې دجنون اکر ته نږدې وم.
داسې مې انګېرله چې زما مینه لکه چې داغل شوې او له منځه ولاړه ، او له ځان سره مې قسم وکړ که چېرې دغه ناپېژندل شوی هلک درویا ملګر اویانامزد واوسي نو ډېر بد او خطرناکه غیچ به ترې واخلم ، خونه پوهېږم چې ولې هروخت مې دغچ اخېستلو فکر کاوه ، نه مې غوښتل چې درویا پر وړاندې کوم کار وکړم ، زړه مې نه غوښتل چې دهغې پروړاندې کوم ډول ګړ نه وکحړم اوزړه مې دې ته نغوته کوله چې زه درویا سره دزړه له تله مینه کوم. ما په رویا باور درلود . هغه څه چې رویا په لیک کې راته لیکلي ول ،هغه به نه ترېښو لاندې کوي او زه ډاډه وم چې رویا به غیر له ما بل دهېڅ چاسره مینه ونه کړي ، خو هغه ناپېژندل شوی هلک څوک و ؟
هر څومره به مې چې سوچ کاوه ذهن مې کار نه ورکاوه ، یوازنۍ دحل لاره داوه چې په خپله رویا ووینم او هغه وخت به هرڅه روښانه شي ، په همدې ګډو وډو سوچونو کې ما یوه ورځ بله هم تېره کړه ، تر څو چې بله ورځ دمیلمستون څخه دوتلو پرمهال په ناڅاپي توګه په پاتخو (زینو) کې له رویا سره مخامخ شوم. سم نه پوهېږم چې په هغه شېبه کې به ما څه حال درلود . خو دومره پوهېږم چې هغه شېبه ټول رپېدم ، اوښکې مې په سترګو کې ډند شوې وې او دنور تلوتوان مې نه درلود ، اوس نو رویا څو ګامه وړاندې زما پرلور مخامخ راروانه وه خو ماکې نور دومره توان نه و چې وړاندې ورشم ، همهلته یو ځل په خپل ځای کې ودرېدم ، هغه وړاندې راغله او دومره رانږدې شوه چې نور ماته مخامخ ولاړه وه ، ما په ډېره ټیټ اواز چې تا به ویل له ځاه څخه راوځي بې اختیاره ورغږ کړ :((ته یې......رویا)))

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅ يې ونه ويل ......په کراره مې خپل لاسونه وراوږده کړل او دهغې لاسونه مې په خپلو لاسوکې راټينګ کړل ، دواړه غلي وو ، که رښتيا ووايم په داسې يوه ښکلي او هيجاني شېبه کې زموږ ستوني زندۍ شوي ول او ژبې مو ګونګې وې ،سترګې مو دخوشحالۍ نه داوښکو څخه ډکې وې ، ډېره شېبه هوا سړه وه او زموږ ترمنځ سکوت واکمن و څو شېبې وروسته بې له دې چې څه ووايو په لاره روان شو او ميده ميده ګامونه مو پورته کول .
ددې ناڅاپي ليدو له امله زموږ دواړو ژبې ګونګې شوې وې او دا چې پس له ډېرې مودې بيلتون يو له بل سره يوځای مخامخ شوي وو هېڅ يو هم دخبرو توان نه درلود زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم ، هغه په غېږکې راټينګه کړم او په چيغو چيغو وژاړم ورته ووايم چې دادومره موده يوازې ستا په پار په زندان کې وم او ورته ووايم چې دزړه له کومې درسره مينه کوم ، خونه مې شول کولای، يانې ددې خبرو توان مې نه درلود ،او ښايي نه مې غوښتل چې هغه پوه شي چې دادومره موده دهغې له کبله په زندان کې وم ، حتیٰ حاضروم چې هغه ماته بې وفا او بې مينې ووايي خو هېڅکله مې نه غوښتل چې هغه زما دغلا او زندان په هلکه پويه شي ، خو اړ (شرط) داو چې آخر هم بويه خبرې وکړو او تردې زيات سکوت او خاموشي زموږ په منځ کې ښه نه وه . ددې لپاره چې دغه اکر مې بدل کړی واوسي او دخبرو لړۍ مې پيل کړې وي دهغې نه مې غوښتنه وکړه چې کوم ارامه ځای ته لاړ شو ، کښېنو او سره خبرې وکړو ، او ددې دومره ناخوالو او ليرې والو وروسته سره لږ څه بنډار وکړو . ويې منله او دواړه يو هوټل ته ولاړو او دچای فرمايش مو ورکړو ، کله چې هوټلي چای راوړاو چای مو وڅښونو رويا په ګيلو او دنکلو شروع وکړه او څومره يې چې وسه رسېده زه يې ودګلم ، زه غلې ناست وم اوهغې ته مې لېدل احساس مې وکړ چې زړه مې غواړي نورهم ورنږدې شم او ټول ژوند يې په څنګ کې واوسم او يوازې هغې ته وګورم او ښکل يې کړم ،خو دا يوازې په ګيلو او داوبوخته وه ، غير دبې وفايۍ او ګيلوېې نورې خبرې نه کولې زه يوازې غلی وم او ددې خبرو ته مې غوږ ايښی و .
وروسته له دې چې ګيلې او خپګان يې خلاص شول ، دهوټلي پسې مې ورکړې او بهر ددې لپاره چې لږه آزاده هوا مو تنفس کړې وي له هوټله راووتو او په هغه لاره چې دښار له لوري راغلي وه په قدم وهلو پيل وکړ ، کله چې واټ پای ته ورسېدنو ديوه زاړه او پخواني چنار ترڅنګ چې هېڅ څوک نه ترسترګو کېدل ودرېدو په دې وخت کې هغې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غېږکې ځان راغوځارکړ او ناځاپي يې په ژړا پيل وکړ داسې يې ژړل چې ټوله ورسره رپېده ، ماهم دخپل مهارت نه کاروا خيست او په يو ډول نه يو ډول مې غلې کړه .
په هغه خوندوره شپه کې مې احساس وکړ چې زموږ تېرې خوږې خاطرې يو ځل بيا راژوندۍ شوې دي او زموږ مينه بيا ژوندۍ شوې ده او په دې دومره موده کې مو چې هرډول ستونزې ګاللې وې نورې ټولې پای ته رسېدلې او د سوکالۍ شپې مو رارسېدلې دي ، او اوس مهال چې دواړه يو ځای شوي يو دژوند خوږې شپې مو بيا پيل شوې دي .
هغه ورځ ما نېکمرغي يو ځل بيا لاس ته راوړې وه او ددې مينې لپاره ما په زړه کې دخوشحالۍ ګوړې ماتولې ،ساعتونه يې له ما سره خبرې وکړې او زه يې له خبرو پوه شوم چې زما په مينه کې وفا داره پاتې شوې ده .
کله مې چې د ژېړبخن موټر په هکله ترې پوښتنه وکړه چې هغه ورځ په کې ديوه هلک سره ناسته وه ويې خندل او ويې ويل چې هغه مې د کاکا زوی دی .
ددې خبرې له اورېدو ډېر خوشحاله شوم ، دامهال نو رويا دخبرو لوری بلې خواته واړاوه او ويې ويل چې په دې يو ورځ دوکې يې د کاکا کورنۍ ټول تهران ته ځي خودا به په کومه پلمه ترې دده په خاطر پاتې شي. درويا له دې تصميم څخه ډېر خوشحاله شوم . نا وخته شوی و او دهغې پاتېدل راته نور جايز نه ښکارېدل ، نو مخکې تردې چې دشپې تياره ټوله فضا په خپل غېږکې ونيسي او په غرونو خپلې وزرې خورې کړي . هغه مې دتره ترکوره ورسوله او ژمنه مو سره وکړه چې په دې دوو ورځوکې چې دده دتره کورنۍ اصفهان ته ځي بيا سره وينو ، هغه دامهال چې دلنډې او موقتې مودې لپاره يو له بله بېلېدو ، هغه د ودانۍ پرلور لاړه ، کومه چې دده دتره کور سره نږدې وه هغې خدای په اماني وکړه او لاړه ، زه په داسې حال کې چې دهغې تلل مې ځارل تر ډېره هملته ودرېدم او هغې همداسې مسلسل دخدای په امانۍ په توګه لاسونه ښورول او وروسته ترهغې دخپل دتره کور په وره ورننوته ، ميلمستون ته ولاړم او درويا له ناځاپي ليدو څخه ډېر خوشحاله وم ، هيله مې درلوده چې درويا دتره کورنۍ له تګ وروسته يو څو ورځې يو ځای له هغې سره په شيراز کې تېرې کړم او دخپلې ګاندې په هکله يوه مخپټيينه وکړم او ......خودڅو لنډو ، لنډو ليدنوو روسته يوه ورځ رويا راته وويل چې دتره کورنۍ يې ټول اصفهان ته ولاړل او دا دخپل يو ډبل پېرړ تره سره د ډېر ارام په پلمه ستنه شوې ده.
په کومه شپه چې درويا تره هم ولاړ ما او رويا سره يوه ناسته درلوده ، رويا راته وويل چې دابه په يو ډول نه يو ډول خپل پېرړ تره راضي کړي چې ددې او بهمن ملګرتيا باندې غلطه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشتباه ونکړي او دوی دڅو ورځو لپاره پرېږدي چې دښارڅخه بهر په يوه ښکلي ، هوا داره او منظره لرونکي ولسوالۍ کې دپام غلطېدو لپاره وخت تېرکړي.
دا کار وشو او درويا تره وروسته تر ډېرو زاريو ومنله ، بله ورځ زه او رويا دښارپه پنځلس کيلومترۍ کې دښاره څخه بهر ديوې ښانداره او مزې داره ولسوالۍ په موټر کې کښېناستو او دهماغه ځای پرلور مو حرکت وکړ .څوشېبې چې زه اورويا سره څنګ په څنګ ناست وو،موټردښېراز ښارڅخه دټاکلي واټن پرلورحرکت وکړ ،داځل رويا ترهرځل ښه اوښايسته ښکاريده.
دموټر دشيشو له درزڅخه چې کوم پوست اومزيداره بادراتلودرويا ويښتانوته يې ښکلا ورکوله ،اولکه ګل يې خوشبويې نوره هم زياتېده ،هغې غلې غلې دسړک دواړو خواوته دالله تعالی ،طبعي مناظرو ته کتل چې په څومره مهارت سره يې تخليق کړی وې.
په دغو طبعي مناظرو ،غرو ،رغونو اودښتو کې خلک دخپل روښانه راتلونکي لپاره په بېلابېلا کارونو بوخت ول ،ښځواوسړو څنګ په څنګ کارکاوه ،شپنو هم خپلې رمې دغرو په لمنو کې دڅرولو په موخې خوشې کړې وې او دوی په ارام د ونې سيوري ته ناست وو اوخپلې ننبې يې ويشتلې ،رويا دخدای دې عجيبه اوښکلي نظام ته په سوچ تللې وه او هر لوري ته يې ښه په ځير ځير کتل ،په دې وخت کې يې مخ زماپرلور راواړوه اووېې ويل :رښتيا داخلک څومره نېکمرغه دي ،دوی په دوستۍ او صميميت سره خپل کارونه پرمخ بيايي ،مينه کوي او په پاکۍ ،ساده ګۍ اوخلوص سره خپل ژوند کوي.
ددوی به زړه کې دچل ،دوکې ، حسد او کينې هېڅ ننبې نه ليدل کېږي ،هرڅه چې لري اودي په ظاهراوباطن دواړه يوشان دي.
نوکه خويندې اولورانې يې مينه وکړي ليونۍ دي په ريښتيني،حقيقي اوپاک زړه ليونۍ خوکه هلکان يې مينه وکړي نوترابده به په خپلو مينوکې وفاداره پاتېږي ،څنګه ،همداسې نده ؟ دسرپه ښورولو مې دهغې خبره تائيد کړه دڅوشېبولپاره بياهم مااوهغې چوپتياغوره کړه خوپه موټرکې دننه غوغا اوهاها وه دهلکانو اونجونو ،زوړاوو،ړتولو يواوبل سره خبرې کولې !
هريوديوې سکالوپه اړه خبرې کولې اوکله کله دا خبرې به دومره تېزې اواوچته شوې چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې ننبته يا دعوه ده خوحقيقت داسې نه ؤبلکې دا سورې اوهاها دهغوخوږواوترخو خاطرووچې پخوا تېرې شوې وې اواوس يې دخپلو ملګروپه منځ کې يادولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اورویا په خپلومنځوکې یودبل په لیدلوبوخت وو اوداسې موانګېرله چې هرګوره هېڅوک نه وینو ،رویا کراره ناسته وه اوګومان یې کاوه چې زه دهغې له لیدلو څخه خونداخلم دهغې څېره په هغه وخت کې دومره ښایسته اومعصومه شوې وه چې زما ژبه یې له ستاینې نه ګونګه شوې وه اوپه هغه څېر مې نه شوه ستایلای ،زړه مې بې اختیاره درزیده ،هغه مې دیوې پرښتې په څېرلیدله چې غیردمینې ،پاکۍ ،او وفادارۍ بل توکی یې په څېره کې نه برېښېده.
رویایوه پرښته وه پاک لمنې اومعصومه چې په سترګو کې یې له ورایه سحراوجادو نغښتی وه اوما احساس کاوه چې بویه ددې پرښتې قدروپېژنم.
په همدې سوچونو کې ورک وم چې دموټر بریک له خیالي نړۍ راپه خودکړم اوویې ویل خپل ټاکلي ځای ته ورسیدو ،دا ډیرښایسته اوسینګارشوی ځای وو ،کله چې له موټره راښکته شو دکلي واړه ماشومان چې نجونې اوهلکان ول اودمیوډکې ټوکرۍ یې پرسروې زمونږ دښه راغلاست په موخه راغلل ،دموټرخواوشا کې عجیبه هاها اوغوغا جوړه شوه ما دیوه کلیوال ماشوم څخه میوه واخیسته او رویایوسورګل دیوې کلیوالې نجلۍ څخه دډالۍ په توګه واخیست ما رویا ته میوه ورکړه اوهغې راته هغه ګل راکړ ،ورسته چې مو یوبل ته لاس ورکړ دخلکو له منځه ووتو اودکلي دکورونو پر لورچې دموټر له تم ځای نه لرلیرې ول روان شو ،کله چې کلي ته ورسېدودخلکو په لارښوونه دکلي ملک (وکیل) کره ورغلو ،ځان مو ورته دښځې اومېړه په نامه ور وپېژندل اودا پلمه مو ورته وکړه چې دعسل (رخصتۍ) میاشتې لپاره راغلي یو ، دکلي ملک ته مو وویل چې موږدلته دیوڅوشپواو ورځو تېرو لو لپاره راغلي یو ،دکلي ملک هم په پراخه ټنډه ومنله اودکلي یوې اویا کلنې ښځې کره چې یوه خونه یې دکراه لپاره درلوده بوتلواوهغه خونه یې راته په کرایه راکړه اوددې ترڅنګ یې په زړې بوډۍ ټینګارهم وکړچې زموږښه پالنه اوسمبالنه وکړي ، بوډۍ چې په ملاهم کړوپه شوې وه له موږ څخه ښه پالنه وکړه اوهغه خونه چې دکورسره یې نږدې وه زموږپه واک کې راکړه ،دبوډۍ یوه بیداره اوژوندۍ ښځه وه مننه موورځنې وکړه ، لکه څنګه چې غرمه نږدې شوې وه نو رویاهم یوه نیم خامه هګۍ راپخه کړه اوپه ګډه موډوډۍ وخوړله ، رویالږه ستړې شوې هم وه نودواړه بیده شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازیګرپرمهال دکلي ښایسته ،اوپسول شوي غرونوته دچکرلپاره لاړو آسمان صاف اوشین ؤ،لمرخپلې وروستۍ آتشینې وړانګې دغروشاته پټولې غرونه دپسرلي په شنوپوښل شوي وو اولمنې یې دطبعي ګلانو څخه ډکې وې.
ماهغې دخپل سري راشنه شویوګلانو په منځ کې په قدم وهلوپیل وکړاو د سحرایي ګلانوپه منځ کې بې له کومې وېرې دخوندونوپه نړۍ کې روان وو،په لاره کې به چې هغې کوم سورسحرایي ګل ولید هغه به یې له بوټې راوشکاوه اوماته به یې په ډېره مینه راکړ مابه هم هغه ګلان چې زمامحبوبې راکول ګېډۍ کول ،دسحرابېلابېل اورنګارنګ ګلان موسره ټول کړل اوهمداسې روان و څویوه لښتي ته ورسېدوچې ګردچاپېره ځنې ونې ولاړې وې،موږهم په ډېرې مینې اوتلواردیوې ونې لاندې ودرېدو ! زموږخواوشاسره سپین ،زیړ او... سحرایي ګلان غوړېدلي ول ،اوبه هم په یوه تنګ ځای کې یوه سندریزه فضاجوړوله ، اویوخاص موسیقیت یې دې سیمې ته وربخښلي وو.
اسمان هم خپل رنګ لړلړ کماوه اودورځې واکمني یې شپې ته سپارله ،دوه کوترې چې یوه سپینه اوبله توره وه دپروازپه حال کې وې ،مادطبیعت دښکلا نه خوند اخیسته اوکه رښتیاووایم نوتراغیزې لاندې یې هم راغلی وم ،رویا چې ډېروخت را څخه لیرې وه ، خواته مې رانږدې کړه ، په غېږکې مې ټینګه کړه اوښه خوندوره بیچو(مچو) مې ترې واخیسته.هغې ددې مچو پروړاندې چوپتیا غوره کړه او څو شېبې ورسته یې موسکا پر شونډو خوره شوه اوزما سترګوته یې وکتل.
یوځل مې بیا هغه په غېږکې ټینګه کړه اوشونډې مې دهغې پرشونډوکېښودې ،داځل لکه څوک چې دخُمار له اکره راوتی وي،لا سونه یې زماتر غاړې حلقه کړل اوخپلې ګرمې ،شرابي شونډې یې زماپه شونډوکې کېښودې.
دهرې مچوسره مودمینې لمبې لاپسې زیاتېدې او څوشېبې وروسته مې په بشپړه توګه دهغې دبدن ګرمي احساس کوله ،هغې لکه څانګې ، د ونې په خوا کې خپل سر زماپرولي ایښی ؤ،اوویښتان یې زماپرمخ لکه ملهم ،ورو ورو مږل.
په دې حال کې چې زموږ مچوګانې پرله پسې یودبل شونډې ښکلولې ،دې په لړزېدلي اوازوویل:((وېرېږم بهمنه... وېرېږم...))
ومې ویل: دڅه شي څخه ؟))
ځواب یې رانکړ ،لاسونه مې له ملا څخه یې خلاص شول ،سره ګلان دځمکې پر مخ ولوېدل هغې وژړل ،فکر مې وکړ چې زما دکړنې (کار) څخه لکه چې خپه شوې ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې دلیل مې په غېږکې ټینګه کړه او د بخښنې په غوښتو سربېره مې ورته وویل چې مینه درسره کوم او د خپل ناڅاپې کړنې بیا هم بخښنه غواړم ،په خدای مې ورته قسم یاد کړ چې مینه ورسره لرم ،هغې په داسې حال کې چې داوښکو ډکې سترګې زما پرلور راواړولې او یوې خوندورې موسکا یې شونډو ته دګلانو څېره ورکړه زما په غوږ کې یې وویل:

بهمنه زه هم قسم کوم که چېرې له مرګ سل کاله وروسته مې قبر وسپړې او زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي یې دي یوازې له تا سره مینه کوم

په داسې حال کې چې دتل لپاره به زموږ مینه ژوندۍ وي او دواړه به خپل قسم په یاد ساتو او وفادار به یې اوسو.

که څه هم زه هېڅکله تردې دمه دخپلې مینې څخه نه یم غافل شوی او ترڅو چې ژوندی یم وفادار به یې اوسم.

په دې نه هېرېدونکو شېبو کې دڅه مودې لپاره زه او هغه دواړه د ونې لاندې ولاړ وو او ورسته په داسې حال کې چې څو بېلابېل ډولونه ګلان موسره راټول کړي ول دکلي پرلور روان شو دلارې په منځ کې داسې یو ځای ته ورسېدو چې غرونه سره غاړه غړۍ شوي ول او غرېکې منعکس کېده او بېرته اوربدل کېد ه په دې ځای کې زه هم د رویا په غوښتنه ودرېدم او هغې چې سترګې زما په سترګو کې خښې کړې ،نارې کړې:

بهمنه مینه درسره کوم ....غږ په غرونوکې تاوراتاو شوا او بېرته زموږ غوږوته را ور سېد ،په غوږ کې یې ما هم په چیغو وویل:

(زه هم تاستایم ،او حاضریم چې ځان....)

لاسونه یې زما پر شونډو کېښودل او پرې نښودم چې خپله خبره بشپړه کړم .په دې وخت کې مې خبره په غرونو کې وڅرخېده او واپس منعکس شوه.

وروسته له دې چې زموږ دخندا کتهارټول غرونه محاصره کړي ول بېرته دخپلې خونې پر لور روان شو ،له نیم ساعت مزل وروسته خپلې اجاره کړې خونې ته ور سیدو دخونې وره سره مو بوډۍ ښځه ولاړه وه اوښه تود هرکلې یې بیا هم وکړ د شپې ډوډۍ لپاره یې ډېرښایسته او خوندور کلیوال ماسته راکړل له هغې مومننه وکړه او خپلې خونې ته ننوتو او وروسته له ماښامي چې رویا راتیارکړې و،په خبرو موپیل وکړ،په هماغه نه هېرېدونکو شېبوکې چې موږدواړه یوځای وو ما ځان نړۍ کې دځمکې پرمخ نېکمرغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کاوه ،په هغه نه هېرېدونکو او زرتېرېدونکو شېبو کې چې موږ دواړه سره یوځای وو رویا ځوځلې قسم وکړ چې دزړه له تله را سره مینه لري او ما دهغې دمینې پروړاندې ځان نا چاراوذلیل احساساوه ،که ربنتیا ووایم دهغې دمینې څرګندولوپر وړاندې ما هېڅ نه درلودل ،چې ورته مې بیان کړې وای ،غیرله دې چې عملي مې ورته ښودلې وای چې زه هم ورسره دزړه له کومې مینه کوم.

هغه شپه ما او هغې دخپلې مینې په اړه په ساعتونو خبرې وکړې ،نږدې دشپې دولس بجې وې چې دیوې ښایسته اونه هېرېدونکې ورځ په یاد مودخوب ځایو نو پرلوري چې رویا تیارکړي ول ولاړو ځوشبې وروسته دسپوږمۍ په رڼاکې چې د رویا بدن ته یې یوډول ځانګړې ښکلاورکوله زما غېږکې پربوته او ویې ویل:(آه ، زما ښایسته ګله ،زما بهمنه ،زما دژوند هیلې او امیده ،زما ګرانه او محبوبه....)

بې له دې چې کومه ګناه یا خطا وکړو ترسهاره یودبل به غېږکې لکه دوه صمیمې ملګري په خواږه خوب ویده شو.

اووم څپرکی

وخت په تېزۍ تېرېدو ،ما او رویا په ښکلې اوسینګارشوي کلي کې دخوښۍ شپې اوورځې سبا کولې ،هره ورځ به چکر ،تفریح اوآس ځغلولو ته تللو اودشپې به خپلې کرایه شوې خونې ته تللو او ارام خوب به موکاوه ،ما او هغه دواړه چې سره یوځای وو اوشپې او ورځې مو په خوښۍ تېرولې لذت وړ ،خوله بلې خوستونزه داوچې هم ما اوهم رویا سره پیسې مخ په خلاصېدو وې اوستونزمنه خولاداچې درویا تره او کورنۍ بېرته په دې نږدېوورځوکې له اصفهان څخه شېرازته راتلل ،پایله داشوه چې یوه شپه ما اوررویا تصمیم ونیوچې سبا سهار به په خبر سره شېرازته ولاړ شو ،زه چې څنګه شېرازته ولاړم نوله هغه ځایه به تهران ته ولاړشم او ځانته به دځه کار ، او روزګارغم وکړم ،اوخپل ویجاړ شوی ژوند به بېرته راجوړکړم او رویابه هم دغه حال خپل تره ته واي ځوتره یې دپلارسره خبرې وکړي اوپلاریې راضي کړي چې موږ دواړه دهغوی په خوښې اومشوره واده وکړو.

دهمدې مخپتینې پربنستږ موسبا دکلی له ملک ،سپین سرې بوډۍ ، او ټو لو هغو کلیوالواونوروخلکوسره چې په دې ځوشپوورځوکې یې له موږ سره ملګري شوي ول

(c) ketabton.com: The Digital Library

،خدای په اماني وکړه اودشېرازښارپرلورموحرکت اوچې کله ورسېدو نو رويا دخپل تره کره ولاړه اوژمنه مووکړه چې سبابه په خيرسره ووينو ،به کومه ليدنه کې چې سبا ما اورويا سره درلوده خپلې ټولې وروستۍ خبرې مې ورته وکړې اوومې پتييله چې زه به تهران ته ولاړشم ځانته به يومناسب اوښايسته کاروګورم ،وروسته له هغې به راشم اودرويا له پلاره سره به خپله د واده خبره وکړم.

کله چې سره بېلېدو رويا يوځل بيا راغاړې وته اوقسم يې وکړچې هېڅکله به بې وفايي ونکړي ،غيرله مابه بل هېڅ چا سره مينه ونکړي اويوازې مرګ کولای شي چې زموږ په منځ کې بېلوالی راولي ،هغه مهال زموږ د دواړو سترګې له اوښکوډکې وې يو له بل څخه جلا شواودراتلونکي ليدنې پربېکړه موپه تهران کې وټاکله .ديوې نړۍ هيلواوغوښتنوسره او د رويا له هغې مينې سره چې دم ګړۍ رايادېده دشېراز د شپې موټروپه يوه موټرکې کښېناستم اوتهران ته ولاړم کله چې ورسېدم نو نږدې سهار و لومړۍ خو مې زړه و چې دحميد دوی کره ولاړ شم خو چې کله مې له ځانه سره سوچ وکړ ، نو دا راته ښه ونه ايسېده ځکه زه دحميد پور وړی وم ، او ما سره هېڅ پيسې هم نه وې ، نو له ځان سره مې هوډ وکړ چې ترڅو مې همدلته ځانته يو مناسب کار نه وي پيدا کړی دحميد کورته نه ورځم ، ځکه اوس څه بل ډول ګومان ونکړي نو همدا لامل و چې ترو (راساً) درميلمستون پرلور ورغلم او يوه خونه مې په کې اجاره کړه ، سبا ورځ چې راته کوم ځای معلوم و اوڅوک مې پېژندل ټولوته ورغلم خو له ټولو ناهيلې راغلم او بېرته مې په ميلمستون کې ستړې اوستومانه واړول ، څو ورځې همداسې سرګردانه او لالهانده دکار پسې وګرځېدم ، هر دفتر ته به چې ولاړم غير دمنفي مې بل ځواب نه اورېده ، اوس مې نو کار داو چې هره ورځ به مې داعلاناتو د ورځپاڼې لومړي کالمونه لوستل چې چېرته او کوم دفتر څوک جذبوي ، کله به مې چې دکوم دفتر اعلان وليد نوسمدستي به مې ځان ور ورساوه خو له بده مرغه هلته هم دپېژند ګلوۍ ناروغي وه ياني خبر به شوم چې ددفتر رئيس صاحب دلته دخپل يارانو او دوستانو ، زامن ، لوريانې يا دهغوی کوم بل څوک جذب کړي دي او زموږ بست نوربشپړ شوی دی !

په پايله کې دمجبورې ورځې دحميد کورته ورغلم ، حميد زما په ليدلو ډېر خوښ شو ماهم ورته دخپل راتګ څخه تردې دمه ټول حال ووايو ، پوه شو چې له يوې خوابې کاره يم او له بلې خو ا پيسې نلرم نو ولاړ او له پلار څخه يې څه روپۍ دخپلې اړتيا په نامه واخيستې او ټولې يې ماته راکړې او ټينګار يې راباندې وکړ چې دستونزو پرواړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودربږم ، ځو یو مناسب او ښه کارپیدا کړم له هغه مې مننه وکړه او دخپل میلمستون پته مې ورکړه ، نږدې یوه میاشت کار پسې وګرځېدم او ډېر کوښښ مې وکړ چې یو مناسب کار ځان ته پیدا کړم او درویا پسې په مرکه ولاړشم خو بیا هم له بده مرغه چې بریالی شوم .

یوه ورځ چې ډېرخپه په میلمستون کې ناست وم ، حمید راغی او یو لیک یې راکړ چې رویا د ده دکور په پته ماته را استولی و ، خو حمید ډېر مهم کار درلوده نو له ما څخه یې اجازه وغوښته او ژمنه یې وکړه چې بیا هم زما لیدو ته راشي ، دحمید له تللو وروسته ما په بیړه درویا لیک راخلاص کړ او په لوستلو مې پیل وکړ خو دهرې کرښې په لوستلو مې دسترګو دید پسې کمېدو او نږدې و چې په ټپه کښینم ، کله مې چې لیک بشپړ کړ نو ومې ویل نه ، باور نه کوم ، هغه څه چې مې لوستي دي حقیقت وي . هرو مرو یې رویا د دې لیک لیکلو ته اړکړې ده !
خو نه ، دا د رویا لیک و ، مګر رویا خو قسم کړی و چې ترابده به زما سره مینه کوي رویا خو به تل دمینې او صمیمت خبرې کولې ، نو څنګه یې ټولو شیانوته دپای ټکې کېښود او ټول هغه څه او اړیکې چې زما او ددې ترمنځ وي سره ویې شکولې . شاید ددې لیک یوه موخه به داهم وه چې زه د رویا دوی کورته په مرکه ورنشم په هرحال ددې خبرې دسپیناوي او مشورې لپاره دحمید کورته ورغلم ، دلیک ټول متن مې ورته شفاهي ووایه او هیله مې ترې وکړه چې یوه دحل لاره راته وښایې او په دې هکله راسره مرسته وکړي نو لکه څنګه چې درویا دتره دکور ټیلیفون نمره راسره وه نو دحمید څخه مې هیله وکړه چې خور یې هم له موږ سره لاړشي . ځو یو ولسي ټیلیفونځي (P.C.O) څخه ورته ټیلیفون وکړي او رویا ټیلیفون ته راوغواړي او څنګه چې رویا غوږۍ واخیست نو ټیلیفون ماته راکړي چې زه په خپله ورسره خبرې وکړم او حقیقت معلوم کړم .
حمیدښه کلکه ژمنه وکړه او ټول جریان یې خپل خورته ووایه او وروسته درې واړه دیوولسي ټیلیفونځي پرلور روان شو ، ماشېرازته زنګ وواهه ، کله چې درویا دتره په کور کې چا غوږۍ پورته کړ نو ما سمدستي غوږۍ دحمید خورته ورکړ دحمید خور درویا پوښتنه وکړه او ټینګاریې وکړ چې غوږۍ رویا ته ورکړي ، خو مخامخ (مقابل) لورې وویل چې رویا له خپل نامزد سره دواده سامانونو داخیستلو لپاره تللې ده او شونتیا لري چې ډېره وځنډېږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله مې چې داخبره واورېده نو نږدې وچې په چيغو چيغو وژاړم ، اوس مې نو باور وکړ چې دالیک پخپله رویا لیکلی و ، په همدې دلیل حمیداو خورېې ډېر ټينګار وکړ چې دهغوی کره ولاړشم ، خو دهغوی څخه مې بخښنه وغوښته او وروسته تردې مې ورسره خدای په اماني وکړه او په ډېرکرغېړن اکر له هغه ځایه دمیلمستون پرلور رارو ان شوم ، کله چې میلمستون ته راورسېدم نو درویا لیک مې یو ځل بیا پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ، رویا په دې لیک کې داسې لیکلي ول:

((زما ګرانه بهمنه !

سلام ګرانه ، یوه میاشت زما او ستا دلېدنې څخه تېره شوه ، خو تا بیا هم دخپلې کړې ژمنې په خلاف زما پوښتنه ونکړه او یو ځل مې هم پوښتنې ته رانغلې . زما سترګې تل منتظرې وې او ستا لیارې یې څارلې ، خو تا بیا هم هغه ددغې کړاو څخه ونه ژغورلې ، رښتیا چې یوه میاشت ډېر وخت دی چې دانسان په ژوند کې بدلونونه راولي ، ته بویه زما دژوند په اړه ډېر څیر واوسي او زماژوندته ډېره پاملرنه وکړې په د ې دومره وخت کې زما پلار ارام ناست دی او زما دژوند په هکله بېلابېلې مخپټیینې کوي چې له بده مرغه ستا ډېر ځنډېدل لامل شول چې زه دهغه دغوښتنو څخه یوې غوښتنې ته تن کېږدم .

زما ګرانه بهمنه ، ممکن دا زما وروستی لیک وي چې تاته یې دراستوم ، خو له تا څخه هیله کوم ، پرځای ددې چې له ما څخه کرکه وکړې دا لیک ، زموږ دمینې دوروستۍ خاطرې په څېر له ځان سره کلک وساته ، په هرحال دا تا پورې اړه لري چې څه پرې کوي . که نه غواړې چې ویې ساتې ، نو ویې شکوه ، ویې سوزوه او هرڅه چې دې زړه غواړي هماغه چم پرې وکړه .

زما دزړه سره ،زه چې اوس دالیک تاته لیکم نو شپه له نیمې تېره ده ، یوه ډېره توره او تیاره شپه او شاید خطرناکه هم !

ښه پوهېږم چې په دې دومره اوږده مهالي واټن کې تا زمالپاره ډېر بې خرته کارونه کړي دي او شاید یوه شپه هم زما له کبله په ارامه او اوسیله ویده شوې نه اوسي خو اوس چې دالیک لیکم هیله کوم چې نازکې او ښایسته سترګې دې هرګوره په ګلورین خوب ویدې شوي وي .

څومره درسره مینه کوم ، حتی دومره مینه درسره کوم چې اټکل یې هم نشم کولای ډېرمې زړه غوښتل چې یوځل بیا تا وګورم او هغه څارونکو سترګوته ووایم چې نور زما څار ونکړي ځکه نن شپه چې دمیاشتې وروستۍ شپه هم ده هرڅه پای ته رسېدلي دي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن شپه ترټولو شپو هم توره او هم تیاره ده ، رښتیا نن شپه نهه ویشتمه شپه ده او سپوږمۍ هم له اسمان څخه مروره شوې او تللې ده . خو سهار سهار چې لمر بیا خپلې زرینې وړانګې خوروي او خلک بیا خپل کار له سره پیلوي نوره به دلته نه یم .
رښتیا زه نور نشم کولای چې دلته پاتې شم ! زه اوس په زوره د احمد چنګله (نامزد) شوې یم ، لکه څنګه چې پخپله هم ښه پوهېږې چې زما دلیوالتیا په خلاف داکار شوی دی ، او احمد چې له هرډول مهارت او مکارۍ څخه چې کار اخیستی زما پلاریې راځي کړی . او ته یې دیوه بدمرغه او بدفعله سړي په توګه ورته پېژندلی یې او وروسته له هغې یې په خپله ګړنه (اصطلاح) زه ددې لپاره چې ژغورل شوی واوسم او ژوند مې له تباهۍ نه بچ شوی وي خپله کړې یم......
پلار مې چې هم یو بدمرغه او ځان غوښتونکی سړی دی ، د احمد خبرې یې منلي او بې له دې چې دخبرې سپیناوی وکړي زه مجبوره کړم چې د احمد سره ګډ ژوند پیل کړم او تاکل شوې چې په دې نږدې راتلونکې کې سره واده وکړو .
زما ګرانه بهمنه ، له بده مرغه باید ووایم چې داخو ورځې کېږي چې ما د احمد په وسیله خپل تېر عمل (پوډر) له سره پیل کړل ، زه اوس یو ځل بیا بده او چټلې نجلۍ شوی یم او ستا په څېر دیوه پاک او سپېڅلي انسان هېڅ کله ښځه کېدای نشم ، زه اوس فاسده یم او باید لکه احمد دفاسدانو او پلیتو خلکو سره واوسم ، پلارمې په دې خبره چې زه به د احمد سره واده وکړم ډېر خوشحاله دی ، ځکه احمد پېژندل شوی دی . هرڅه ورسره دي ، پیسې لري ، دشهرت څښتن دی ، او بالاخره موټرې او نور توکي لري او زما پلار هم ددې پیسوپسې نه ګرځي چې دایې له کومه کړي او آیا دحلالې لارې یې ګټلي او که له حرامې ، هغه ته یوازې پیسې ارزښت لري او بس !
اصلاً هغه نه غواړي چې دانسان باطن وګوري یوازې دظاهر پسې یې ګرځي او د احمد په څېر هلکان چې دده زومان شي نوهغه خو پرځای پرېږده خو افسوس دا چې زما پلار هېڅ کله ماته ونه کتل او څه یې چې زړه غوښتل هماغه یې وکړل چې ښه بېلګه یې دادی نننۍ ورځ ده چې دخپلو غوښتنو لپاره یې زما ژوند قربان کړ .
زما پلار له دې پیوستون څخه ډېر خوشحاله دی ، او د احمد پشې شاه هم دهغه دموټرو مال ، دولت ، نفوز ، او نورو شیانو په اړه خبرې کوي ، دهغه پاملرنه یوازې همدې توکوته ده . خو دانه ګوري چې احمد څومره پست او بې شخصیته انسان دی چې په دې اړه د احمد په اړې څېرې راسپړلو کې زما زیارونه هم عبث شول او زما چیغو او کوکارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دپلار په زړه باندې زره اغیزه هم ونکړه ، او هماغه خپله رنده (ضد) یې ټینګ کړی دی او غواړي چې زه او احمد سره واده وکړو . شاید ډېر مور وپلار همداسې وي ، هغوی فکر کوي چې نېکمرغي او خوشحالي یوازې په پیسو او دولت کې ده ، دداسې مور وپلار لپاره هېڅ کله دا ارزښت نلري چې دغه پیسې له کومې لارې لاس ته راغې آیا حلالې دي او که حرامې ، هغوی حتی خپلې پېغلې خویندې او لوڼې زړو سړوته هم دپیسو پروړاندې ورکوي او که ساده یې ووایم نو خپل اولاد او دزړه ټوټې دپیسو پروړاندې پلوري او په دې اړه هېڅ کله سوچ هم نه کوي چې زموږ دلورانو ګانده به څنګه وي ؟ !

زه هم ددغو غلطو او احمقانه فکرونو قرباني یم چې مورپلار مې دخپلو غوښتنو قرباني کړې یم.

احمد زه ګوانښلې یم چې څومره ژر کېدای شي دغه ښارپرېږدو ، ځکه هغه زما اوستا په هکله په هرڅه پوهېږي ، نوددې لپاره چې کومه ستونزه ورته پیدا نشي ، غواړي چې موږ چېرې لرې ددې ښاره څخه ولاړ شو او هلته ښه په ټنګ ټونګ خپل واده ونمانځو.

بهمنه ، له تا څخه په ډېر درنښت هیله کوم چې ددې سکالو پروړاندې کلک او غلط غبرګون ښکاره نکړې ، ځکه زه نور واقعاً ستا په ښه نه راځم او ددې لپاه چې زه بیا هم په پوډرو روږدې شوې یم نو ته هم داخل زما ددرملنې توان نلرې نو هیله کوم چې ما هېره کړې او رښتیا احمد هم داکار په قصدي توګه کړی دی ، ځکه چې زه یې تل په پنجوکې محاصره اوسم او بیا هم له تا څخه هیله کوم هغه کوم رحم ، زړورتوب او ځواني چې ستا په وجود کې ده دهمغې له مخې ما وبخښې او ما دتل لپاره هېره کړئ. سبا به زه او احمد زما دخاطرو له ښار څخه کډه وکړو خو زما زړه به همدلته پاتې وي. ځکه یوه نجلۍ یو زړه لري او کله چې هغه چاته ورکړي نو غیر له هغې هېڅ کله هغه بل چاته نشي ورکولای.

زما په اړه خو همداسې دی. زما ګرانه بهمنه ، زما مینې او هیلې ، له تا څخه هیله کوم پرځای ددې چې اوښکې تویې کړې ، خپل زړه ته غم ورکړې او په غوسه شې کوښښ وکړه چې ما هېره کړې. او زما لکه دغره په څېر عظیمه ګناه راته معاف کړې ، البته یوازې همد ا یوه غوښتنه زما نه ده بلکې بله غوښتنه هم شته هیله لرم چې زموږ دپاکې او رښتینې مینې په پار ورته داحترام په سترګه وګورئ ، او زما دګناه کارې ، ناولې او پلتي نجلۍ چې په خپلو ګناهونو کې به سوځم او کېدای شي په همدې ګناهونو کې مړه هم شم ، هیله ومنې ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګرانه دالیک به هغه وخت تاته در رسېږي چې زه به نور ستا په څنګ کې نه یم او ته به ما همداسې سر په سر ښکنځې او لعنت به راباندې وایې ، تل به مې له بې وفایۍ او دغه ناکاره کړنو خبرې کوې، خبرې څه چې اوښکې به هم لکه سیلاب تویېږي ! خو دزړه سره : ته بویه هېڅکله اوښکې تویې نکړې ، وخانده ، دومره وخانده ، چې ټول غمونه دې په خنداکې ورک شي.

وروسته له هغې ما سره ژمنه وکړه ، که چېرې دې په کومې نجلۍ سترګې خوږې شوې او دزړه مراندې دې ورسره وګنډل شوې نو په ربښتینې او حقیقي توګه ورسره مینه وکړه ،دومره مینه چې زه دې بیخې هېره شم !

دا دیوې مظلومې نجلۍ عاجزانه غوښتنه ده چې دژوند تروروستۍ شېبو پورې یې درسره مینه کوله.

بهمنه ! زه هغه وخت ستا له مینې خبره شوم او پرې پوه شوم چې زما زړه نور مړو او خپله مې هم په فساد کې ډوبه شوې وم ، نو په همدې وخت کې و چې زه په یوې نوې سکالو پوه شوم ، او ډېر زیات تعب مې وکړ ، له هغې حقیقت څخه خبره شوم چې تا له ما څخه پټ کړی و او زه چې کله ترې خبره شوم نو په خپل ځای کې همداسې وچه شوم او له ډېر هیجان او ستاله قربانۍ نه په ژړا شوم چې حتی لکه باد چې پاڼه رپوي ورسره رپېدم هم ، خو ستا له نیت او خلوص څخه بویه دهمداسې کارونو تمه وکړو ! نه پوهېږم په کومه ژبه او په څه ډول له تا څخه مننه وکړم ، ددې لپاه چې زما ددرملو له کبله دې پوره یو کال په جېل کې تېر کړ او دغلا په نامه هغه دروند او وزمین پیټی دې په خپلو ولو واخیست خو هېڅ کله دې ونه غوښتل چې زما ابرو او عزت برباد شي.

زه نه پوهېږم چې څنګه ستا داډول مینه او قرباني جبران کړم ، هېڅ نپوهېږم چې څنګه ؟ هېڅ کار هم نشم کولای غیر له دې چې ستا مېړانې ، مینې او انسانیت او سړي توب ته په کراتو کراتو آفرین ووایم، او اوس چې تا نشم لیدلای نو مجبوره یم چې ستا انځور (عکس) ته په ګونډو شم او لکه مار اوښکې پسې تویې کړم.

تا هرڅه حتی ، کورنۍ ، کار، ابرو ، عزت او ....نادیده ونیول ، هرڅومره ملامتي تورونه اوپړې دې په سرواخیستې او زما درملنه دې وکړه ، خو زه دې ددې دومره کارونو پروړاندې څه کولای شم ، هېڅ ، بس یوازې هېڅ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ربنتیا دامهال زما ژبه بنده شوېده زړه مې مړ شوی دی او روح مې هم نه پوهېږم چې څه پرې شوی دی. نورمې سترګې دکاغذ پرمخ کربنې نه وینې او لاسونه مې هم دلیکلو توان نلري ، اوښکې مې نورنه پرېږدي چې خپل لیک وغځوم.

اوه ، زما خدایه نور دخپل زړه درزا اورم ، وینه مې بدن کې وچه شوېده ، لاسو او پښو مې کار پرېښی دی.

ستا دښایسته سترګو سره نوره خدای په امانې کوم ، اوښکې تویيوم ، او بیا هم هیله کوم چې ما وبخښه ، زه یوازې ستا څخه بخښنه غواړم !

هیله منه یم ، چې دګاندې مینه او ژوند کې دې خوشحاله واوسې ، دومره خوښ او خوشحاله چې خپل تېر ژوند دې هېر شي چې ګوندې تا هم ((رویا))په نامه دکومې نجلۍ سره مینه کوله .

په دې توګه له تا سره دتل لپاره خدای په امانې کوم او هیله لرم چې په خپلو کارونو کې بریالی واوسې ، هغه څوکه چې دژوند ترپایه پورې تانه هېروي او دتل لپاره تاسره مینه کوي ، ستا رویا .))

درویادلیک له پرله پسې لوستلو څخه نږدې ول چې لیونی شم خو یوازې مې په اوښکو بسنه کوله او لکه څنګه چې ډېر ناکراره وم له میلمستون څخه بهر راووتم دساقي خانې پرلور چې دمیلمستون سره نږدې وه روان شوم او ښه ډېر شراب مې وڅښل ، وروسته له هغې بې له دې چې کومه موخه ولرم او یا چېرته کارولرم په کوڅو سرشوم ، په یوې او بلې کوڅې کې ګرځېدم.

زما دژوند بربادي له همدغه ځایه پیل شوه ، اوس نو زما ژوند رنګ نه درلود او نور نو دیو ښه او مناسب کارپسې نه ګرځېدم ،هرډول کاربه چې په مخه راغی دخپلو شرابو داخیستلو لپاره به مې کاوه ، حتی موټرې به مې هم وینځلې ځکه چې پسې لاس ته راوړم .

کومې پیسې مې چې ددې لارې لاس ته راوړلې په هغې به مې هره شپه شراب څښل او ساقي خانوکې به ورپسې ګرځېدم ما دځان سره تصمیم نیولی و چې ځان تباه او برباد کړم ، او زما دبربادۍ لپاره ترټولو ښه لاره همدا وه.

شپه او ورځ به مې دخپل غم دلیرې کیدلو به پار دومره شراب څښل چې حتی نور به ګنګس او مست شوم او لږې شیبې لپاره به دشرابو په زور هرڅه رانه هېر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم که دغه کار اومستي نه وای نو پوهېږم چې څنګه به مې ددغې غمونو او رنځونو پروړاندې مې مقاومت کړای وای او څنګه به ددغې غمونو څخه تېښتېدلای وای او شاید که ساقي خانې نه وای نوزه به تراوسه دغمونو او رنځونو دلاسه خاورې شوی وم . یوازې دساقي خانو غېږې وې چې دڅو تېرېدونکو شېبو لپاره یې زما هرڅه هېرول ، ځینې شپې خو به مې دومره شراب وڅښل چې خپل واک به مې له لاسه ورکړ او دساقي خانې څخه به دراوتللو پرمهال ددیوالو نو سره ټکر کېدم او هماغسې مست او خوشحاله به مې ځان په راښکودو ، راښکودو یو کونج ته رساوه او همدلته به ترسهاره ویده وم ،ددې لپاه چې په کراتو کراتو یې زندان او روغتون ته په همدغې جرم بوتلل شوی وم نور نو دهرځای پازه والو زه پېژندلم او چې چېرته به پروت وم نو چا به راسره کار نه درلود . زه اوس یو بشپړ شرابي شوی وم او یو داسې شرابي چې ګومان مې کاوه که شراب ونه څښم نو مړ به شم ، کله به چې شراب راونه رسېدل نو ډېر بدځان درد او لړزې به پسې واخیستم ، پښې او لاسونو به مې کار پرېښنود ، ژبه به مې وچه شوه ، او ستونې به مې داسې بند ، بند کېده چې ما ویل او س ګواکې مړ کېږم.

هره ورځ به مې تربلې ورځې زیات شراب څښل ، دومره به مې وڅښل چې دخلکو به راباندې زړه خوږېده او همداسې پرله پسې به یې راته نصیحت کاوه چې نور دا فضول او بې ځایه شراب څښل بس کړم.

هغوی به ویل که زه همداسې شراب څښلو ته ادامه ورکړم نو لیرې نه ده چې یوه ورځ دهمدې ساقي خانو په یوه کونج کې همداسې بې کسه او بې وسه مړ شم ! او ما چې یوازې دمرګ غوښتنه درلوده نو خپل کارته مې ادامه ورکوله او هېڅ ډول وېره مې له مرګه څخه نه درلوده ، خو له بده مرغه چې دمرګ هم زه وېر شوی وم او په هېڅ ډول کړنو مې پوښتنې ته نه راتلو .

زه یو جوارګر وم داسې جوارګر چې دخپل ژوند په (دو) کې مې هرڅه بایللي ول ، یوازې غرورمې پاتې و . هغه غرور چې دمینې له چینې څخه یې اوبه څښلې . او همدا مینه وه چې ماورته دخپل ژوند څخه هم ډېر ارزښت ورکړی و. عجیبه خو داوه په ساقي خانې کې به چې زه کله دچاسره مخ شوم نو هغوی به هم زما په څېر د ورته ناروغۍ څخه سر ټکاوه او ساعتونو ، ساعتونو به سره ناست وو ، چې په پای کې به موږ ټولو یوځای دډېر خوږو او ترخو خاطرو وروسته سره ژړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مې یاد دي چې یوه شپه یو ځوان سره مخامخ شوم چې هغه هم په مینه کې ماته خوړلې وه او ماسره یې یوځای شراب وڅښل ،ددې له کبله چې ما ډېر ژړل او اوښکې مې تويیولې نو زما ژړا ته ټینګ نشو او خدای په اماني یې وکړه او ولاړ دهغه له تګ وروسته زما ژړا زوره وره شوه ،اودومره کوکارې مې وکړې چې په ساقي خانې کې ټولو ناستو کسانو اوریدلې اوپه لوړاواز مې درویا نوم په وار وار تکرار اوه اوپرځمکه ،ځمکه مې سر واهه .په دې وخت کې یوه ښځه چې تل یې شراب ځښل اوزما څوکۍ ته مخامخ ناسته وه اوزما دژړا څخه هم اریانه دریانه شوې وه مخ زما پر لور راواړاوه اوویې ویل:

(ملګریه ،زما واوره ،هېڅکله دښځې پسې مه ژاړه)

هغې ته مې وویل (اخرما خود هغې سره دزړه له کومې مینه کوله ،نشم کولای چې هېره یې کړم ،نشم کولای.)

په تېزۍ سره زما دخبرو په منځ کې راولوېده او ویې ویل :(یوه ښځه که هرڅومره ښایسته حسینه ،زړه راښکوونکې او....اوسي هېڅکله ستا په یوې اوښکې هم نه ارزي ، زما واوره ، دیوې ښځې له کبله هېڅکله اوښکې مه تويیوه او...

خوایا ما کولای شول چې درویا پسې ونه ژاړم ،اوآیا ما کولای شول چې هغه هېره کړم !

نه هېڅکله ،ما نشو کولای چې رویا وېره کړم ،نو همدا لامل و چې دخپل غم غلطولو لپاره به مې شراب څښل.

رښتیا شراب څه ښه شی و د دردمنو لپاره اویاهم زما لپاره ؤ ،ما په ځینې شپې دشرابو په څښلو کې دومره افراط وکړچې نوربه بې هوښه شوم ،دومره شراب به مې وڅښل چې ځیګربه مې سوځیده اوځان به مې اوروا خیست اودومره به بې ډېه شوم چې دخپل ځان واک به مې دلاسه ورکړ.

یوه شپه چې دعادت سره سم یوې وړې ساقي خانې ته ننوتم نوتصمیم مې ونیوچې ترنوروشپوزیات شراب وڅښم .همداسې پرله پسې مې دشرابوغوښتنه کوله دساقي خانې مالک څوځلې شراب راولېږل خوما همداسې پرله پسې پیکونه (ګیلاسونه) په سراړول ،اخرمې دومره افراط وکړچې داشپه نورله پښوو غورځېدم اوځای په ځای لکه معیوب کښېناستم ،اوترلږې شېبې وروسته بې هوښه شوم چې وروسته بیا راته دساقي خانې خاوند کیسه وکړه چې کله بې هوښه شوم نو حالات مې خراب شول هغه دوارخطایۍ له امله ډاکټر راغوښتی وچې ما معاینه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټرله معاينې وروسته امرکړی وچې هرڅومره ژرکېږي ما روغتون ته بوزي دساقي خانې خاوند هم چې لاس او پښې شوې و سمدستي پوليسوته خبر ورکوي اوټول حالات ورته بيانوي ،پوليس امبولانس راغواړي اوما روغتون ته رسوي.
نږدې شل ساعته به روغتون کې بې خوده (بې هوشه) پروت وم خوکله مې چې سترګې وغوړولې نا څاپه درويا سره مخ شوم چې زماسر ته ولاړه وه !!
اوه ، زما خدايه ، آيا اشتباه خو مې نه کوله ، او آيا دا زما رويا وه ، چې دډاکټرانو سپينه چپنه يې په ځان کړې وه او زما دمرستې لپاره راغلې وه ؟
په هرحال په هر اکر کې چې وم ډېر خوشحاله وم ، کوم حال چې ما پيداکړی و ډېر ترې خوشحاله وم او که رښتيا ووايم نو ددې ټولو ستاينه هم نشم کولای ، بيا هم هرڅه چې ول زماپه زړه کې ول او ما ترې ډېرخوند اخيسته.
زړه مې غوښتل چې دروغتون له کټ څخه راټوپ کړم او رويا په غېږکې واخلم او له هغې مننه وکړم چې يو ځل بيا هم زما پرلوري راغلې ده ، زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم او هغې ته ووايم چې اوس هم ورسره مينه کوم او ستاله کبله په دغې اکر کې راښکېل شوی يم !
خو افسوس چې توان مې نه درلود او ددې شيمه مې هم نه درلوده چې کومه خبره په ژبه راوړم ، يوه شېبه همداسې اريان دريان پاتې وم ، او له هغې څخه مې سترګې نه اړولې ، هغه هم همداسې غلې زما سرته وولاړه وه ، او ماته يې ځيرځير کتل ، خو زما پر لور کتل يې سوچه پردې ول ، داسې بربښېده چې ګواکې زه او هغه سره هېڅ نه پېژنو.
لږ وخوځېدم او ځان مې ځای پرځای کړ. هغه هم ټيټه شوه ، لاسونه يې زما پرسينه کېښودل او په ارامۍ سره يې وويل:
((لطفا مه خوربږه ......))
آه ، زما خدايه ! دا درويا غږ نه و ، خير دا نو رويانه وه ؟
دا زما مينه او هيله نه وه ؟ نه هغه دروغتون نرسه وه ، خو عجيبه داوه چې کټ مټ درويا په څېر وه ، او داسې ګومان کېده چې دوه جوړې خويندې دې واوسي. ډېره شېبه مې همداسې اريا دريان ورته کتل او هغه هم بې له دې چې څه ووايي غلې ولاړه وه ، او په رډو رډو يې ماته کتل ، په دې وخت کې يوه بله نرسه خونې ته راننوته او هغې ته يې وويل:
((شهلا جانې ، نامزد دې راغلی دی ، غواړې تا ووينې ، ګومان کوم څه کار درسره لري ، زه ولاړه شه ، ترڅو چې ته بېرته راستنېږې زه ددې ناروغ خيال ساتم او...له دې خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته هغې نرسې چې درويا سره كټ مټ ورته والى درلود . او نوم يې شهلا وه له خونې ووته.

دهغې له وتو وروسته چې زما حال هم لا څه ښه شوى و دنوې راننوتې نرسې څخه مې دشهلا په اړه پوښتنې او ګرو يږنې وكړې. نوموړې نرسې وويل: كه رښتيا وو ايم نو شهلا اوس ، اوس دې روغتون ته راغلې ده او زه هم ورسره لا دومره صميمي نه يم او زه يې په هكله دومره معلومات هم نلرم.،

دشهلا دنامزد په هكله مې ترې پوښتنه وكړه ويې ويل: په دې هكله هم دومره معلومات نلرم ، خوكوم سړى چې شهلا وايي نامزد يې دى ښه ويلون غږ ونكى دى، چې كله ناكله دشهلا سره هم تمرين كوي ، ځكه شهلا ښه اواز لري او دشهلا له قوله دغه سړى دوه مياشتې مخكې په يوه ميلمستيا كې دشهلا سره مخ شوى وروسته له هغې چې كله دې سړي دشهلا اواز اوريدلى نو هغې ته يې دتمرين وړانديز كړى چې ورسره تمرين وكړي ، شهلا هم دغه وړانديز منلى او تمرين يې ورسره پيل كړى دى چې په همدې لړكې ددواړو دپيژندګلوى په بهير كې سره نامزد شوي دي ، نو په دې اساس هره ورځ چې دشهلا ددندې وخت پاى ته رسيږي دهغې نامزد راځي او دواړه سره يو ځاى كورته ځي.

ددې لپاره چې نرسه پرما بدګومانه نشي او زما ګرو يږنې پرې ناوړه اغيزه ونكړي نورې پوښتنې مې ترې ونكړې ، زما معلومات دشهلا په اړه همدومره ول ، خو په دې هم ښه پوهيدم چې هغه كټ مټ زما دوركې شوې په څيروه ، كه چيرې ددې او رويا پيدا ايښت په يوه وخت كې او يو ځاى كې شوى واى نو ما به هيڅ كله هم ګومان نه واى كړى چې دادې شهلا اوسي ، په دې اكر كې چې زه په همدې سوچونو كې ډوب وم ډاكتر را دننه شو او ماسره يې په خبرو پيل وكړ او زما دحال پوښتنه يې وكړه ، ديوې وړې او سرسري كتنې وروسته چې دويم ځلي روغ شوى وم اوهغه دچا خبره دمرګ له خولې بچ شوى وم راته مباركي وويله په دې وخت كې شهلا بيرته راستنه شوه ډاكتر چې شهلا وليده نو دهغې بلې نرسې سره چې تردې دمه مې دهغې نوم هم زده نه و ، ووتل اوزه او شهلا يې يوازې پريښودو . دهغوى له تګ وروسته ما غوښتل چې دشهلا سره دخبرو لړۍ پيل كړم ، خو له بده مرغه چې دخبرو كولو توان هم راكې نه و.

هغې زما دملاستې ځاى جوړ كړ اوروسته له دې چې پوښتنه يې راڅخه وكړه چې څه شي ته اړتيا لرم او كه نه راسره خداى په اماني وكړه او لاړه ، دتللو پرمهال يې ماته وويل كه چيرې مې كوم شي ته اړتيا پيدا شوه نو دټالۍ (زنګ) بټن دې ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې له تګ څخه وروسته مې يوې نا څاپي کرکې ټول بدن محاصره کړ او لامل يې هم همدا چې ددې نجلۍ (شهلا) په ليدلو راته درويا خوږېاو ترخې خاطرې را په يا دشوې .

په هرحال په هغه بحراني شېبه کې له هغې څخه مې ډېربد راغلي ول او نور په هېڅ وجه حاضرنه وم چې په دې ساعت کې هغه ووينم.
په همدې موخه کله چې ډاکټر مې خونې ته راغی او زما په کتنې يې پيل وکړ ماورته دخپل ژوند ټوله کيسه وکړه او له هغه څخه مې وغوښتل چې نور شهلا زما دچوپړ لپاره راوانه ستوي او دهغې پرځای يوه بله نرسه زما ددرملنې او خونې ارامتيا لپاره راولېږي ، ډاکټر ومنله او دهغې پرځای يې راته يوه بله ډېره تېزه ، بد رنګه او کم اوسېلې (حوصلې) نرسه راولېږله ، دغه نرسه نسبتاً غمجنه او غوسه ناکه برېښېده.
په هرحال هغه چې هرڅه وه ماته دشهلا څخه ډېره ښه و ، دې نرسې په دېر زړه سواندې زما پالنه کوله. نه پوهېږم چې ډاکټر دې ته څه ويلي ول چې پرما دومره مهربانه وه او ځينې وخت خو به لاساعتونه زما دچپرکټ ترڅنګ ناسته وه او ماسره به يې خبرې کولې او ما ډېرکوښښ کاوه چې ددغې غمجنوتنوب او خپګان لامل چې ددغې نرسې په څېرې کې له ورايه برېښېده پيدا کړم ترڅو چې يوه ورځ په خبرو کې دهغې له خبرو څخه پوه شوم چې هغه دخپل بدن دبدرنګ والي څخه رنځ وړي او دخپګان آر لامل يې هم همدا دی. داسې برېښېدل چې هغه ډېره مغروره ده او په هېڅ وجه راځي نه ده چې کوم سړی دهغې دصورت دبدرنګوالي له کبله په هغه رحم وکړي او ياپرې زړه وسوزوي او مينه ورسره وکړي ، نو همدا لامل و چې دې موضوع يې غم لاپسې زيا تاوه.
ددې نرسې دخپګان دلامل په پوهېدو ډېر خپه شوم او دځان سره مې وويل چې رښتيا هم طبيعت څه کارونه کوي ، يوه ښځه دومره ښايسته پيدا کړي چې دحسن ملکه شي او بله دومره بدرنګه شي چې حتی څوک ورته ګوري نه ، او پخپله هم له ځانه وېره کوي او تښتي.
ددې ترڅنګ دې ټکي ته هم ځېر شوم چې نوموړې نرسه نه غواړي په دې هکله ترې ډېرې پوښتنې او ګروېږنې وشي. نو دخبرو لوری مې بل لورته واړاوه. بله ورځ هغې دخپل کار په پای کې ، کله يې چې غوښتل له خونې څخه ووځي مخ زما پرلور راواړاوه اوويې ويل:
رښتيا ټاکل شوې چې سبا دناروغانو دروحي درملنې په موخه دروغتون په تالارکې يوه غونډه يا کنسرت دڅو خوږ ژبو سندغاړو او هنرمندانو په ګډون جوړ شي ، ستاسې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دخدای (ج) په فضل حال لږ ښه شوی او کوای شی چې په دې کنسرت کې ګډون وکړئ ، هغې سره مې ژمنه وکړه چې هرو مرو به ورځم ، سبا زه سره دځو نورو ناروغانو چې لږ څه يې حال ښه شوی و دروغتون ځانګړي شوي تالار ته چې کنسرت په کې ترسره کېده ورغلو ، دې کنسرت ته دهېواد ډېر تکړه او پېژندل شوي هنرمندان راغلي ول چې دناروغانو لخوا په خورا چکو چکو او چيغو بدرګه شول.
په دې وخت کې ناڅاپې ویاند خبر راکړمېرمن شهلا چې دروغتون يوه ډېره لايقه او ماهره نرسه ده او مېړه يې چې يو پېژندل شوی ويلون غږونکی دی غواړي په خپل خواږه او زړه راښکوونکي اواز ستاسې چوپړ په پاريو څو خوندوري سندرې ووايي.
شهلا دخلکو دهاهاا او بدرګو له منځه ددريځ مخې ته جګه شوه او ترځنګ يې يو بل سړی هم روان و چې وروسته خلکو وويل دايې نامزددی ، دواړو په ګډه په خپل زړه راښکونکي اواز سندرې ويل پيل کړل.
دشهلا نازک او زړه راښکوونکي اواز دباور وړنه و ، مخکې تردې مې هم دشهلا داواز په اړه ډېرې ستاينې اوردېدلې وې خو هېڅ کله مې فکر نه کاوه چې دهغې اواز دې دومره زړه راښکوونکي ، جذاب او خوندور وي.
هغې په دومره شور او زوږ سندرې ويلې چې هرڅومره کلک او سخت زړه يې نرماوه کله يې چې لومړۍ سندره پای ته ورسېده نوخلکو دومره بدرګه کړه او دومره چکې چکې يې ورته ووهلې چې ترډېره يې دتالار فضا نيولې وه ، نو همدا د اورېدونکو غوښتنه وه چې هغې څو نورې سندرې هم وويلې ، بيا هم ګډونوالو ټينګار کاوه چې څو نورې سندرې هم ووايي خو شهلا بخښنه وغوښته اوورته يې وويل چې تردې زيات وخت نلري ، او هيله يې وکړه چې ترې خپه نشي ، په داسې حال کې چې بيا هم خلکو په ځټاکو بدرګه کوله ددريځ څخه راښکته شوه.
کله چې کنسرت پای ته ورسېد زه هم دخپلې خونې پرلور روان شوم په داسې حال کې چې دخپلې کړنې څخه چې دنرس شهلا په برخه کې مې کړې وې ډېر پښېمانه وم.
دشهلا اواز پرماژوره اغېزه کړې وه دهغې اواز يوه نغمه او يو ترنګ و چې دزړه له تله يې اوبه ځښلې او دحنجرې له لارې يې زړونو ته ژوند وربانښه. دهغې اواز دومره خوندور او زړه راښکونکی و چې ما په رښتينی توګه ځان دهغې داواز مين باله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت دا شونتيا هم شته چې ځيني لاملونه په انسان ژوره اغېزه وښندي او ورسته دهماغې لاملونو پروړاندې دانسان اند بدلون ومومي ، دشهلا په اړه ما هم همداسې يو اکر درلود او اند مې دهغې په اړه په بشپړ توګه بدل شوی و .
حيران وم په دې چې هغې ددې دومره زړه راښکوونکي اواز سره سره ولې دسندرو فن نه وټاکلی يا ولې سندر غاړې شوې نه وه ، شايد کوم لامل به يې درلود چې زه يې په اړه نه پوهېدم له هغې ورځې وروسته نور ما دشهلا څخه تپښتنه نه کوله ، بلکې ليوال وم چې دهغې سره خبرې وکړم خو کله به چې موقع لاس ته راغله او دواړه به سره مخامخ شونو هغه به زما له مخې تښتېده او هڅه به يې کوله چې له ما سره مخامخه نشي.
سره ددې چې هغې ته مې ځوځلې ځواب وراستولی و او دغلط پوهېدنې څخه مې په کراتو کراتو بخښنه غوښتې وه خو هغې بيا هم ددې ټولو خبرو سره سره ماسره سم چلند نه کاوه دې اکر تر ډېره ادامه درلوده ، ترڅو چې يوه ورځ ډاکټر زما دکتنې لپاره راغی کله يې چې زما دوسيه او کتنه (معاينه) بشپړه کړه ويې ويل:
((خوشحال يم په دې تاسې ته خبر درکوم چې ستاسې صحت په بشپړه توګه ښه شوی دی او تاسې کوای شئ چې کورته ولاړ شئ !))
ددې لپاره چې يوځل بيا په بشپړه توګه ښه شوی وم ډېر خوشحاله وم ، ځکه پوهېدم چې نورمې دناروغې مهال پای ته رسېدلی دی. غوښتل مې چې ژنګه دروغتون څخه رخصت شوم ، ولاړ شم او دځان لپاره کارپيدا کړم او په دې توګه وکولای شم خپل ژوند بيا له سره جوړ کړم. په همدې موخه مې دډاکټر څخه هيله وکړه چې دهماغې ورځې پرمازيګر ماته رخصت راکړي. ډاکټر هم اړوندو ځانګو باندې په دې اړه ماته امر راکړ. دهغې ورځې له غرمې وروسته مې خپلې جامې دروغتون له دفتره واخيستې او وروسته دخپلو ګاونډيانو ناروغانو خونوته دخدای په امانۍ په پار ورغلم او روروسته له هغې څخه دنرسانو خونې ته هم ولاړم ترڅو دشهلا اويو شمېر نورو نرسانو سره خدای پا ماني وکړم له نېکمرغه شهلا هم په خونې کې وه او ځنګه يې چې سترګې پرماولېږېدې ، بې له دې چې څه ووايي له خونې بهر ووته او زما دخبرې ځواب چې دخدای په امانۍ لپاره راغلی يم همداسې پاتې شو.
په داسې حال کې چې دشهلا ددې کار څخه سخت ناخوښه شوی وم نورو نرسانو ته ورغلم او دخدای په امانۍ ترځنګ مې ځانګړې مننې هم له هرې يوې څخه وکړې او بخښنه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې وغوښته چې زما سره په دې دومره وخت کې په تکلیف شوې وې، وروسته له هغې همداسې ترو ((مستقیماً)) له روغتون څخه ووتم.
کله چې د ورونو (دروازو) له چوپړ کوونکو سره په خدای په امانی بوخت وم ، یوه نرسه په منډه ، منډه راغله او یو وړلیک یې ماته راکړ او راته یې وویل چې شهلا راکړی دی.
ما هغه په جیب کې واچاوه او دچاپړاسیانو سره دخدای په امانی نه وروسته د روغتون څخه ووتم.
دروغتون څخه بهر آزادې هوا ماته یو ډول ځانکړې خوندراکړ چې زما روح یې تازه کړ ، داسې مې انګېرله چې ژوند په خپل طبیعي اکر پرمخ ځي او هرڅوک په خپلو کارونو بوخت ول ، دپنځ څرخ هماغسې په خپل اکر ګرځېده او دانسانانو برخلیک یې لټاوه ، دهغو انسانانو چې ډېری یې دژوند له خوږو او ترخو سره بلد نه وو او هماغسې په احمقانه توګه یې خپلو هڅوته دوام ورکاوه ، چې دتل لپاره ژوندي پاتې شي !!
زه هم دیو ډېر وخت بستربدو ، ستونزو ، اوکړاونو څخه وروسته دهمدغې خلکو په منځ کې بېرته په عادي اکرراغلی وم ، دهغو انسانانو په منځ کې چې سره یو ځای اوسېدل ، خیانت یې کاوه یو دبل پښې یې وهلې ، یو له بل سره یې ښه کول ، یو له بل څخه یې غچ اخیسته او بالاخره دا چې خپلې موخې ته درسېدو په خاطر یانې یوازې دژوندي پاتې کېدو په پارنه بلکې دژوندکولو په پار وو راغلی وم.
حتیٰ داسې انسانان هم په دې ټولنه کې ژوند کوي چې یوازې دانسان نوم لري نور هېڅ ډول سپي توب او لوفري ترې پاتې نه ده .

زه هم دیو څه وخت وروسته بېرته همدې ټولنې او همدې انسانانو ته چې هم ښه او هم بد په کې اوسېدل راغلی وم. په داسې حال کې چې برخلیک لاهماغسې زما په ژوند لوبې او نخرې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی

هغه شپه زه دويم ځلي هغه ميلمستون ته چې ترمخه مې په کې ځان ته خونه په کراه نيولې وه ورغلم خو داځل يې هغه خونه بل چاته په کرايه ورکړې وه او ماته يې بله کوټه راکړه کله چې کوټې ته لاړم نو يوه شيبه خو همداسې په کوټې کې بې موخې ګرځېدم راګرځېدم څه شيبه وروسته دکوټې په يوه کونج کې کښېناستم او په ښه ژور سوچ کې ډوب شوم تېر شوی ژوند راته په ياد شو يوه شيبه خومې بې واکه وژړل، داسې ګومان مې کاوه چې ممکن په ژړا مې لږ زړه سپک شي او څه غم مې کم شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو له بده مرغه چې اوښکو مې هم زړه ته تسکین رانکړ ، دغم مراندو مې لاهما غسې زړه سکوندړه ، او په ارام يې نه پرېښودم ، په همدې وخت کې ول چې ناڅاپي د ((شهلا)) ليک را په زړه شو ، هغه مې له جيب څخه رابهر کړ او ومې لوست ، هغې په دې ليک کې د ډېرسپما څخه کاراخيستی و او خُلاصه يې ليکلی و چې داسې و : پرون زموږ نامزدي لغوه شوه ، که غواړې چې ما ووينې نو زما پته داده ... دوه درې ځلې مې کاغذ واړاوه راواړاوه خو نور څه په کې نه ښکاريدل ، دشهلا ددې کار څخه چې يو دم يې خپله ګروهه بدله کړې وه ، ډېر خوشحاله شوم او په داسې حال کې چې حيران هم وم ليک مې ونغښت او دخپل پطلون په لاندينې جيب کې مې کېښود او دامې دځان سره وپتييله چې که چېرې وخت راسره پيداشو او مناسبه موقع په لاس راغله نو يوځل به سرورښکاره کړم په هغه شپه کې مې بېلابېلو او ډول ډول فکرونو ذهن محاصره کړ ، کله خو به مې وويل چې همدا اوس دشهلا کورته ولاړ شم اوورته ووايم چې ما نور ددې اکره وژغوري ، ددې لپاره چې دا درويا سره کټ مټ ورته والی لري نو زما سره دې واده وکړي چې درويا ياد پرې تازه کړم او په دې پلمه به زړه ته مې هم تسکين وشي.

خو ډېر ژر پښېمانه شوم او ديو ډول نا اشنا کرکې احساس به مې وکړ او ددې لپاره چې هغې تردې کچې درويا سره ورته والی درلود نو ما به رنځ وړ ، سربيره پردې کله چې زه په روغتون کې بستر وم او ددې کړنې به را په زړه شوې نو نور به هم پسې غوسه شوم ، نو همدا لامل و چې په دې شپه مې دهغې کورته له ورتګ څخه ډډه وکړه او داکار مې دګاندې مخپتيينې لپاره پرېښوده ، وروسته تردې دسلګونو سوچونو سره په خپل ځای کې پريوتم او سکريټ مې ولګاوه ، خو لکه څنګه چې ټوله ورځ ګرځېدلی وم او بې ګچې مې دستړيا احساس کاوه نو سکريټ مې په نيمايي کې مړ کړ او يوه شېبه وروسته په درانه خوب ويده شوم.

دهمدې شپې پر سبا دنورو ورځو په پرتله چې هره ورځ به روغتون کې راپاڅېدم ناوخته راوينې شوم ، دمخ او لاسو وينځلو اودغه راز دسهار چای څښلو وروسته له ميلمستونه رابهر شوم ، تصميم مې ونيو چې لږ دښار په پراخه ارتو ، اوښايسته پارکونو او ځايونو کې وګرځم ، تر څو ددې څو روځو دناروغۍ ستړيا او خپګان چې ماپه روغتون کې تېرکړې وجبران کړم اولږخپل پام هم غلط کړم ، دهمدې مخپتيينې په پارلومړی((نادري)) پارک ته ولاړم ، وروسته له هغې چې هغه ځای مې په بشپړه توګه وکوت داسلامبول پارک له لياري لاله زار پارک ته ولاړم ، په دې ځای کې د موټوټګ راتګ ، دلاسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورونکو شور او هاها ، دکورونو ، مغازو ، او په سلګونو نورو شیانو موجودیت چې په ټولنه کې یې یو خاص ډول نظام جوړ کړی و ډېر خوند راکړ ، ځکه زه ډېر وخت دروغتون په ارامه او زړه نیونکي چاپېریال کې رابنکېل شوی وم او اوس آزادي فضا ډېرخوند راکاوه.
ډېره شېبه دخلکو په منځ کې یوه خوا اوبله خوا وګرځېدم ، آخر مې تصمیم ونیو چې دوخت تېرولو لپاره سینما ته ولاړشم چې په همدې نږدیو کې وه ، سینماته ولاړم خو دفلم پیل کېدو ته لاوخت پاتې و نو ځکه دسینما اجاره دارانو هم ټکټونه نه خرڅول او په تمه ول ترڅو وخت یې راورسېږي ماهم ددې لپاره چې نوبت مې نیولی وي ډېر لیرې ولاړ نشوم او په سینما کې مې دلګول شویو انځورو نو په لیدلو پیل وکړ ، وروسته له هغې دمیوې داوبو یوه دوکان ته ننوتم ، ترڅو دفلم پیل کېدو پورې همدلته کښېنم او اوبه به هم وڅښم ، خو دمیوې اوبه مې لانه وې څښلې چې په ولې مې یو لاس کېښودل شو ، کله مې چې مخ شاته واړاوه نوحمیدوچې دیوې ډېرې ښایسته نجلۍ سره څنګ په څنګ او لاس په لاس راته مخامخ ولاړ و ، یو بل ته مو سره غېږه ورکړه او مخونه مو سره مچې کړل ،وروسته له دې هغه ، هغه نجلۍ چې ورسه څنګ کې ولاړه وه او دخپلوانو له ډلې څخه یې وه ماته راوپېژندله دحمید له لیدلو څخه ډېر خوشحاله شوم که رښتیا ووایم نودروغتون دفارغېدو څخه وروسته مې ښه حال نه درلود او بله دا چې دهغه ډېر پوروړی هم وم نو ځکه یې لیدوته نه ورتلم ، نو په همدې موخه کومه ښایسته او نازکه نجلۍ چې دهغه سره ولاړه وه ما دهغې له کبله په خپله خوله مهرولګاوه او دخبرو وار مې هغه ته ورکړ ، ډېر ټینګار یې وکړ چې سره یو ځای واوسو ، دناکامه مې ومنله په یوه ټیکسي کې سپاره شو او هغه نجلۍ مو خپل کورته یې ورسوله او دخدای په امانۍ نه وروسته حمید بار بار خپګان څرګند کړ چې ولې مې ددې پوښتنه په دې دومره وخت کې نه ده کړې نو په همدې کې دحمید په نغوته دپهلوي واټ ته ولاړو ، بیا هم دحمید په غوښتنه یو رستورانت ته ننوتلو او دډوډۍ فرمایش یې ورکړ ترڅو چې ډوډۍ رارسېده ماټول هغه څه چې پرما تېر شوي ول حمید ته کیسه وکړه.
وروسته دډوډۍ له خوړولو یوه شېبه غلي او بې خبرو کښېناستو ، حمید په داسې حال کې چې سترګې زما په وجود کې خښې کړې وې بې له سریزې وویل:
((رښتیا بهمنه ، دبستر په وخت کې دې کله ورځپاڼې هم لوستلې ؟))
((نه ، ډېر کم))

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه شېبه يې چوپتيا غوره کړه او وروسته له هغې په داسې حال کې چې ديوې کرغېړنې خبرې څرګندتيا يې کوله ، وويل : ((بهمنه غواړم يوه پوښتنه له تاوکړم ، آيا اوس هم دپخوا په څېر له رويا سره مينه کوې ؟)) البته که څه هم هغې زه هيرکړی يم ،خوزماتل په يادده اوتل يې ستايم.

غواړې داډير وخت چې دې نه رويا ليدلې اونه يې له حاله خبريې په باره کې ځينې معلومات ترلاسه کړې اودرته يې ووايم ،که غواړې چې درته يې ووايم نوترهرڅه دمخه به راسره ژمنه کوې چې ناکراره کېږې به نه ،اونه به هم کومه ګډوډې را منځته کوې.

فکرمې وکړ چې شايد داحمد اورويادواده په هکله راته څه ووايې په همدې موخه مې ورته وويل اوورسره مې ژمنه وکړه چې نه خپه کېږم.

بيايې هم مکث وکړ داسې برېښېده چې ګواکې ډارېږي خوزه يې چې په اکر پوه شوم اوګومان مې کاوه داحمداورويا دواده په اړه راته څه وايي نوپه کراتو ،کراتومې ورسره ژمنه وکړه اوټينګارمې وکړ چې هېڅکله نه خپه کېږم ځکه مې قسم هم وکړ په يوډول ناباوري مې ژمنه ورسره وکړه ،ځيرځيريې راته وکتل ورسته له دې يې کوښښ کاوه چې خپل عادي اکروساتي يوه شېبه خويې حاشيه روېې وکړه دمرګ اوژوند په هکله يې خبرې وکړې اوويل يې چې موږټول بويه په مرګ ګروهه ولرو ځکه يوه ورځ نه يوه ورځ ټول مرو ،زه پوه شوم چې دی حاشيه روېې کوي او غواړي چې ددې لارې بالاخره آره خبره چې درويا اواحمد واده دی راته وکړي ، نوځکه هم ما بيا هم ټينګاروکړ اوقسم مې ياد کړ چې زه هېڅ ډول ناکراي نه کوم ، نوهيله کوم چې خبره ډيره اوږده نکړي اوخپله موخه راته ووايي داځل يی به تشويش وويل: څه وخت مخکې مې په کور کې ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې داحمد اورويا په نامه ديو هلک اويوې نجلۍ په انځور سترګې ولګيدې خبره ،مې ورته دټوکې په ډول غوڅه کړه اوورته مې وويل : (اوورسره ليکل شوي ول چې دواړو واده کړی دی !).

(نه ليکلې يي وچې ، په ډيره ناکرارۍ يي بياهم مکس وکړ !)

ومې ويل: (څه يی ليکلې ول ؟)

(ليکلې يي و .....هغوی دواړه په يوه ترافيکې پېښه کې مړه شوي دي ! !)

مايوسانه اوپه نه باورئ مې وويل:

(مړه شوي دي ؟ !)

(يانې رويا مړه شوې ده ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له بده مرغه هوکې هغه مړه شوه اوپه ډېر ویاړ هم مړه شوه)
ددې ناځاپي خبرله اورېدو څخه ډېر ناراحته شوم ،یوډول اذیت اولړزې مې ټول بدن محاصره کړ ،غاښونه مې سره جنګېدل ،غوښتل مې چې په خپل ټول توان سره چیغې ووهم اووژاړم خواوښکې مې هم وچې شوې وې.
په ډېرې ستونزې مې خپلې شونډې خلاصې کړې اوله حمید څخه مې پوښتنه وکړه (آخر څنګه مړه شوه ؟)
وروسته له دې چې ځواب ته په تمه شم خپلو خبروته مې ادامه ورکړه اوورته مې وویل: نه ،هېڅ کله نه ،زه باور نشم کولای ،هغه وخت مې نولاسونه مخ ته ونیول اوپه چیغو چیغو مې وژړل اوحمید ته مې په ژړا ژړا کې وویل :عجیبه بد بخته انسان یم ،عجیبه مسکین اوبې وزلی انسان یم او.... !
حمید چې زما اکرولید نوزما په ډاډ ګیرنې یې پیل وکړ اوکوښښ یې وکړ چې ما غلی کړي اویا مې پام بلې خواته راواړوي خونه کېده ،که هر څومره مې کوښښ وکړ چې زړه تسکین کړم نه کرارکېده ،آخر حمید اړ شو اوراته یې وویل غلی شه بهمنه ،کوښښ وکړه چې ځان کنټرول کړې اودرستورانت نظم وساتې.
ما هم ددې لپاره چې حمید سره مې ژمنه کړې وه اوقسم مې هم یاد کړی و نو سره ددې دومره ډېرو ستونزو اوغمونو مې کوښښ وکړ چې ځان کنټرول کړم او ټول بوج په خپل زړه واخلم:
وروسته مې له حمیدڅخه وغوښتل چې ټول بهیر راته په بشپړه توګه په تفصیل سره ووایي هغه هم چې په تاسف سره سر ښوراوه ،پېښه یې راته داسې بیان کړه:
څه وخت مخکې مې یوه ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې د پېښو په مخ کې داحمد اورویا انځورونه ولیدل چې ورلاندې لیکل شوي ول : دوه ځوان نامزادان چې دخپل واده دکارونودترسره کولو لپاره ښارته روان ول په یوه ترافیکي پېښه کې دشیراز په ښارکې خپل ژوند له لاسه ورکړ.
په داسې حال کې چې په ورځپاڼوکې خبریالانو دشیرازاواصفهان دلارې خبرورکړی ؤ رویا دموټر جلب ته ناسته وه چې په یوه نامعلوم لامل دشیرازاو اصفهان دلارې په منځ کې موټر یوې کندې ته دلوړې موړې څخه لویدلې او وروسته یې اور اخیستی دی چې په دې اورکې دواړه سوځېدلي اومړه شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځېړونکو د پېښې لامل د موټر د سرعت تېزوالی او د ډرېورېې احتیاطي ښودلې ده ،
د ځېړنکو په اند پېښه د موټر تېزوالی او د رویا بې احتیاطي وه چې کندې ته خطا شوی دی
او د واړه مړه شوي دي ،خو د مرګ څخه یې درې ورځې وروسته یو لیک زما لاس ته
راورسېده ،د برتریخ اوزړه دردونکی لیک ؤ خو حقیقت تل بویه ومنو ،یانې د رویا پېښه
د پولیسو او ځېړونکو په اند یوه ترافیکي پېښه وه خو آره خبره داده چې دا یو تصادف نه
بلکې پلان شوی کار ؤ او په قصدي توګه شوی دی ؟
دغه لیک رویا د شېراز له تګ څخه مخکې زما په پته رالیږلی ؤ ، اوکله چې مالیک
پرانیست نو پوه شوم چې لیک ستالپاره لیکل شوی دی ،خو لکه څنګه چې له تا څخه
خبرنه وم اونه دې راته پته معلومه وه نو لیک مې دځان سره وساته په دې وخت کې
حمید یو لیک د خپل څنګ کې ورډ بکس څخه راوکېښ اوما ته یې راکړ په چټکۍ سره مې
لیک پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ،رویات په دې لیک کې د سلام اونېکوهیلو
څخه وروسته داسې لیکلي ؤ: زما ګرانه بهمنه ،ژوند ژر یا وروسته پای ته رسېږي اومو ږ
ټول به یوه ورځ مړه شو ، یو شمېر په ما شومتوب کې مري ،یو شمېر په ځوانۍ کې اویو
شمېرهم په زړه ښت ا وبوډاتوب کې ،خو هرومرو بویه مرګ ته تسلیم شو .
مرګ حتمي دی اوله انکار کولو څخه یې ځان تېرویستل نه دي په کار،مو ږ بویه په نړۍ
کې هرڅیزته دفناکېدونکوپه توګه وګورو ،حتی مینه هم په دې دومره شور ،زور
اولړمون خورئ سره یوه ورځ پای ته رسېږي خو ځینې داسې خلک هم شته چې رښتیني
مینه کوي خاطرې یې ژوندۍ پاتېږي ،اود خپلې مینې یادګار غواړي دتل لپاره ژوندی
اوتل پاتې وساتي نوزما هیله داده چې زموږ مینه هم همداسې تل پاتې واوسي.
ما په خپل تېرلیک کې چې تاته لیکلې ؤداسې لیکلي ول چې خپل ژوند ته په عادي توګه
دوام ورکړه او دامې هم ویلي ول چې ما داحمد سره کوژدنه کړې ده ،نو اوس ټاکل شوې
چې موږ په دې نږدیو کې تهران ته ولاړ شو اوهلته د خپلو څوخپلوانو اوملګرو سره ووینو
او وروسته له هغې د خپل واده په پار یو ښارته ولاړ شو اوښه په درز کې واده وکړو .
حتی په دې کچه چې دواده دسپین کمیس سره چې داسمان د پرښتو جامه ده سره هم
دخپل مېړه سره یو ځای واوسم چې داکار ما زوروي او رنځ ترې وړم.
شاید تاته ترننه پوې داپوښتنه راولاړه شوې وي چې داحمد سره زما اړیکې دومره
ټینګې شوي دي چې زه دې وېرکړی یم ،خو ډاډه اوسه ،هېڅکله به پرې نږدم چې احمد
خپلې موخې ته ورسېږي ،ما تصمیم نیولی دی چې یا تا سره ژوند وکړم او یا مړه شم ،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې په دې ونه توانېدم چې ستا سره ژوند وکړم نو مرګ مې غوره وباله ، نه پوهېږم چې څنګه ددغې ستونزمن او کرغېړن ژوند څخه ځان خلاص کړم خو په هر حال دا کار کوم.
ډاډه اوسه دا لیک به هغه وخت تاته درولېږم چې زما مرګ ته نور ډېرکم وخت پاتې وي او هغه وخت به یې ته ترلاسه کړې چې زه نوره په دې نړۍ کې نه اوسم ،خو لکه څنګه چې مې په مخکینې لیک کې درته لیکلي ول ،حتی راضي نه یم چې زما لپاره یوه اوښکه هم تویه کړې اوتاته زموږ په پاکې مینې قسم درکوم چې هرکله دې کومې نجلۍ ته زړه لیوالتیا وښوده هغې سره زما په خاطر دمینې تار وځغلوه اوزموږ دګډ ژوند مړې خاطرې پرې راژوندۍ کړه اوپه دې هم ډاډه اوسه که چېرې تا داکار وکړ نو زما روح به ارام اوسي.
بهمنه ،پوهېږم چې ته زما د رضایت لپاره دا کارکوې او هرومرو یې کوې ،خو هیله کوم چې داسې کوم تصمیم ونه نیسې چې زما روح په عذاب کړي.
زه غواړم چې ته خپل ژوند ته ادامه ورکړې اوټولوته دا زبات کړې چې سره ددې چې لومړی ما اوبیا زمانې دې وزرې درماتې کړي دي خو ته دا توان لرې چې خپل ژوند ته په سمه اوعادي توګه ادامه ورکړې او دپخوا په څېر یې پرمخ بوزې.
رښتیا هم به ټولنه کې ډېرې داسې پېښې پېښېږي چې انسان دخپل قانوني حق څخه محروم کوي چې دابې عدالتې دژوند په هره برخه کې لیدل کېږي.
او آر لامل یې هم دادی چې ډېر بې باکه اوچړوس خلک دمقام ،څوکۍ ، پیسو ، او......ترلاسه کولو په موخه داکارکوي.
خوزما ګرانه بهمنه ،ډاډه اوسه چې دخدای ج عدالت تل په دې نورو قوانینو او عدالتونو حاکم وي ،اوهغه کسان چې دخپلو کټو لپاره دنورو ګټې او ژوند ته زیان رسوي په دې دې پوه شي چې یوه ورځ یې آخرمرګ سرته راځي ،اوهغه وخت مجبوردی چې ژوند سره یاپه خوښه اویاپه بې خوښۍ مخه ښه وکړي ،خو په یقیني توګه په دې نړۍ کې دښو اوبدو کارونو نوم تل ژوندی پاتېږ ي،زما کورنۍ هم اړه ده چې زما ترمرګ وروسته په دې ننګ اوغیرت سره چې زما په برخه کې یې کړې دي نوم ژوندی پاتې شي.
په واقعیت کې دا همغوی (کورنۍ) ول چې زما ژوند یې را خراب کړاوزه یې دخپلو غوښتنو قرباني کړم ،خو همدا مرګ ؤچې زه یې له دوی څخه وژغورلم اوهېڅ کله ددوی غوښتنوته تسلیم نشوم او اوس دادی نږدې دی چې په ډېرې سرلوړې ور ودانګم اودتل لپاره ځان ددې لانجمنې نړۍ څخه فنا کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات له دې درته نور مزاحمت نه کوم او ديوه ښه ژوند هيله درته کوم اوداهم بايد ووايم چې نه پوهېږم په کوم ساعت او په څه ډول خپله طرحه پلې کوم.خو په هرحال داليک به زما ترمرګ وروسته تاته درورسېږي !
دا مه هيروه چې ما په تا باندې په خپل مخکيني ليک کې ژمنه کړې وه اوقسم مې درباندې کړی ؤ چې ته به زما خبره منې اوزما ترمرګه وروسته به خورا وړوکی غبرګون هم نه ښکاره کوې ،داځکه چې که سبا خدای مه کړه ته کوم عادي کار هم وکړې خلک به زموږپه مينې باندې ملنډې ووهي اوډرامې به پسې جوړوي او ډاربږم لا په دې چې خلک به وايي ما دخپلې بد نامۍ تاب نه درلود نوځکه مې ځان وژلی دی ،نوجوته ده چې ته دخلکو دا توهين زما په برخه کې نشې زغملای ،زه مطمينه يم.
ښه ګرانه له تاسره خدای ج په امانې کوم ،اوستا څخه هيله کوم چې دټولنې دخلکو په اند زه نامزد لرم نوددې ليک ترلوستلو ورسته داليک وسوزوه.
هغه څوک چې تل تا نه هيروي(رويا)
دليک ترلوستلووروسته مې بدن ټول کلک خوږېده اودکرکې اور مې په وجود کې مړ شو ،اوس راته هرڅه څرګند شوي وو.
رويا زموږدپاکې مينې ددرناوي په پار دموټرچلولو په وخت کې په قصدي توګه موټرکندې ته ورمخامخ کړی دی اودخپل ځان په مرګ يې دخپلې مينې ټينګښت اوپايښت څرګند کړی دی.
هغې دهغه قسم په اړه چې زموږ دمينې په هکله يې راسره کړی ؤ اودخپلې دوستې په هکله چې تردې دمه ما غلطه انګيرله ،ځان قرباني کړئ ؤ.
هغې لکه څنګه چې يې په خپل ليک کې ليکلې ول ددې دردونکې اوزړه زورونکې ژوند څخه دابديت پرلوروردانګلې ول ،خوزه لاتراوسه دهغې په خوښه اوهيله ژوندی ګرځېدم اوپه دې کارمحکوم شوی وم يا داسې ګومان مې کاوه چې ګواکې دهغې اواز مې په ټول بدن اورېده چې چيغې يې وهلې : (زما ښايسته ګله ،که سل کاله وروسته مې هم قبر راوسپړې اوزړه مې شته وي ،نووبه ګورې چې پرې ليکلې يې دي: يوازې له تا سره مينه کوم)
رښتيا انسان دژوند دپېښوپوراندې څومره کمزوری دی اورښتيني مينې په هکله هم.
انسان هرکله دخپلې رښتيني مينې لمبې په يو ډول نه يو ډول بلوي خو د زمانې تاړاکونه اوتېره بادونه يې په ډېر ناړامه توګه مړه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویا هم دمینې یوه لمبه وه چې دمرګ په رارسیدوسره یې دتل لپاره مړه شوه اوزه اوس یوازې دژوند ترخواوتیارو ته پاتې شوم اوترهغې به په همدې تیاروکې اوسم څوزه هم تیاره شم اووجودمې ددې نړۍ څخه پناه شي.
قسم یادوم چې دژوندپه دې تیاروشپېوکې مې دمرګ غوښتنه کوله ،غوښتل مې چې مړشم اودژوند ترپایه پورې نور همداسې ستونزې ونه وینم ،خوکله مې چې درویادلیک کرښې راپه زړه شوې نو ځان ته به مې ډاډ ورکاوه اوکوښښ مې کاوه چې اوس لپاره دمرګ غوندړله (جمله) له خولې څخه وغورځوم اوهیره یې کړم ترڅوپه دې توګه وکولای شم درویاغوښتنې اوهیلې ته مې درناوې کړې واوسې.
نه پوهېږم چې رویا ولې زماد داسې اکرپه هکله اند ونکړاوولې یې زه دخپل مرګ وروسته داسې پرېښودم اوپه دې توګه یې وغوښتل چې زه دژوند ترپایه همداسې غمونه وزغمم ،په داسې یوه دردېدونکي شېبه کې مې څه کولاتی شول چې وکړم ما دخپل ژوند یو ډېرارزښتمن څیزاوکس له لاسه ورکړی ؤ ،ولې باید زه ژوندی پاتې شوی وای ؟
ځواب مې خپلوپوښتنوته نه پیداکاوه ،یوازې داچې لکه څنګه چې هغې ویلې ول چې ژوندی پاتې شم اوغمونه وزغمم څویوه ورځ زه هم دهغې په څېرددې فانې نړۍ څخه دتل لپاره کډه وکړم.
کله چې مې دا اند وکړنوناڅاپه مې په کټ کټ او چیغوچیغو په ژړاپیل وکړ،داسې چې هرڅوک زموږ مېز سره نږدې ناست ووزموږمېزته ځیرشول ،حمید چې زما دا حال ولید نو زما لاس یې ونیو اودپیسو دورکولو وروسته یې درستورانت څخه بهر راویستم.
هېڅ څیز د پخواسره توپیرنه درلود یوازې ماتوپیرکړی ؤځکه زه اوس ذلیل او مسکین شوی وم اودیوساعت مخکې خوښۍ اوسوکالۍ نښه راکې اوس نه برېښیده ،زړه مې سخت راښکېل شوی ؤ اوسترګومې هم تورکاوه ،شاید که حمید له ما سره نه وای څوځایونوکې مې چې واک له لاسه ورکړنوولیدلی به وای .مرال مې دیوساعت مخکې سره ځمکې او اسمان توپیردرلودهیله مې کوله چې ای کاش هغه شپه چې دساقې خانې په یو کونج کې بې سده شوی وم اوډاکټرانوروغتون ته بولی وم اوبسترکړی یې وم چې داکاریې نه وای کړی اوهلته ترسهاره مړوای څومره به ښه ؤ ،خوافسوس چې داکار ونه شو.
درویا له مرګ نه وروسته به ژوندماته څه خوند راکړی وای یا څه ارزښت به یې راته درلودای ،دهغې مرګ اوداسې په نره مرګ یوځل بیازما په زړه کې حماسي مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راژوندی، او په ولولو کړه او د اسې مې وپتییله چې په دې زمانې کې هم د اسې خلک شته چې د ربنتینولۍ او مینې لپاره ځان قربانې کوي.
درویا مرګ زما زړه اوجرات دواړه ووژل ،اودا احساس چې زه به وروسته هم ژوندی پاتېږم ډېردردولم اوکړولم ،اودتل لپاره به مې ژړل ،خوحمید به راته ډاډ راکاوه ،نه پوهېږم چې په دې ورځ به په دې لار څرنګه دحمید سره تللی وم خوځیروم چې حمید په بشپړه توګه په پوره هوښیارۍ زما کړوو ړوته ځیردی.
حمید په دې شپه پرېښنودم چې میلمستون ته ولاړشم اوخپل کورته یې بوتلم ،شپه مې دحمید په کورکې په ډېرتکلیف اوستونزی سره سباکړه.
ټوله شپه ویښ وم اوخپلې تېرې خوږې خاطرې مې راپه یادولې ،اودهغوی په را یادولوبه دمره ناکراره شوم چې نږدې ول لیونی شم.
دسهارپه وخت کې چې حمید وکتل ډېرپه ستونزه کې راښکېل یم نودوه ډوله ګولۍ یې راکړې ،که څه هم مانه خوږې خوپه زوره یې رابانې وخوړې اوشېبه وروسته په ښایسته خواږه خوب ویده شوم ،خودې خوب له نورو خوبونو سره ډېرتوپیردرلود ، یانې که خوږهم ؤیوډول غم او رنځ په کې پوښل شوی ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم څپرکی

مهال بې له ځنډه پرمخ تللو ،زما ناکراره روحيې بدلون نه وموندلې ،حتی دورځوپه تېريدوهم ونشوکړای چې زما څخه درويا مرګ وېرکړي ،هره ورځ به مې دهغې اوقهرمانۍ په هکله يې فکرونه کول اودهغې نېکې خاطرې به مې رايادولې او دا چې له هغې څخه راوروسته دهغې په غوښتنه او دالله په رضا ژوندی پاتې وم ډېر رنځېدم ،خوافسوس چې غير دسوځيد واوزغم څخه مې بله چاره نه درلوده ، سر بېره د رويا په مرګ بې کارۍ اووزګارتيا هم رنځولم ،او نورمې ددې مخ نه درلود چې له چا څخه پور واخلم.

ددې لپاره چې هم بوخت اوسم اوهم مې يو څه پيسې لاس ته راوستې وي په چټکۍ مې دکارلټون پسې پيل وکړ اودامې وپتييله چې دهر ډول ابرومنداواعزتمندکار وړانديزکه راته وشي نوهرومروبه يې کوم چې په دې توګه وکولای شم هم دنده پيدا کړم اوهم خپله ګانده جوړه کړم.

نو لکه څنګه چې ددولتي اوشخصي کارونو څخه نا هيلی شوم د ډريورۍ اسنادو (ليسنس) په فکرکې شوم او دهمدغې اسنادوپرپنسټ دډريورۍ په لټه کې شوم که ګوندې کوم ځای کې ډريوري پيدا کړم خو بيا هم له بده مرغه چې حتی په کوم ځای کې چا دډريور په توګه هم له ځان سره ونه نيولم ،هرځای ته به چې ولاړم نويوازې همدا ځواب به مې اورېده ،زموږ داستخدامي کارلښتليک (لست) بشړ دی اونويو کسانوته اړتيا نلرو.

کله چې دټولو ځايونوڅخه نا هيلې شوم نو ديوکريابۍ مديرپه وسيله مې خپل تعليمي اسناد سره د ډرېورۍ اسنادو دکاريابۍ وزرات ته واستول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوزارت په غولي کې ډېرې خلک ولاړوو ،زه هم په نوبت ددوی سره یوځای ودرېدم ډېر وخت همدلته ضایع شو ترڅو چې راته وار راورسېد ،کله مې چې غوښتل خونې ته دننه ننوزم ،چوپړکوونکې (ملازم) له مټه ونیولم اوراته یې و ویل : ښاغلیه ، بخښنه غواړم لاتراوسه ستاسې وارنه دی رارسېدلی !

وروسته یې یوځوان ته چې د ودانۍ ترڅنګ د پاتخو (زینو) سره جوخت ولاړؤنغوته وکړه ، ما داځوان تردې دمه په نمبرکې نه ؤلیدلی ویې ویل (وارد دغه ښاغلي دی نه ستاسې !)

دچوپړکوونکي دې خبرې سخت په غوسه کړم اوپه نارو اوسورو مې پیل وکړ اوپه زغرده مې ددې ملازم نه سروټکاوه ،زما به چیغواوغالمغال دوزارت یومامور خبر شواودخپلې خونې څخه رابهرشو ،کله چې ما ته رانږدې شو نوچپ چپ یې راته ولیدل اوبیایې وویل ولې دې چیغې جوړې کړې ښاغلیه ؟چوپړکوونکی وروړاندې شو په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره یې غوره کړې وه ورته یې وویل چې د دې ښاغلي وار لانه وررارسیدلی اوغوښتل یې چې په زوره دننه شي اواصلاً واردهغه بل ؤخوداچې ما پرینښودنونوموړي په چیغواوکوکاروپیل وکړ.

دچوپړګوونکي له دې درواغوڅخه سخت په غوسه شوم اودډېرې غوسې نه نږدې ؤچې لیونی شم ،په داسې حال کې چې دغوسې نه ټول لړزېدم د ولاړو کسانوڅخه مې مرسته وغوښته اوهیله مې ترې وکړه چې دوزرات مامورته حقیقت ووایي څو ربنتیا اودرواغ سره روښانه شې او دملازم دابې ځایه ادعا جوته شي.

خوله بده مرغه د ولاړوکسانو څخه هېڅ چا ګواهې ورنکړه چې حقیقت څه شی دی ، څکه دوی ډارېدل که چېرې ګواهې ورکړي نوداسې نشې چې نوموړی ماموریې کارورخراب کړي اویایې ورته ونکړي.

کله چې پوه شوم چې داټول دډاره څه نه وایي نوپه ناکرارۍ اوغوسه مې ټول حال ورته ووایه اوورته مې وویل چې دا ډارنان دخپل ډارله کبله داکارنکوي اوددې په څنګ کې مې داهم ورزیاته کړه چې داچوپړکوونکي دخلکوڅخه بډې اخلي اوخلک بې نمرې تاسې ته درلیږې اوزما څخه یې هم رشوت وغوښته خوداچې ما بډې ورنکړه نوداسې جاراوجنجال یې جوړکړچې تاسې ته دا زبات کړي چې زه ګواکې ددې ځای ارامه فضا خرابوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خبرې په نوموړي مامور برعکس غبرګون وکړ اوناڅاپه یې له ګریوان څخه ونیولم اولیرې یې غوځارکړم ،اوهغه وخت یې امروکړچې سمدستې غونډه جوړه کړي اوزما پروړاندې څه ولیکي ،غونډه جوړه شوه او زما پروړاندې یې داسې ولیکل چې ماد رسمیاتو پرمهال دنوموړي وزارت دیوه پاک اوصادق چوپړکوونکي شخصیت اودندې ته توهین کړی اوهغه مې ګوابنلې دی.اوددې ترڅنګ مې دوزارت خانې نظم او ارامتیا ته هم زیان رسولی دی ، ما چې کله دا خبره واوریده نورمې بله خبره ونکړه او دربېدل راته بې ځایه ښکاره شوا ودخپل راتګ څخه دې وزارت ته ډېرپښېمانه شوم.

هغوی دجوړې شوې غونډې پربنسټ زه دپولیسومامو ریت ته وسپارلم او د پولیسو سرماموربې له دې چې زما خبرې ته غوږ کېږدې ،زما دوسیه یې ولیکله او د اجراتو لپاره یې قضایي مقاماتوته ولېږلم.

په څېړنتون (تحقیق خانه) کې مې ټول بهیرهوبه هو اوټکې په ټکې څېړونکي ته ووایه ،هغه هم ځیرو اوپوه شوچې زه رښتیا وایم ،زما پروړاندې یې چل سازي کړې اوهسې خوشې په خوشې یې راته دوسیه جوړه کړې ده ،نوزما پرحال یې ډېرافسوس وکړ او زړه یې راباندې وسوځېد ،نوامریې وکړچې ما ژژترژره خوشې کړي.

کله چې دڅېړنتون څخه بهرراووتم نوبیا هم بې کاره اولالهاند وم یوه شېبه خوپه واټونواوپارکونوکې وګرزیدم اووروسته له هغې میلمستون ته ولاړم ،کوټه مې دڅان پسې کلپ کړه اوپه ژور اند ډوب شوم ،غوښتل مې چې په هرډول کیږي ځانته کارپیداکړم.

په همدې فکرکې ډوب وم چې نا څاپه مې خپل هغه ملګری راپه زړه شو چې ګاراج یی درلوده ،مخکې ما دخپل پلارموټرپه همدې ګاراج کې دراوه اودګاراج څښتن ترحده زیات ماته درناوی درلود،په کراتوکراتویې له ماڅخه غوښتي ول چې که چېرې کوم کاریا ستونزه راته پیدا شوه نوهغې ته ووایم ،سمدستې دمیلمستون څخه راووتم او راساً دګاراج پرلوري ولاړم له نېکه مرغه هغه مې په خپل کاري دفترکې پیداکړ دګاراج خاوند زما پر پریشانه اوګډوډ اکر ډېر تعجب وکړ.

بې له مقدمې مې ورته ټول هغه څه چې پرما تېرشوي ول وویل اوله هغه څخه مې وغوښتل چې دشونتیا په صورت کې که کوم کار راته پیدا کولای شي پیدا یې کړي ویې وپوښتل:

«آیا کولای شې چې په ټکسي باندې کاروکړې ؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خوشالۍ مې ورته وويل:
«هو کې، بلې!»
ويې ويل:
«ډېره ښه ده سبا سهار دوخته راشه او ټکسي د ګاراج څخه بوزه» او ددې ترڅنګ يې څه پيسې هم دپورپه ډول راکړې چې خپل سراوصورت منظم کړم په ډېره خوشالۍ مې دګاراج خاوند څخه چې کوم کار يې ماته پيدا کړی ؤ، مننه وکړه او ورسره مې دخدای په اماني هم وکړه او بېرته ميلمستون ته راغلم دا چې دومره مودې بې کارۍ وروسته مې کار پيدا کړی ؤ ډېر خوشاله وم، په دې توګه ما اوس کولای شول چې سر د سبا څخه کار وکړم او دخپل ژوند ركودي اکرپای ته ورسوم.
بله ورځ مې خپل سراوصورت منظم کړ اول ډېر دوخته له خوبه راويښ شوم او وراساً دګاراج پر لوولاړم، دګاراج خاوند يو وړوکې ټکسي زما په واک کې راکړ او وزه هم بې له ځنډه دموټر په چوپړ بوخت شوم.
سره ددې چې په لومړيو کې مې دښار ځينې سيمې نه وې ليدلې او يا نه وم بلد خو وروسته، وروسته چې وګرځېدم بلد شوم او په داسې شرايطو کې مې چې کوم کار پيدا کړی ؤ ترې خوښ او راضي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

شپږمیاشتې په همدې ډول تېرې شوې ترڅویوه شپه مې غوښتل چې چلوکباب وخورم دچلاوکباب هوټل سره نږدې یوه دتورټکرې ولاښځه ولاړه وه اولاس یې راکړکه څه هم مانه غوښتل چې سورلۍ بوزم اوډوډۍ خوړلوته روان وم خوبیا مې هم نا څاپې بریک ونیو ،که څه هم نه پوهیدم چې ولې مې په بریک پښه کېښوده ، خوبیامې هم بریک ونیو ،دتورټکرې ښځتنه بې له دې چې څه ووايي موټرته راوختنه اودیوه واټ پته یې راکړه ،لا به سل متره نه وم تللې چې د تورټکرې ښځتنې خپل ټکرى له سره لرې کړا وپه خپل دستکول کې یې کېښوداوهغه وخت یې په کرار اواز زه مخاطب کړم اوراته یې وویل:

« سلام بهمن خانه !»

په تعجب مې سروګرځاوه که کسم شهلا ناسته ده اوپه خندا ماته ګوري ، دشهلا له لیدلو ډېر خوشاله شوم هغې هیله وکړه چې ټکسې ودروم ،همدا کارمې وکړ هغه دشا سیټ څخه راکښته شوه اومخکې سیټ ته راغله اوماسره څنګ کې کښېناسته ،زموږلومړنۍ خبرې دشهلاګیلې اودنګلې وې چې له ما څخه یې کولې ،په همدې ګیلو،ګیلوکې هدف ته ورسیدو ،شهلا را څخه هیله وکړه اوکه رښتیا ووایم نو بلنه یی راکړه چې دماښام ډوډۍ سره یو ځای وخورو ، ورسره مې ومنله اوکورته یې ولاړم ، شهلا دمیلمنو خونې ته بوتلم اوخپله دمړۍ تیاربدو لپاره پخلنځي ته ولاړه داخونه په خورا سلیقې سره سینګارشوې وه.

دمېز په سر یوډېر ښایسته دسرو ،شنو ،ژېړو .... مصنوی ګلانو ګلدانونه ایښودل شوې وو ،ددې ترڅنګ ډېر ښایسته اوخوندورې تابلوګانې هم په خونه کې راځړېدلې وې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني ته يي ځانکړې ښکلا ورکوله اودغه راز د رنګارنګو څراغو نو رڼاګانو هم يوډول سينګاراو ښکلاکوټې ته ورکړی وه.
شهلادماښام ډوډۍ تياره کړه اوپه يوه ګرم چاپېريال کې موسره يوځای وخوړه، وروسته هغه جګه شوه اودګلدان پرلوري ولاړه اودګلدان څخه يي يوسورګل را وشکاوه اوماته يې راکړاو ويې ويل:
بهمنه زه دا سورګل تاته درکوم پوهېږې چې سورګل څه......
هغه وخت مې ددې خبره په نيمايي کې غوڅه کړه اوهغه مې په خپله غېږکې را ښکېل کړه ،احساس مې وکړ چې هغې دسره ګل په راکولو سره دخپلې مينې څرګندتيا وکړه نو څنګه چې په دې وخت کې بې کوره اوبې اوره وم نو ددې مينې څخه مې په خلاصه غېږه هر کلې وکړ،داځکه چې په ګانده کې دګېلو او دنګلو موقع پاتې نشي.
درويا دژوند ټوله کيسه مې ورته وکړه او ورته مې وويل که زما تېرې شوې سهوې يي بخښلې وي نوهيله کوم چې راسره واده وکړي.
ويې منله اوڅوورځې وروسته چې حميد هم راغلې و اودشهلا يوشمېرخپلوان هم شته ول واده موسره وکړ،په دې توګه زموږنوې ژوند پېيل شو اوزموږدزوی په پيداکېدوموخوشالې لاپسې زياته شوه ،نولکه څنګه چې مې په ژوند کې ډېرې ماتې ،ناکامۍ اومايوسۍ انګيرلې وې نونه مې غوښتل چې زما زوی اومېرمن دې هم وزغمي اويا دې پرې داسې يواکر راشي که څه هم دشهلا پلارخورابډايه اودشتوخاوند ؤ اوپه واروار راته شهلاويلي وچې (کازرون) ته ولاړشوهلته ددې پلارسره يوځاې واوسېږوخومانه منله اوداخپل حقيراونا څيزه ژوند راته ددې دپلارپه ارام اوسو کاله ژوند په کراتوکراتوخوراښه ښکارېده.
کومې خوارې اوکړاونه چې ما دخپل ژوند دښه والي په پار پيل کړې ټولو ځای ونيو اوپه لږ وخت کې مو ژوند خورا ډيربدلون وموند اومايه ډيرې خوشالۍ او سوکالۍ سره دخپلې مېرمنې اوزوی په څنګ نېکمرغۍ ورځې تېرولې ،دې لړۍ همداسې غځونې کولې اوموږدخپل ژوند څخه لذت وړ،ترڅويوه ورځ دکازرون څخه دشهلا دپلارفکس راغی چې په ډېربداوکرغيړن اکرکې راښکېل ؤ،اوغوارې چې شهلا ووينې ، ددې تلګراف (فکس) په رارسېدوسره موږشپې دشپې دکازرون په لور روان شوخولږناوخته ورسېدو، ځکه دشهلا پلارزموږله ورتګ څخه درې ساعته وړاندې مړشوی و،سبا دهغه جنازې ته دکازرون ډير خلک راغلي ول چې په دې ډله کې ددې دپلارملګري اوڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلوان اوګاونډي هم وو موږيوه اونۍ وروسته دټولو مراسمو له ختمېدوسره سم بېرته تهران ته راستانه شوو.

ددې بډايه سړي له مرګ څخه وروسته دده مال شهلا اوخورته يې په ميراث پاتې شو ،اوهمدا مال اودولت لامل شو چې شهلا په نا څاپي ډول بدلون وکړي هغې په دې پلمه چې نه غواړم خپل پخوانی کارپرېږدم اوهغه کورچې دايې غواړي لاړشو ، راسره بد چلند شروع کړاودخپل زړه کارونه يې کول ،دپلارميرات دومره بې خوده اومغروره کړه چې هېڅکله يې نه په چا اونه په کوم څيز پاملرنه کوله ،اوياپې ددې خيال ساتلې وای حتی اوس يې زما خبروته هم ارزښت نه ورکاوه هغه اوس هره شپه دجوارۍ اوشپو غونډوته تلله ،هغې به په دې غونډوکې نڅا کوله سندرې به يې ويلې ،شراب به يې څښل اوهرډول کړنې به يې کولې په پايله کې به په ټيټ سرچې ټولې پيسې به يې بايللې وې اونشه به وه کورته راتله . هغې ددې ټکي څخه چې دنارينه اوښځينه جوارګرو دمحفل شمعه يا رڼاوه خوند اخيسته اود يوډول سرلوړۍ احساس به يې کاوه اوددغې ډلې له خبروڅخه چې ډيرښايسته اوزړه دردونکی اواز لري خوند اخيسته اولږه پاملرنه يې هم نه پرما اونه زما پرزوی کوله ،په دې ډول زه ساده او مسکين لاهم په دې تمه وم چې يو ه ورځ به شهلا ددې ليونتوب څخه لاس واخلي او بېرته په خپل لومړني ساده اوعادې ژوند ته مخه وکړي خونه هېڅکله نه داټول زما ساده ګي اونېک نيت و.

زه يوازې دخپل زوی دبرخليک اوخوشالي ته اندېښمند وم اوداخوشالي يوازې درويا په لاس کې وه يانې اوس دخدای (ج) څخه وروسته يوازنۍ کسه رويا وه چې کولای يې شول په خپلې رويي اونېکو اخلاقو هغه ښه وروزي.

ماډېرکوښښ وکړ چې شهلا ددې کارونوڅخه منعه کړم اودخپلواړيکواوزوی په خاطرهغه بېرته خپل عادي اکرته راوګرځوم اونوريې دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې پرې نږدم خودې کارنه يوازې ګټه ونه کړه بلکې زما دزوی روزنه اوپالنه هم زما پرغاړه شوه ،يانې هغه به اوس ډېرې شپې ترسهاره دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې ناسته وه اوسهارسهاربه په داسې حال کې چې نيشه به هم وه کورته راغله.

بيامې هم څوځلې ورته وويل چې لاس ددې ناوړه کارونوڅخه واخلي اونور خپل عادي ژوند ته دوام ورکړي خوګټه يې ونه کړه اوزما خبروباندې يې غوږ هم ونه ګراوه ،سره ددې چې پوهيدم شهلا دجوارګرۍ په غونډوکې ګډون کوي ،ګډيږي ،سندرې هم وايې ،شراب څښي او .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوپه دې هم ډاډه وم چې هغه به زمادزوی په خاطر هېڅکله زما سره خيانت ونکړي اوهېڅ کله به زمادزوی سرچاته ټيټ نکړي ، خوای کاش چې په هماغه لومړيوکې مې نه وای پرې ښې چې دومره آزاده شي اودومره بې باکه وګرځي چې پايله کې مې برخليک داسې شي.
هغه ورځ به مې هېڅکله هېره نشي چې ماپه ګاراچ کې موټرجوړاوه اودساعت ستنه دورځې په درې نيموځرخېده چې دسرای څوکيدارراغږکړاوويل چې په ټيليفون کې دې څوک غواړي په منډه دفتر ته ولاړم اوغوږی مې پورته کړچې دهغې لوری يوناپيژندل شوي کس خبرې کولې اوداسې څه يې ويل چې ماته هېڅکله دمنلوور نه وو ،داکس بې له دې چې خپل نوم ماته وښايي يوه پته يې راکړه اونوربې غوږی کېښود.
ديوډول حيرانتياواوسستوالي سره لاس اوګريوان شوم، غوږی مې له لاسه ولويده ، دسرای څوکيدار رامنډې کړه اوغوږی يې پرځای کېښود، پوښتنه يې راڅخه وکړه، ښاغليه حال موخراب نه دی ، ورته مې وويل ، ولې ښه يم ورسته له هغې هغه مړې خولې چې په مخ اوتندي مې پيداشوې وې پاکې کړې اودګاراج څخه وتم اودهغې پتې پرلوررروان شوم کومه چې ناپيژندل شوي سړي راکړې وه.
ما داکورډېرښه پېژانده که ناپېژندل شوي کس ما ته سمه پته راکړي وي نوبايد څوشېبې وروسته زما مېرمنه ددې کورڅخه چې دحميد پلارپورې يې اړه درلوده اوڅوورځې مخکې يې له خاوند څخه اخيستی ؤ راووځي.
زما لپاره دمنلو وړنه وه چې زما مېرمن ،زما دزوی موردې ،زما دصميمې اونږدې ملګري سره په دې کورکې يوازې واوسې.
نه داغيرې ممکنه وه ،داهيڅ کله زمالپاره دمنلووړنه وه اونه مې شول کولای چې داهرڅه ومنم ،په همدې ترتيب مې دځان سره وويل چې ای کاش دناپيژندل شوي سړي خبره دروغ وي .اوای کاش داټيليفون چاراته دقصد اوکينې له مخې کړی وي چې غواړي دخلکو ګډژوند اوکورنۍ نظام سره خراب کړي.
زړه مې غوښتل چې په خپل وجودکې دګومان اوترديدنيلې (ريښې) وچې کړم ،دهرشي په اړه مې کولای شول چې اند وکړم ،غيردشهلا اوحميد دخيانت په اړه هغه هم زما سره ،آخرڅنګه مې کولای شول باوروکړم چې زما صميمې او آن دژوند ملګری هغه څوک چې زما دژوند په خوږواوترخواوتولوهغوستونزوکې چې زه به ورسره لاس اوګريوان وم لاس راکاوه ،ماسره داسې لوی خيانت وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که داسې وي نوانسان نورپه خپل ژوندکې پرچااعتماداوباوروکړي ،خونه په واقعیت کې داخبره دروغ ده اوکوم سړي دحسادت اوکینې له مخې داخبره کړې ده ،دخدای (ج) دربارته مې دبې نیازۍ اوتمنا لاسونه اوږده کړل اوترې مې وغوښتل چې زما د ورړ زوی اوبې ګناه زوی له کبله داهرڅه وژغوري او پرې نږدي چې زما ښایسته اوحسینه مېرمن ، زما دزوی مور ،په یوه ناوړه ناروغۍ اخته شي په داسې ناروغۍ چې دبېرته راستنیدو لاره ترې نښته.

خولازما دعاګانې پای ته نه وې رسېدلې چې دکور وربېرته شو،سمدستې مې ځان یوڅنګ ته کړچې ښکاره نشم اوڅوک مې ونه وینې ،په دې وخت کې یوه ښځه چې په تورټیکري کې یې ځان په بشپړه توګه رانغاړلی ؤاوهېڅ دپېژندلو شونتیا یې نه وه له هغه کوره راووته اووروسته ،دخدای په امانۍ څخه چې حمید ورسره تروره بورې دبدرګۍ لپاره راغلی ؤ په یوه ټیکسي موټرکې سپره شوه ،دنوموړي کور ور وتړل شواوموټرهم حرکت وکړ،ماهم یوبل ټکسي پسې ونیو اوهدایت مې ورکړ چې هماغه ټکسي وڅاري (تعقیب کړي) هغه چې زما پریشانه اکرولید زما غوښتنه یې ومنله اودهغه بل ټکسي په تعقیب یې پیل وکړ.

ترڅوچې دې موټرزموږدکوسره بریک نه ونیولی ماګومان کاوه چې داټول درواغ دي اوهېڅ حقیقت نلري اودازما ښځه نه ده خوکله چې موټرزموږ دکورسره بریک ونیو نوشهلامې ولیدله چې خپل ټکری یې قات کړاوپه دستکول کې یې کېښود او وروسته له هغې دموټرڅخه پلې شوه .حقیقت راته لږڅه روښانه شو ،هغه حقیقت چې هېڅکله مې باور پرې نشوکولای اوهېڅکله مې هغه نشول منلای.

ژوند راته بد ښکاره شو په هغه شېبه کې مې دټولوزاویو څخه دحمید او شهلا خیانت وانګیرل ،دخپل مرحوم اوبې ګناه ماشوم پرحال مې ډېرافسوس وکړ ، خو وروسته مې بیا هم دهمدې ماشوم له کبله چې سبا په ټولنه کې ژوند کوي اویوموقف ته رسېږی ځان کنترول کړاودټکسي چلوونکي نه مې مننه وکړه اوزه هم پلې شوم.

ربښتیا ستاسوڅخه پوښتنه کوم ښاغلی قاضي که تاسې په داسې یواکرکې زما پر ځای وای نو څه به دې کړي وای ؟

ایا چیغې اوکوکاری موکولې ،آیا هغه مو وژله اوکنه او که هېڅ موهم نه ویل اوغلي کنښیناستئ چې ښځه مو له تاسې سره خیانت وکړي اوتاسې یې نند اره وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوتاسې ښاغلي وکیل .که تاسوزماپرځای وای آیا همداسې غلي کښېناستئ اوننداره موکوله اوپرېښودل مو چې عزت اوشرافت موپه بازارکې لیلام شې.
نه هېڅکله نه د ډېرې غوسې اودرد له لاسه به لیونی شوی وای ،اوپه چیغوچیغوبه موټوله نړۍ خبره کړی وای چې ستاسې مېرمنې ، ستاسې داولادموراوستاسې محبوبې ستاسې سره خیانت کړی دی.
اوتاسې ښاغلي وکیل ،آیا نشئ کولای چې په داسې یو اکر کې دیوه رښتیني او صادقه مېړه زړه درک کړئ ،نو که تاسې هم زما پرځای وای نو اوس به موخپله پرېکړه بدله کړی وای اوویل به موچې تاسې اشتبا کړې ده اوهغې له ماسره خیانت کړی دی اوزه هېڅ پړنه یم اوکه چېرې داپوښتنه کوئ چې موږبویه دهغې دسپیناوي لپاره هم وخت ورکړوترڅوسم باور وکړو نوستاسې په ځواب کې باید ووایم چې هوکې ،بویه هغې ته وخت ورکړل شي چې خبرې وکړي اودځان سپیناوې وکړي.
خودابايد هم ووایم چې داکاربه دکورني قانون لپاره یو ډېرلوی خیانت وي اوداټول به هغه څه وي چې نه یوازې زما په اند بلکې د نړۍ پرمخ دټولو انسانانو په اند د منلو او زغملو وړ نه وي او بویه چې داسې وګړو ته حق هم ورنکړل شي، څو د ټولنې غونډال سره وپاشي.
نو په دې اساس بویه عجله او تادي ونه کړئ، لکه څنګه چې ما ونه کړه او ښایي تاسې اوس دې ته هم به تمه اوسئ چې ما څه وکړل او نور څه پېښ شول.
یانې غبرګون مې څه ډول و ، نو هیله کوم چې ښه راته غوږ کېږدئ او بیا قضاوت وکړئ.
د شهلا پسې جوخت زه هم کورته ننوتم او هغې په هغه وخت کې زماله لیدو څخه یو ټکان وخوړ، ویرې او ناارامۍ یې ټول بدن محاصره کړی و او له ډاره ټول بدن یې لړزې نیولی و.
هېڅکله یې فکرنه کاوه چې په دا وخت دې زه کورته ورشم او یا داسې بدشور ما شور وکړم. زه هم په داسې حال کې چې ډېرې غوسې نیولی وم چغې مې کړې او ورته مې وویل: پست فطرتې حد اقل زموږ په معصوم او کوچنی بچی خو رحم وکړه، په هغه زوی چې ته یې مور او زه یې پلاریم ، مګر تا په خپله ماته د واده وړاندیز نه و کړې، مګر تا راسره ژمنه نه وه کړې چې ته به ماته یوه وفاداره مېرمنه اوسې، نو اوس ولې غواړې چې زموږ ژوند تباه او برباد کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې؟ ځواب راکړه، اخر ولې زما صمیمی ملګری حمید دې د خپل خیانت لپاره وټاکه ، موټر یې درلود ځکه ، شیک او ښایسته یې اغوستل ځکه ، د بډایه او مالدارې کورنۍ غړی دی ځکه اوکه د ښو اخلاقو خاوند او ساعت تېری انسان دی ځکه، کوم یو ، ها ، کوم یو ؟

ولې تاسې ښځې دومره پس فطرته او بې شخصیته هستۍ چې انسان نور په خپل ژوند کې په هېڅ چا حتیٰ په خپل ملګري هم اعتماد او باور نشي کولای.

اخر ولې دې زما له داسې ملګري سره چې له وړکتوبه سره یو ځای راستر شو او تر دې دمه مو یوله بل سره مرستې کولې، مینه موکوله... خیانت وکړ او هغه دې هم په خپلې ناوړې ناروغۍ کې راښکېل کړ. اوس نورنو انسان بویه په چا اعتماد وکړي؟

مسلماً پرهېڅ چا نه او دا بې اعتمادي تاسې ښځو زموږ د سړیو په منځ کې راپیدا کړې ده. ولې په دې کارونو زموږ پاک سپېڅلي او بې جوړې ملګري راڅخه بېلوئ؟ که دوستي او ملګرتیا همداسې ده نو لعنت دې وي په داسې ملګري او ملګرتیا ، او که داسې نه وي نو ولې زما لپاره داسې شوه؟ اخر ولې؟

زما د خبرو پروړاندې غلې شوه او یوازې سکوت یې غوره کړ، سریې ښکته ځوړند کړ او یوازې اوښکې یې تویې کړې او ما ټول شرم له پوره ځانګړتیاوو سره د هغې په وجود کې ولیده.

زړه مې غوښتل چې په پښوکې مې ولوېږي او دکړې ګناه څخه یې راڅخه بخښنه وغواړي او راسره ژمنه وکړي چې نور به خپل عادي اکرته راستنېږي.

زماپه وجودکې لا اوس هم زموږ د زوی له کبله د بخښنې عاطفه ژوندۍ وه، اودې بخښنې او عاطفې کوای شول چې زموږ د دواړو ژوند وژغوري.

په همدې موخه مې په ارام او شمارلي اواز مخ په ډېر مهربانۍ د هغې پرلور واړاوه او ورته مې د نصیحت به ډول وویل، وګوره شهلا ، تېر شوي تېرشول راځه اوس دې د خپل زوی د راتلوونکي په اړه لږ سوچ وکړه او خپل مخکیني ژوند ته راوګرځه، زه مطمین یم چې د خپلو کړو کارونو څخه پښېمانه یې، همداسې نه ده؟ لکه څوک چې له خوبه راویښ شوی وي سریې راجګ کړ او ویې ویل:

(که پښېمانه یم نو څه کار کولای شم؟)

(ژمنه وکړه چې نور به خپل دغه بد او ناوړه افعال نه تکراروې او نور به دغه کارونه چې تر دې دمه دې کول نه کوې.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(یانې ما بخښې؟)
(که په رښتیني او واقعي توګه راسره ژمنه وکړې او د خپلو کارونو څخه پښېمانه شې نو د خپل او زوی د ګاندې لپاره او په ټولنې کې د خلکو پرورانډې د خپلې د بدنامې له کبله دې بخښم.)
(ژمنه کوم بهمنه، ژمنه کوم او په خدای قسم یادوم چې پس له دې به تا لپاره یوه وفاداره مېرمنه او د زوی لپاره مهربانه مور واوسم).
په داسې حال کې چې لړزیده او اوښکې یې تویولې ځان یې زما په غېږ کې راغوځار کړ او په نیمه ژبه په غوڅو، غوڅو غونډلو او ویینو چې اوښکې ورسره هم بدرګه کېدې راته وویل، ته څومره ښه یې بهمنه، ته څومره مهربانه یې بهمنه، ته څومره...
دا چې په دې توګه بریالی شوی وم، چې رویا خپلو کړنو ته ځیر کړم او توبه پرې وکاږم چې خپل ار ژوند ته بېرته راوګرځي، ډېر خوشاله ووم او د ارامۍ احساس مې کاوه او دې ارامي ما اوزما د زوی لپاره د یوه ښه راتلونکې درې کسیزه کورنې زیری راکاوه.
شهلا یوځل بیا تېر او ساده ژوند ته راوګرځېده او دا هغه څه ول چې ما یې هیله درلوده.

یو لسم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې تورن چې ډېر سترۍ مالومېده د څوشېبو لپاره چوپتیا غوره کړه، سترګې یې په ناپایه غم کې ورکې وې او شونډې یې هم وچې شوې وې، داسې برېښېده چې ګواکې نور څه نه لري چې محکمه کې یې بیان کړي او د ټول ژوند برخلیک یې همدا و.
یو ډول ځانګړې چوپتیا د محکمې فضا محاصره کړې وه. په محکمه کې ناستو ټولو ګډونوالو خپلې ساګانې په خپل ستوني کې زندۍ کړې وې او غوږ غوږ ول چې د بهمن دژوند یا داستان پاتې برخه واوري.
په دې وخت کې قاضي القضات په ارامۍ سره سرراپورته کړ او تورن ته یې وویل: (لطفاً ادامه ورکړئ...)
تورن اوبه وغوښتې اوبه یې ورته راوړې او په یوه دمه یې وڅښلې، او وروسته له هغې چې ډېرخپه او ناکراره برېښېده پاتې کیسه یې داسې پیل کړه: له هغې ورځې وروسته نږدې پنځه میاشتې زموږ په کرارۍ او خوشالۍ تېرې شوې، شهلا واقعاً په بشپړه توګه بدلون کړی و او حتیٰ اوس له پخوا څخه لا ښه د کورسمبالښت ته ځیر وه. اوس به چې هره شپه کورته تللم نو هغه به مې لیدله چې زموږ د ماشوم او نازولي زوی سره په لوبو بوخته وه، ددې کارله لیدو څخه به مې خوند اخیست او زماد ټولې ورځې ستړیا به ددې صحنې په لیدلو ختمه شوه. ما یو ځل بیا نېکمرغي لاسته راوړې وه او دې لړۍ تر ډېره غځونې کولې، ترڅوچې یوه ورځ د ګاراج خاوند راته وویل، چې د کوم ضروري کارلپاره (آبادان) ته ځي او زه هم بویه ورسره ولاړ شم، لکه څنګه چې له هره پلوه ډاډه او مطمینه وم په پراخه تنده مې ورسره ومنله او هماغه شپه مې ټوله خبره خپلې مېرمنې شهلا ته وویله.
سهار د وخته د ګاراج خاوند سره دابادان پر لور روان شوم. نږدې دوه اونۍ زه او د ګاراج خاوند په ابادان کې ووچې یوه ورځ یې راته خبر راکړ چې سبا سهار دواړه (خُرم) شهر ته ځو اوحداقل شپږ ورځې هلته (خرم شهر) کې پاتې کېږو.
کله چې ببرته تهران ته راستنېدو ډېر خوشاله وم. په تلګراف (فکس) کې مې خپلې مېرمنې (شهلا) ته خبر ورکړ چې شپږ ورځې وروسته انشاالله کور ته درځم او وروسته له هغې مې خپلې مېرمنې او زوی ته څه ډالۍ واخیستې، خو له نېکه مرغه د ګاراج خاوند کارپه نوموړي ځای کې په دوه ورځو کې پای ته ورسید ، او زه د تلیګراف د پیغام څخه څلور ورځې مخکې خپل کور ته ورسیدم. کله چې مې د ګراج خاوند سره خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اماني وکړه نو په موټر کې د خپل کور پر لور را رهي شوم همدا چې د څو ورځو مسافرۍ وروسته خپل کورته راتلم او خپله مېرمن او زوی مې ليدل ډېر خوشاله وم، خو نه پوهېږم چې ولې هېڅ په هېڅه مې زړه درزيده او داسې ګومان مې کاوه، چې ګواکې کومه ناوړه پېښه راپېښېږي.

کله چې د کور سره دموټر څخه پلې شوم نو دموټر پيسې مې ورکړې او دکور ټالۍ مې ووهله ، خو چا ور راته پرانه نيست. څوواري مې دکور ټالۍ ووهله خو هېڅ ځواب مې وانه ورېد.

ډېر خبر شوم چې داڅه پېښه شوی ، خو وروسته مې فکر وکړ کيدای شي چې زوی او مېرمن مې دکور سامان او ترکارۍ اخيستلو لپاره بهر وتي وي.

نو دا مې وپتيېله چې په دېوال کورته ورواوړم ، خو په دې خت کې سيمه ييز پوليس چې زموږ دکور سره نږدې ولاړ ول او همدلته يې پوسته هم وه پوه شول چې زه دکور خاوند يم ، نو راغلل او ماته يې يو ليک چې دهمدغې ځای دپست رسوونکو له خوا چې شهلا ليکلی و او دوی ته يې سپارلی و راکړ. دوې له ما څخه رسيد واخيست او دخدای پامانۍ څخه وروسته لاړل ، کله مې چې ليک پرانيست نو ديوه ترخه حقيقت څخه خبر شوم. زوی مې دکور داوبو په حوز کې دلويدلو له امله مړ شوی و ، او څېړونکو زما مېرمن دتحقيق لپاره بولې وه.

سترې او ستومانه د دېوال خواته ورنږدې شوم او اخيستې ډالۍ مې ددېوال له لارې کورته ورخطا کړې او زه هم ددېوال له لياری کورته ورواوښتم او خپلې کوټې ته ورغلم.

په ټولو ځايونو کې چوپتيا او سکوت خپلې وزرې خورې کړې وې ، په الماری کې مې دزوی انځور دخندا په اکر کې ليدل کېده په حيرانۍ او ژړغوني اندازمې انځورته وکتل حتی دژړا توان مې هم نه درلود. دکوټې په يوه کونج کې مې دماشوم او بې ګناه زوی وړ کټ پروت و او داسې احساس مې کاوه چې دټولو دېوالونو څخه غم او خپګان وريږي ، په همدې سوچونو کې ډوب وم چې نور به هېڅ کله دخپل ماشوم زوی ژړا او خندا وانه ورم او هېڅکله به ددې کوکارې په کوټې کې انګازې جوړې نکړي چې دغې خبرې نږدې سوځولی وم. داکور نور دتل لپاره غلې شوی و او ددې خاموشۍ څخه دمرګ بوی تللو ، ما بايد په ناباورۍ داتريخ حقيقت منلی وای ، چې زما زوی مړ شوی دی ، زما هغه زوې چې ما دادومره وخت دهغه لپاره کوښښ او زيارکاوه چې ګانده يې روښانه کړم ، خو اوس چې هغه نشته څرنګه دهغه مرګ ومنم او څرنګه بې له هغه ژوند وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکړکۍ خواته نږدې شوم ،ساعت ته مې وکتل چې دشپې یولس بجې وې ، خو دشهلا څخه هیڅ خبرنه و ، یانې هغه تراوسه هم نه وه راغلې ، زما دسترګو لید دحوض هغه اوبو پر لور ورواوښت چې زما زوی یې له ما څخه اخیستی و او زه یې دخپل زوی څخه جلا کړې وم.

دسپوږمۍ رڼا هم داوبو په منځ کې پرټېده ، ددېوال په څنګ کې یوه سپینه پیشو ولاړه وه او زما دراوړو ډالیو پرلوري یې برګ ، برګ کتل.

ډول ، ډول سوچونو او فکرونو پیسې را اخیستی وم ، ماته یوځل بیا دتېر عشق او مینې خاطرې را په یاد شوې او یو ځل بیا درویا کړنې را په یاد شوې ، یو ځل بیا سوچونو پسې واخیستم چې درویا سره مې مینه پیل کړه. رویا بستر شوه ، روغه شوه او با الاخره مړه شوه ، دشهلا سره بلد شوم ، زوی مو وشو ، لږ را غټکی شو او اوس دادی مړ شو ، او بله دا چې اوس مې مېرمن لا څېرنې او تحقیق ته هم تللی. ای خدایه داڅه حال دی.

ډېره شېبه سوچ وړی وم چې یو وخت کې را په خود شوم که کسم دشپې درې نیمې بجې وې ، لږ مې حال را ښه شو ، دکوچ پرلوري ولاړم او کراره په کې کښېناستم ، سګرټ مې ولګاوه او بیا هم په سوچ کې ډوب شوم ، لا په سوچ کې وم چې د وره اواز مې تر غوږو شو ،ښه ورته ځیرشوم ګورم چې چاد وره په کلپ کې کلي وراچولې اوخلا صوي یې.

یوه شېبه وروسته ورخلاص شو ،هرګوره شهلاکورته راننوته ،لومړی خوماته ځیرنشوه خوکله یې چې څراغ ولګاوه نوماته یې پام راواوښت،له وېرې اوهیجان څخه په خپل ځای کې ودرېده.

هغه کوم فکس چې ماورته رالېږلی و اودې ته مې دراتګ ورځ ویلی وه حیرانه شوه چې څنګه دخپلې ټاکلې ورځې څخه دمخه راغلې یم ، مخکې راغله اوزماسره نږدې پرځمکه کښېناسته اوبې اختیاره یې په ژړاپیل وکړ، خوناڅاپه یې ژړابس کړه اوویې ویل:

((زه نوره ستاپه دردنه خورم ، ماته طلاق راکړه ، زه دبل سړي سره مینه لرم پرحمید مینه شوې یم)).

لیونی شوی وم ، ځان مې په ډېرې ستونزې کنټرول کړ اوترې مې وپوښتل:

((آیاهغه هم له تاسره مینه کوي)).

دامهمه نه ده ، داچې زه ورسره مینه کوم بسیاده ، ته بویه ماته طلاق راکړې ، ځکه زه اوس نوره ستا په درد نه خورم)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم چې څه حالت به مې درلود ،ځکه زوی مې هم مړشوی و ،اوس زماټول اند دزوی دمرګ په هکله و اودې خبرې ته اصلاً هېڅ ځیر نه وم.
((که چیری تاته طلاق درکړم نوزمامینه اودزوی مرګ به مې څنګه شي ؟)).
یوه کریحه اوله ملنډوڅخه ډکه موسکایې وکړه اوبې له دې چې زماکرته ځیرشي ویې ویل ((کوم زوی؟ هغه خومړشوی دی)) ناڅاپه برق ونیولم ،اولکه چیتایاپړانګ له ځایه پاڅېدم ،ځان مې ښه په درز کې لړزېده،وینومې دسترکوپردې ونیولې . اودځان په کنټرولولونوربریالی نشوم ،لکه ټیپی مارمې دهغې پرلور ور ودانګل اوېرغل مې پرې وکړ،هېڅ نپوهېدم چې څه کارکوم،همدومره پوه شوم چې دهغې ویښتان مې له لاسونو څخه تاوکړل ،سترګې یې برقې برقې راوتلې وې اوله خولې څخه یې دشرابو ناولې اوګنده بوی راتلو په زاریو اوعُذر یې پیل وکړ،خوزه په خودنه وم مادا سې اکر نه درلود چې دهغې خبرې واورم یاونغوږم یو ډول ځانګړی کرکې اونفرت مې پرذهن برغل کړې و.
په هغه شپه کې راته خپل هرڅه برباد شوي ښکارېدل اوپس له دې راته نور ژوند ،خونداورنګ نه درلود.
همداسې دغوسې اوغضب نه لړزېدم ، لاسونه مې دهغې دستوني څخه حلقه کړل اودخپل بدن په ټول توان سره مې دهغې ستونی زورکړ،رنګ یې شین اوتور واوښت، سترګویې عجیبه اکر غوره کړ اووجودیې لکه ماته شوی څانګه له واکه ووت اوهماغسې مې خوشې کړه اوپه داسې حال کې چې ډېر سخت ناارامه اوبېړنی اکرمې درلود له کوره ووتم اوډېره شپه په واټونو او پارکونو کې ګرځېدم چې له هغې وروسته لاړم اوپولیسوته مې ځان وسپاره ، پولیسوهم ماموریت ته بوتلم اودادې دماموریت له لارې لړۍ په لړۍ تردې ځایه راورسېدم.
نورپاتې شونې خبروباندې تاسې هم ښه پوهېږئ.
ماچې تر ننه پورې چوپتیاغوره کړې وه اوپه خوله مې مهر لګولې و ،دهمدی لپاره چې دخلکواوټولنې په منځ کې بې آبه اوبې عزته نشم نودادې تاسې اړکړم هغه څه چې مانه غوښتل په ژبه راوړم راباندې مو وویل اودټولنې اوچاپېریال په مخ کې موبې عزته اوبې حیثیته کړم ، زه نن دخپل ژوند د کړاونوپه څرګندولو سره یو څوک یم بې برخلیکه.
اوس ماته د ژوند ښه اوبد هېڅ ارزښت نلري ،ژوند ماله ماته راکړې اودټولنې په منځ کې یې نا بوده کړم. نن چې هغه څه ماوویل هېڅ ډول دلیل ورته نلرم او ټینګار هم نه کوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ښاغلي قاضي اوقاضيان زما خبرې اوڅرګندونې ومنئ ، خو هيله من يم چې زما دچوپتيا اوسکون په رازخوحد اقل پوه شوي واوسئ چې همدازما لپاره بس اوکافي دي.
زه تل دبې آبۍ نه ډارېدم اونن چې مې دا راز ټولوته څرګند کړاوټولوګډونوالوپه منځ کې مې هرڅه په ژبه راوړل نواوس هيله کوم چې مړشم اوددې بې مانا اوکړېدونکي ژوند څخه خلاصی ومومم.
زه اوس په يوې وژنې تورن يم اوپه خپل جرم اعتراف هم کوم ،خوپه هر حال زه يو انسان يم ،داسې انسان چې دټولنې څخه بې زاره وي اوپه ټولنه کې يوازې وي.
حتیٰ زوی يې مړشوی ،مينه يې مړه شوې ،ښځه يې مړه شوې اوخپله به هم يوه ورځ مړشي.
زړه مې غواړي چې تاسې ښاغلي قاضيان چې زه مومحاکمه کړی يم اوپه حقيقت کې دټولنې رهبري هم په غاړه لرئ ، په دې پوه شئ چې که چېرې کوم ځوان قرباني کيږي دناسالمې روزنې اوغلط چاپېريال له کبله کيږي حتیٰ تاسې هم نشئ کولای دوعوا وکړئ چې خپل اولادونه مودټولنی نن يا سبا لپاره په خورا ښه توګه روزلي دي ، نوراشئ اوهغه ډول چې ټولنه اوچاپېريال يې غوښتنه کوي وروزئ دمينې، دعشق دژوند اودټولوشيانوپه هکله ورسره په بې پروايۍ خبرې وکړئ اوهغه پرده چې ستاسې اوهغوی ترمنځ فاصله اوواټن پيدا کوي ليرې کړې.
که چېرې مين شول نوکوښښ دې وکړي چې خپلې مينې ته درناوی ولري اوکه چېرې کومه ستونزه ورته په ټولنه کې پيدا شوه نوکوښښ دې وکړي چې په همغه لومړيو کې يې حل کړي ځکه که چېرې اوږده شوه اوغځونې يې وکړې نوشونتيايې شته چې زما په برخليک اخته شي.
زه نن په يوه داسې ځانګه ناست يم چې هره شېبه يې د وچېدوشونتيا شته خو دا تاسې هستئ چې دټولنې دځوان کول (نسل) اوځانګودوچېدومخنيوی کولای شئ اودهغوی ژوند خوندي ساتلای شئ.
له تاسې ټولوڅخه مننه کوم چې زما خبروته موغوږ کېښود اوپه پوره اوسيلې مووااورېدې ،تاسې ټول کولای شئ چې په ازادانه توګه زما په حق کې قضاوت وکړئ اورايه صادره کړئ.
په هرحال ماته اعدام اوزندان دواړه يودي اوله تاسوتولوڅخه هيله هم کوم چې هېڅ ډول رحم اواستشناعات زماپه برخه کې په پام کې ونه نيسئ اوډاډه اوسئ که چېرې داعدام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکم هم راته واوروئ نوخوشاله به شم ،ځکه دیودردونکي او رنځوونکي ژوند څخه به خلاص شم.
که ربښتیا ووایم نودزندان دکړېدلي ژوند اودهرځل ژوندي کېدواومړه کېدوڅخه به وژغورل شم اودابه موراسره لوی احسان هم کړی وي ، نورنوڅه خبرې نه لرم او چمتويم چې دمحکمې حکم واورم چې زما په برخه کې څه حُکم صادروئ.
ناڅاپه دګډوډونوالوهاها اوغوغا دمحکمې ارامه فضا خرابه کړه تورن په داسې حال کې چې اوښکې يې له سترګوڅڅېدې اولکه اوبه راروانې وې په خپله ځوکۍ کښېناست دمحکې رئیس دتفریح اعلان وکړ اودخپلو قاضیانو سره یوځای دمجلس یا شوراخونې ته دپرېکړې په موخه ننوتل.
څلورساعته دمحکمې قاضیان دشوراپه خونه کې ول ،هغې نه وروسته په داسې حال کې چې دټولوپه بدن کې دسترپانښې له ورایه ښکارېدې له خونې راووتل ، د هغې نه وروسته تفریح خلاصه شوه اودمحکمې رسمیات بیا پیل شول ،دمحکمې قاضي دتورن لپاره پنځلس کاله دبامشقت بند اعلان وکړاومحکمه پای ته ورسېده.
مجرم په داسې حال کې چې په بشپړه توګه غلې ولاړ و دمحکمې دابلاغیې اسناد یې لاسلیک کړل اوبې له دې چې دځان دسپیناوي یا قید دکمېدوپه پا رڅه ووایي په ټیټ سر دموظفوپولیسوسره یوځای دجېل پرلوري روان شو.
دبهمن دمحکومیت خبر دهماغه ورځې په پیل کې ورځپاڼوخپورکړاوډېری خلکو چې دبهمن دژوند کیسه په ورځپاڼوکې ولوسته نو ناڅاپه په ژړاشول ،اودغه کیسه دیوڅه وخت وروسته بېرته په خاموشۍ بدله شوه اوله هرچا څخه هېره شوه.

په داسې حال کې چې دبهمن دژوندتريخ برخلیک په دې ځای کې پای ته ونه رسېد اوهغه یوازې څومیاشتې په زندان کې پاتې شو ،ځکه دڅومیاشتووروسته یوه ورځ دزندان پازه والو د اوړي په یوه ګرمه ورځ کې دهغه توراوشین شوی جسد دزندان له یوه کونج څخه پیداکړدهغه جنازه یې دعدلیې روغتون ته بوتله ترڅودمړګ لامل یې پیداکړي چې دڅه شي په وسیله مړشوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجيبه خوداده چې دبهمن له جنازې سره جوخت يوساعت وروسته ديوه روغتون څخه ديوبل ځوان مړی هم دعدليې روغتون ته دکتنې (معا ينې) لپاره راوستو ،چې وروسته معلومه شوه چې دادويمه جنازه دبهمن ملګرې (حميد) و.
دحميد دجنازې له خبرونو څخه معلومه شوه چې دحميد له واده څخه دوه مياشتې وروسته چې کله هغوی دخپل واده دتفريح (عسل) مياشت لپاره بهرته تللي ول ، نوحميد په خپل وروستي موډل موټرکې ناست ودموټردسرعت دتېزوالي له کبله موټردکوم څه شي سره ټکرکړی اومېرمن يې په دې پېښه کې مړه شوې ده نوپه دې پېښه کې حميد هم ټپي شوی و اوڅه موده وروسته ليونی شوی دی اوبالاخره داچې ځوورځې وروسته په يوه روغتون کې يې ځان وژلی دی.
نوپه دې توګه پنځ (طبيعت) اوتولنې له حميد څخه دبهمن غچ اخيستی و اوهغه يې دمرګ ترپولې رسولی و.
دحميدجنازه خپلوانويې له روغتون څخه بوتله اودبهمن جنازه هېڅ يوخپل يې بونه تله اونه يې دده پوښتنه وکړه . نوپه دې اساس دولت دهغه جنازه پورته کړه او د روغتون په امبولانس کې يې دښارعمومي هديرې ته بوتله اوهملته يې خاوروته وسپارله ، خو کله چې دبهمن دجنازې امبولانس دعدليې له روغتون څخه وتلونو دآسمان هم سترګې ژړغونې وې اوباران په وربدو پيل وکړ، شايد دا درويااوښکې وې چې دباران په توګه له اسمان څخه راښکته کېدلې اودخپل محبوب اوعاشق په ناوړه اوکرغېړن برخليک يې ژړل.
هغه يې هديرې ته بوت اوخو سپين ږيرو بوډاګانو يې جنازه خاوروته وسپارله خو نومورې هېڅ څوک نه درلودل چې دهغه پسې وژاړي اوغټې غټې اوښکې پسې تويې کړي اويا يې هم په قبردګلو ګېډۍ کېږدي.
هغه په يوازوکې يوازې ؤ.....
شايد دخپلې وينا له مخې يې نومورې هغه څوک ؤچې:
زوی يې مړشوی .....مينه يې مړه شوې ....مېرمن يې مړه شوې ......اوبالاخره خپله يې هم مړه شوی ؤ....

پای

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library